

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΝΗ'

Τρίτη 20 Ιουνίου 2006

Αθήνα, σήμερα στις 20 Ιουνίου 2006, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.32' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την Προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Χρήστο Ζώη, Βουλευτή Λάρισας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ZETTA ΜΑΚΡΗ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η κ. Σταματίνα Νάνου, εκπαιδευτικός στο Κέντρο Ψυχικής Υγείας Βόλου Μαγνησίας ζητεί να αναγνωρισθεί η προϋπηρεσία της και βαθμολογικά.

2) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ZETTA ΜΑΚΡΗ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία πενήντα ένας Οικονομολόγοι που εργάζονται σε συνεταιριστικές οργανώσεις, ζητούν να αναγνωρισθεί ο χρόνος εργασίας τους σ' αυτές.

3) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ZETTA ΜΑΚΡΗ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύνδεσμος Λιμενεργατών Βόλου Μαγνησίας ζητεί την ένταξη των μελών του στον Οργανισμό Λιμένος Βόλου Μαγνησίας.

4) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟ-ΓΙΑΝΝΗΣ** και ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ** κατέθεσαν αναφορά, με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Ερασιτεχνών Αλιέων ζητεί να μην καταργηθούν το δίχτυ και το παραγάδι ως εργαλεία αλιείας.

5) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται σε διαμαρτυρία των υπαλλήλων και συνταξιούχων του Ο.Σ.Ε. Διακοφτού.

6) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη αποκατάστασης του Ι.Ν. Εισοδίων της Θεοτόκου στο Αίγιο.

7) Η Βουλευτής Εύβοιας κ. **ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ** – **ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Νομού Εύβοιας ζητεί την ενίσχυση της Αστυνομικής Διεύθυνσης Εύβοιας με πρόσθετο προσωπικό, την αναδιοργάνωση των Αστυνομικών Υπηρεσιών του νομού κ.λπ.

8) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. **ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Εργοληπτών Σχεδιαστών Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. Πελοποννήσου ζητεί την ένταξη των υπαλλήλων εργοληπτών κατηγορίας Δ.Ε. στην κατηγορία Τ.Ε.Ο..

9) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Σύλλογος Ερασιτεχνών Αλιέων Γατζέας «Ο ΤΙΜΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ» ζητεί να μην καταργηθεί ο παραδοσιακός τρόπος αλιείας με δίχτυ και παραγάδι.

10) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Πτελεού Μαγνησίας ζητεί την οικονομική υποστήριξη των ελαιοπαραγωγών του δήμου του.

11) Ο Βουλευτής Φλώρινας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία υπάλληλοι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Φλώρινας ζητούν να τους καταβληθεί επίδομα αυξημένης ευθύνης – αποδοτικότητας.

12) Ο Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΡΑΝΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πρόεδρος του Αγροτικού Συνεταιρισμού Δρυμού Θεσσαλονίκης ζητεί την ισότιμη τιμολόγηση των εργασιών ενεργοποίησης ατομικών δικαιωμάτων για την ΕΑΣ Λαγκαδά και την Ομοσπονδία Γεωργικών Συνεταιρισμών Θεσσαλονίκης.

13) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Ένωση Ιδιοκτητών Αναγνωρισμένων Μουσικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων ζητεί την ισότιμη συμμετοχή στους διαγωνισμούς του Α.Σ.Ε.Π. των αποφοίτων των αναγνωρισμένων Μουσικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

14) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ** κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Υπαλλήλων Εξωτερικής Φρούρησης ζητεί την ενίσχυση με προσωπικό και μέσα της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρουράς των Καταστημάτων Κράτησης κ.λπ.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 6229/10-1-06 ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Δημητρίου Πιπεργιά, Αντώνη Σκυλλάκου και Δημήτρη Τσιόγκα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 595/3-2-06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στα ανωτέρω σχετικά, με τα οποία μας διαβίβαστηκε η με αριθμ. 6229/2006 ερώτηση και η από τον Ιανουάριο του 2006 αναφορά των εργαζομένων στην εταιρεία PETIT ELEPHANT, που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές κ. Δημήτρη Πιπεργιά, Αντώνη Σκυλλάκο και Δημήτρη Τσιόγκα, σχετικά με τις απολύσεις εργαζομένων στην εταιρεία PETIT ELEPHANT, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το αρμόδιο Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης Δυτικού Τομέα Αθηνών μας ενημέρωσε ότι, οι εργαζόμενοι της επιχείρησης Petit Elephant, προσέφυγαν στις 11-1-2006 στην υπηρεσία, λόγω οφειλών δεδουλευμένων αποδοχών Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 2005 και Δώρου Χριστουγέννων 2005.

Η υπηρεσία μας όρισε εργατική διαφορά στις 13-1-2006, αλλά επειδή δεν προσήλθε κανείς εκπρόσωπος της επιχείρησης, υπέβαλλε μηνυτήρια αναφορά στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών. Επιπρόσθετα, σας γνωρίζουμε ότι οι εργαζόμενοι βρίσκονται χωρίς εργασία, ενώ δεν τους έχει γίνει νόμιμη καταγγελία των συμβάσεων εργασίας, για να μπορέσουν να διεκδικήσουν το επίδομα ανεργίας από τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ).

Η εταιρία ΑΧΟΝ-Χρηματιστηριακή προέβη σε κατάσχεση των εμπορευμάτων και του εξοπλισμού της επιχείρησης λόγω χρεών, ενώ οι υπεύθυνοι της επιχείρησης έχουν εξαφανιστεί.

Ο Υπουργός
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ*

2. Στις με αριθμό 6259/11-1-06, 6366/12-1-06 ερωτήσεις των Βουλευτών κ.κ. Νικολάου Κορτσάρη και Μιχάλη Χρυσοχοϊδή, δόθηκε με το υπ' αριθμ. 609/3-2-06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις με αριθμ. 6259/11-1-2006 και 6366/12-1-2006 ερωτήσεις, που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές κ. Νικ. Κορτσάρη και Μιχ. Χρυσοχοϊδή, σχετικά με την πρόταση του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών (ΣΕΒ) για το πάγωμα μισθών και ημερομισθίων, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α. Σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1876/1990 (ΦΕΚ 27/Α/1990) «Περί ελευθέρων συλλογικών διαπραγματεύσεων ...», οι όροι αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων, ρυθμίζονται με Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας (Σ.Σ.Ε.), οι οποίες υπογράφονται μεταξύ των εργατικών και εργοδοτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων, μετά από ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και κατατίθενται στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Στη διαδικασία διαπραγματεύσεων - υπογραφής - κατάθεσης των ΣΣΕ, το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας ουδεμία δυνατότητα παρέμβασης έχει.

Επιπρόσθετα, σας γνωρίζουμε ότι, σε περίπτωση αποτυχίας των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων, τα ενδιαφερόμενα μέρη μπορούν να ζητήσουν τις υπηρεσίες του Μεσολαβητή ή να προσφύγουν στη Διαιτησία για την έκδοση Διαιτητικής Απόφασης (άρθρα 14 και 15 του ν. 1876/1990).

Β. Σχετικά με την αντιμετώπιση της ανεργίας, που πλήττει ορισμένες περιοχές, κύρια της Βόρειας Ελλάδας, έχουμε ενημερώσει την Εθνική Αντιπροσωπεία με το αριθμ. 324/16-12-2005, αντίγραφο του οποίου σας επισυνάπτουμε για ενημέρωσή σας.

Ο Υπουργός
ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ*

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

3. Στις με αριθμό 6458/16-1-06 και 6957/27-1-06 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Δημητρίου Πιπεργιά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1837/1885/3-2-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση των ανωτέρω σχετικών ερωτήσεων, σας γνω-

ρίζουμε ότι το θιγόμενο θέμα της λήψης των απαιτούμενων μέτρων για την αντιμετώπιση της κακοκαιρίας της 24ης και 25ης Ιανουαρίου στο Ν. Ευβοίας δεν ήταν αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ, αλλά της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, της οποίας το με αρ. 786/30.1.2006 σχετικό έγγραφο επισυνάπτεται στην παρούσα (έγγραφο ΔΕΣΕ).

Ο Υφυπουργός
Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ*

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

4. Στην με αριθμό 6548/18-1-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Βλατή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6588/ΙΗ/3-2-2006 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 6548/18-1-06 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Βλατής, σχετικά με την ένταξη των Δημοτικών Σχολείων του Δήμου Αιανής στην αρμοδιότητα του 4ου Γραφείου Π.Ε Πέλλας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με σχετικό έγγραφο της Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Κοζάνης η χιλιομετρική απόσταση Αιανής-Κοζάνης είναι 22 χιλιόμετρα δηλαδή ίση με την απόσταση Αιανής-Σερβίων, η οποία είναι επίσης 22 χιλιόμετρα. Άρα η Αιανή ισαπέχει από Κοζάνη και Σέρβια. Η χιλιομετρική απόσταση Αγίας Παρασκευής-Κοζάνης είναι 14,5 χιλιόμετρα και όχι 10 χιλιόμετρα και Αγίας Παρασκευής-Σερβίων είναι 33 χιλιόμετρα και όχι 40 (σχετ. έγγραφο της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών Ν. Κοζάνης.)

Αναφορικά με το επιχείρημα ότι απαιτείται μία (1) ημέρα για τη διευθέτηση Υπηρεσιακών αναγκών, σας γνωρίζουμε ότι δεν ευσταθεί δεδομένου πως οι εκπαιδευτικοί για την αντιμετώπιση οποιουδήποτε θέματος (άδειες-αιτήσεις) απευθύνονται στους Διευθυντές των σχολείων, οι οποίοι τα προωθούν.

Σχετικά με το χαρακτηρισμό «ακατανόητη απόφαση», σας πληροφορούμε ότι η απόφαση του ΥΠ.Ε.Π.Θ στηρίχτηκε στην τεκμηριωμένη πρόταση-εισήγηση του Διευθυντή Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ν. Κοζάνης, μετά από σύμφωνη γνώμη των τριών Προϊσταμένων των Γραφείων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Κοζάνης και του υπεύθυνου σχολικού συμβούλου.

Τέλος, σας γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει διαμαρτυρία από τους δημάρχους ή τους εκπαιδευτικούς της περιοχής (πλην του Διευθυντή του Δ.Σ Αιανής) και συνεπώς δεν έχει δημιουργηθεί καμιά «αναταραχή», στα Δημοτικά Σχολεία της περιοχής.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ*

5. Στην με αριθμό 6700/23-1-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννη Δραγασάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7984/ΙΗ/3-2-2006 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 6700/23-1-06, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δραγασάκης, σχετικά με τη χορήγηση άδειας υπηρεσιακής εκπαίδευσης στους εκπαιδευτικούς Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με το άρθρο 58 του ν. 2683/1999 (Δημοσιοϋπαλληλικός Κώδικας) τέθηκε το πλαίσιο, σύμφωνα με το οποίο χορηγείται άδεια υπηρεσιακής εκπαίδευσης στους Δημοσίου Πολιτικούς Διοικητικούς Υπαλλήλους και Υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. Οι διατάξεις αυτές επεκτάθηκαν στους εκπαιδευτικούς με το άρθρο 53 του ν. 2721/1999.

Το ηλικιακό όριο τέθηκε από το νομοθέτη ως δικλείδα που διασφαλίζει την ανταποδοτικότητα και δεν είναι περιοριστικό από τη στιγμή που αν υπολογίσουμε το χρόνο της άδειας καθώς και το τριπλάσιο χρονικό διάστημα της άδειας που ο υπάλληλος υποχρεούται να υπηρετήσει στο Δημόσιο πλησιά-

ζουμε ή και ξεπερνά με την ηλικία συνταξιοδότησης.

Σε κάθε περίπτωση το θέμα της τροποποίησης του Δημοσιο-
ϋπαλληλικού Κώδικα εμπίπτει στην αρμοδιότητα του ΥΠΕΣΔΔΑ.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ-ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Η με αριθμό 9963/13.4.2006 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Εμμανουήλ Στρατάκη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την τροποποίηση του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου για τα πανωτόκια, διαγράφεται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκφήνιση των νομοσχεδίων που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τροποποίηση του ν. 2472/1997».

Το νομοσχέδιο θα ψηφιστεί στο σύνολο στη συνέχεια.

Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις».

Το νομοσχέδιο θα συζητηθεί κατά τη σημερινή συνεδρίαση.

Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Τροποποιήσεις στη νομοθεσία για το Εθνικό Κτηματολόγιο, την ανάθεση και εκτέλεση συμβάσεων έργων και μελετών και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου Συμφωνίας και Συναντίληψης (Memorandum of Understanding – MOU) μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Στρατηγείου Επιχειρήσεων του Ανώτατου Συμμαχικού Διοικητή και του Ανώτατου Συμμαχικού Διοικητή Μετασχηματισμού της Συμμαχίας σε σχέση με τις διατάξεις Υποστήριξης της Φιλοξενούσας Χώρας σε επιχειρήσεις/ασκήσεις NATO μετά των συνημμένων Παραρτημάτων Α και Β αυτού».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο κρατήθηκε και θα συζητηθεί κατά τη συνήθη διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμαστε στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τροποποίηση του ν. 2472/1997».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολο, ως διενεμήθη;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο, ως διενεμήθη, κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τροποποίηση του ν. 2472/1997» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τροποποίηση του ν. 2472/1997

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Ιουλίου 2002 σχετικά με την επεξεργασία των

δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ΕΕ L 201/37 της 31ης Ιουλίου 2002)

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός των διατάξεων των άρθρων 1 έως 17 του παρόντος νόμου είναι η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των ατόμων και ιδίως της ιδιωτικής ζωής και η θέσπιση των προϋποθέσεων για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τη διασφάλιση του απορρήτου των επικοινωνιών στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Πέραν των ορισμών που περιλαμβάνονται στο άρθρο 2 του ν. 2472/1997 (ΦΕΚ 50 Α'), όπως ισχύει, λαμβανομένων δε υπόψη των ορισμών του ν. 3431/2006 (ΦΕΚ 13 Α') νοούνται, για τους σκοπούς του νόμου αυτού, ως:

1. «**Συνδρομητής**»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει συνάψει σύμβαση με φορέα παροχής διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών για την παροχή των υπηρεσιών αυτών.

2. «**Χρήστης**»: κάθε φυσικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί διαθέσιμη στο κοινό υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών, για προσωπικούς ή επαγγελματικούς σκοπούς, χωρίς να είναι απαραίτητα συνδρομητής της εν λόγω υπηρεσίας.

3. «**Δεδομένα κίνησης**»: τα δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία για τους σκοπούς της διαβίβασης μίας επικοινωνίας σε δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή της χρέωσής της. Στα δεδομένα κίνησης μπορεί να περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο αριθμός, η διεύθυνση, η ταυτότητα της σύνδεσης ή του τερματικού εξοπλισμού του συνδρομητή ή και χρήστη, οι κωδικοί πρόσβασης, τα δεδομένα θέσης, η ημερομηνία και ώρα έναρξης και λήξης και η διάρκεια της επικοινωνίας, ο όγκος των διαβιβασθέντων δεδομένων, πληροφορίες σχετικά με το πρόβλημα, τη μορφοποίηση, τη δρομολόγηση της επικοινωνίας καθώς και το δίκτυο από το οποίο προέρχεται ή στο οποίο καταλήγει η επικοινωνία.

4. «**Δεδομένα θέσης**»: τα δεδομένα που υποβάλλονται σε επεξεργασία σε δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών και που υποδεικνύουν τη γεωγραφική θέση του τερματικού εξοπλισμού του χρήστη μίας διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

5. «**Επικοινωνία**»: κάθε πληροφορία που ανταλλάσσεται ή διαβιβάζεται μεταξύ ενός πεπερασμένου αριθμού μερών, μέσω μίας διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Δεν περιλαμβάνονται πληροφορίες που διαβιβάζονται ως τμήμα ραδιοτηλεοπτικών υπηρεσιών στο κοινό μέσω δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι πληροφορίες μπορούν να αφορούν αναγνωρίσιμο συνδρομητή ή χρήστη που τις λαμβάνει.

6. «**Κλήση**»: σύνδεση που πραγματοποιείται μέσω μίας διαθέσιμης στο κοινό τηλεφωνικής υπηρεσίας που επιτρέπει αμφίδρομη επικοινωνία σε πραγματικό χρόνο.

7. «**Υπηρεσία προστιθέμενης αξίας**»: κάθε υπηρεσία η οποία επιβάλλει την επεξεργασία δεδομένων κίνησης ή δεδομένων θέσης πέραν εκείνων που απαιτούνται για τη μετάδοση μίας επικοινωνίας και τη χρέωσή της.

8. «**Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο**»: κάθε μήνυμα με κείμενο, φωνή, ήχο ή εικόνα που αποστέλλεται μέσω δημοσίου δικτύου επικοινωνιών, το οποίο μπορεί να αποθηκεύεται στο δίκτυο ή στον τερματικό εξοπλισμό του παραλήπτη, έως ότου ληφθεί από τον παραλήπτη.

9. «**Υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών**»: οι υπηρεσίες που παρέχονται συνήθως έναντι αμοιβής και των οποίων η παροχή συνίσταται, εν όλω ή εν μέρει, στη μεταφορά σημάτων σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών, συμπεριλαμβανομένων των

υπηρεσιών τηλεπικοινωνιών και των υπηρεσιών μετάδοσης σε δίκτυα που χρησιμοποιούνται για ραδιοηλεκτρονικές μεταδόσεις. Στις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών δεν περιλαμβάνονται υπηρεσίες παροχής ή ελέγχου περιεχομένου που μεταδίδεται μέσω δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, καθώς και υπηρεσίες της Κοινωνίας της Πληροφορίας, όπως αυτές ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 του π.δ. 39/2001 (ΦΕΚ 28 Α'), και που δεν αφορούν, εν όλω ή εν μέρει, στη μεταφορά σημάτων σε δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

10. «**Δημόσιο δίκτυο επικοινωνιών**»: το δίκτυο ηλε-κτρονικών επικοινωνιών, το οποίο χρησιμοποιείται, εξ ολοκλήρου ή κυρίως, για την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών.

11. «**Διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών**»: οι υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών που παρέχονται στο κοινό.

Άρθρο 3 **Πεδίο εφαρμογής**

1. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 17 του παρόντος νόμου έχουν εφαρμογή κατά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τη διασφάλιση του απορρήτου των επικοινωνιών, στο πλαίσιο της παροχής διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών σε δημόσια δίκτυα ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που πραγματοποιείται στο πλαίσιο μη διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, εφαρμόζεται ο ν. 2472/1997 (ΦΕΚ 50 Α'), όπως ισχύει.

2. Ο ν. 2472/1997, όπως ισχύει, και οι εκτελεστικοί του άρθρου 19 του Συντάγματος νόμοι, όπως ισχύουν, εφαρμόζονται για κάθε ζήτημα σχετικό με την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, που δεν ρυθμίζεται ειδικότερα από τον παρόντα νόμο.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 8 και 9 εφαρμόζονται στις γραμμές συνδρομητών που συνδέονται με ψηφιακά κέντρα και, όταν αυτό είναι τεχνικά εφικτό, σε γραμμές συνδρομητών που συνδέονται με αναλογικά κέντρα, εφόσον τούτο δεν συνεπάγεται δυσανάλογη οικονομική επιβάρυνση. Η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.) διαπιστώνει τις περιπτώσεις όπου η σύνδεση με αναλογικά κέντρα είναι τεχνικά αδύνατη ή απαιτεί δυσανάλογη επένδυση, και ενημερώνει σχετικώς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Άρθρο 4 **Απόρρητο**

1. Οποιαδήποτε χρήση των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών που παρέχονται μέσω δημοσίου δικτύου επικοινωνιών και των διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, καθώς και των συναφών δεδομένων κίνησης και θέσης, όπως ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 2 του παρόντος νόμου, προστατεύεται από το απόρρητο των επικοινωνιών.

Η άρση του απορρήτου είναι επιτρεπτή μόνο υπό τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες που προβλέπονται από το άρθρο 19 του Συντάγματος.

2. Απαγορεύεται η ακρόαση, υποκλοπή, αποθήκευση ή άλλο είδος παρακολούθησης ή επιτήρησης των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και των συναφών δεδομένων κίνησης και θέσης, εκτός αν προβλέπεται άλλως από το νόμο.

3. Επιτρέπεται η καταγραφή συνδιαλέξεων και των συναφών δεδομένων κίνησης, όταν πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια νόμιμης επαγγελματικής πρακτικής με σκοπό την παροχή αποδεικτικών στοιχείων εμπορικής συναλλαγής ή άλλης επικοινωνίας επαγγελματικού χαρακτήρα, υπό την προϋπόθεση ότι και τα δύο μέρη, μετά από προηγούμενη ενημέρωση σχετικά με το σκοπό της καταγραφής, παρέχουν τη συγκατάθεσή τους. Με πράξη της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, καθορίζεται ο τρόπος ενημέρωσης των μερών και παροχής της συγκατάθεσης, καθώς και ο τρόπος και ο χρόνος δια-

τήρησης των καταγεγραμμένων συνδιαλέξεων και των συναφών δεδομένων κίνησης.

4. Με την επιφύλαξη της τήρησης των υποχρεώσεων που απορρέουν από την προστασία του απορρήτου, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, επιτρέπεται η τεχνικής φύσεως αποθήκευση, η οποία είναι αναγκαία για τη διαβίβαση της επικοινωνίας.

5. Απαγορεύεται η χρήση των δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών για την αποθήκευση πληροφοριών ή την απόκτηση πρόσβασης σε πληροφορίες αποθηκευμένες στον τερματικό εξοπλισμό συνδρομητή ή χρήστη, ιδίως δε με την εγκατάσταση κατασκοπευτικών λογισμικών, κρυφών αναγνωριστικών στοιχείων και άλλων παρόμοιων διατάξεων. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η οποιαδήποτε τεχνικής φύσεως αποθήκευση ή πρόσβαση, αποκλειστικός σκοπός της οποίας είναι η διενέργεια ή διευκόλυνση της διαβίβασης μίας επικοινωνίας μέσω δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή η οποία είναι αναγκαία μόνο για την παροχή υπηρεσίας στην κοινωνία των πληροφοριών, την οποία έχει ζητήσει ρητά ο χρήστης ή ο συνδρομητής. Στην τελευταία αυτή περίπτωση η χρησιμοποίηση τέτοιων διατάξεων επιτρέπεται μόνον εάν παρέχονται στον συγκεκριμένο συνδρομητή ή χρήστη σαφείς και εκτεταμένες πληροφορίες, σύμφωνα με το άρθρο 11 του ν. 2472/1997, όπως ισχύει, και ο υπεύθυνος ελέγχου των δεδομένων παρέχει στον συνδρομητή ή χρήστη το δικαίωμα να αρνείται την επεξεργασία αυτή. Με πράξη της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, ορίζονται ειδικότερα οι τρόποι παροχής πληροφοριών, παροχής του δικαιώματος άρνησης ή αίτησης συγκατάθεσης.

Άρθρο 5 **Κανόνες επεξεργασίας**

1. Η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, περιλαμβανομένων και των δεδομένων κίνησης και θέσης, πρέπει να περιορίζεται στο απολύτως αναγκαίο μέτρο για την εξυπηρέτηση των σκοπών της.

2. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα επιτρέπεται μόνον εφόσον:

α) ο συνδρομητής ή ο χρήστης μετά από ενημέρωση για το είδος των δεδομένων, το σκοπό και την έκταση της επεξεργασίας, τους αποδέκτες ή τις κατηγορίες αποδεκτών έχει συγκατατεθεί, ή

β) η επεξεργασία είναι αναγκαία για την εκτέλεση σύμβασης, στην οποία ο συνδρομητής ή ο χρήστης είναι συμβαλλόμενο μέρος, ή για τη λήψη μέτρων κατά το προσυμβατικό στάδιο, μετά από αίτηση του συνδρομητή.

3. Όπου ο παρών νόμος απαιτεί τη συγκατάθεση του συνδρομητή ή χρήστη, η σχετική δήλωση δίδεται εγγράφως ή με ηλεκτρονικά μέσα. Στην τελευταία περίπτωση, ο υπεύθυνος επεξεργασίας εξασφαλίζει ότι ο συνδρομητής ή χρήστης ενεργεί με πλήρη επίγνωση των συνεπειών που έχει η δήλωσή του η οποία καταγράφεται με ασφαλή τρόπο, είναι ανά πάσα στιγμή προσβάσιμη στον χρήστη ή συνδρομητή και μπορεί οποτεδήποτε να ανακληθεί.

4. Ο φορέας παροχής δημοσίου δικτύου ή και διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιεί τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και τα δεδομένα κίνησης και θέσης ή να τα διαβιβάζει σε τρίτους για άλλους σκοπούς, εκτός εάν ο συνδρομητής ή ο χρήστης έχει ρητά και ειδικά δώσει τη συγκατάθεσή του. Εξαιρούνται οι σκοποί που συνδέονται με την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή την παροχή υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας που έχει ζητήσει ο συνδρομητής ή χρήστης, όπως η διαφήμιση ή η εμπορική έρευνα αγοράς προϊόντων και υπηρεσιών.

5. Για τα δεδομένα κίνησης, ο φορέας παροχής των υπηρεσιών οφείλει να ενημερώσει τον συνδρομητή ή τον χρήστη πριν από τη χορήγηση της συγκατάθεσής του σχετικά με τον τύπο των δεδομένων κίνησης που υποβάλλονται σε επεξεργασία και τη διάρκεια της επεξεργασίας αυτής.

Όταν τα δεδομένα διαβιβάζονται σε τρίτους, η συγκατάθεση απαιτείται να είναι έγγραφη. Δεν θεωρούνται ως τρίτοι οι φορείς παροχής δημοσίου δικτύου ή διαθέσιμης στο κοινό υπη-

ρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όσον αφορά στη διαβίβαση σε αυτούς από αντίστοιχο φορέα δεδομένων κίνησης, με αποκλειστικό σκοπό τη χρέωση των παρεχομένων υπηρεσιών, υπό τον όρο ότι ο συνδρομητής ή ο χρήστης έχει ενημερωθεί κατά την κατάρτιση της σύμβασης εγγράφως. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε. Αν ανακληθεί και εφόσον τα δεδομένα έχουν εν τω μεταξύ ανακοινωθεί σε τρίτους, η ανάκληση ανακοινώνεται σε αυτούς με φροντίδα του υπεύθυνου επεξεργασίας. Ο φορέας παροχής δημοσίου δικτύου ή/ και διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών απαγορεύεται να εξαρτά την παροχή των υπηρεσιών αυτών προς τον συνδρομητή ή τον χρήστη από τη συγκατάθεσή του στην επεξεργασία των δεδομένων αυτών για σκοπούς άλλους από εκείνους που εξυπηρετούν άμεσα την παροχή των υπηρεσιών στις οποίες αφορούν τα άρθρα 1 έως 17.

6. Ο σχεδιασμός και η επιλογή των τεχνικών μέσων και των πληροφοριακών συστημάτων, καθώς και ο εξοπλισμός για την παροχή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, πρέπει να γίνονται με βασικό κριτήριο την επεξεργασία όσο το δυνατόν λιγότερων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

7. Ο φορέας παροχής διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών οφείλει, στο βαθμό που αυτό είναι τεχνικώς εφικτό, να καθιστά δυνατή τη χρήση και πληρωμή των υπηρεσιών αυτών ανωνύμως ή με ψευδώνυμο. Σε περίπτωση αμφισβήτησης της τεχνικής δυνατότητας της ανώνυμης και ψευδώνυμης χρήσης και πληρωμής των υπηρεσιών αυτών, γνωμοδοτεί η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.).

Άρθρο 6 Δεδομένα κίνησης και θέσης

1. Τα δεδομένα κίνησης που αφορούν συνδρομητές και χρήστες, τα οποία υποβάλλονται σε επεξεργασία και αποθηκεύονται από τον φορέα παροχής δημοσίου δικτύου ή και διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών υπηρεσιών, με τη λήξη της επικοινωνίας καταστρέφονται ή καθίστανται ανώνυμα με κατάλληλη κωδικοποίηση, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου και της παραγράφου 5 του άρθρου 5.

2. Για τη χρέωση των συνδρομητών και την πληρωμή των διασυνδέσεων, εφόσον είναι αναγκαίο, επιτρέπεται να υποβάλλονται σε επεξεργασία τα δεδομένα κίνησης. Ο φορέας παροχής υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ενημερώνει τον συνδρομητή σχετικά με τον τύπο των δεδομένων κίνησης που υποβάλλονται σε επεξεργασία, καθώς και σχετικά με τη διάρκεια της επεξεργασίας. Η επεξεργασία αυτή επιτρέπεται μόνο έως το τέλος της περιόδου εντός της οποίας μπορεί να αμφισβητηθεί νομίμως ο λογαριασμός ή να επιδιωχθεί η πληρωμή του.

3. Επιτρέπεται η επεξεργασία δεδομένων θέσης, που αφορούν τους χρήστες ή συνδρομητές δικτύων ή διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, για την παροχή υπηρεσίας προστιθέμενης αξίας, μόνον εφόσον αυτά καθίστανται ανώνυμα με την κατάλληλη κωδικοποίηση ή με τη ρητή συγκατάθεση του χρήστη ή του συνδρομητή, στην απαιτούμενη έκταση και για την απαιτούμενη διάρκεια για την παροχή μίας υπηρεσίας προστιθέμενης αξίας. Ο φορέας παροχής υπηρεσιών ενημερώνει τον χρήστη ή τον συνδρομητή, πριν από τη χορήγηση της συγκατάθεσής του, σχετικά με τον τύπο των δεδομένων θέσης που υποβάλλονται σε επεξεργασία, τους σκοπούς και τη διάρκεια της εν λόγω επεξεργασίας, καθώς και σχετικά με το ενδεχόμενο μετάδοσής τους σε τρίτους για το σκοπό παροχής της υπηρεσίας προστιθέμενης αξίας. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί οποτεδήποτε. Στον χρήστη ή συνδρομητή πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα, σε κάθε σύνδεση με το δίκτυο ή μετάδοση μίας επικοινωνίας, να αρνείται προσωρινά την επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων με απλά μέσα και ατελώς.

4. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται, χωρίς προηγούμενη συγκατάθεση του συνδρομητή ή του χρήστη, η επεξεργασία δεδομένων θέσης από τους φορείς παροχής δημοσίου δικτύου ή διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών, προκειμένου να παρέχουν στις αρμόδιες για την αντιμετώπιση κατα-

στάσεων έκτακτης ανάγκης αρχές, όπως στις διωκτικές αρχές, στις υπηρεσίες πρώτων βοηθειών και πυρόσβεσης, τις απαραίτητες πληροφορίες για τον εντοπισμό του καλούντος και μόνο για το συγκεκριμένο αυτόν σκοπό. Με πράξη της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (Α.Δ.Α.Ε.), καθορίζονται οι διαδικασίες, ο τρόπος και κάθε άλλη τεχνική λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

5. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται όταν η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.) ενημερώνεται από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα για τα δεδομένα κίνησης, με σκοπό την επίλυση διαφορών που σχετίζονται ιδίως με τη διασύνδεση ή τη χρέωση, σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

Άρθρο 7 Αναλυτική χρέωση

1. Οι συνδρομητές έχουν το δικαίωμα να λαμβάνουν μη αναλυτικούς λογαριασμούς. Όταν μία σύνδεση χρησιμοποιείται από πολλούς χρήστες ή όταν ο συνδρομητής είναι υπόχρεος για την πληρωμή της σύνδεσης που χρησιμοποιεί ένας ή περισσότεροι χρήστες, απαιτείται βεβαίωση του συνδρομητή ότι οι χρήστες έχουν ενημερωθεί ή θα ενημερωθούν, με τον κατά περίπτωση προσφορότερο τρόπο, για την αποστολή αναλυτικών λογαριασμών στον συνδρομητή. Σε περίπτωση επικοινωνίας χωρίς χρέωση, η κληθείσα σύνδεση δεν περιλαμβάνεται στους αναλυτικούς λογαριασμούς.

2. Αν το ζητήσει ο συνδρομητής, ο φορέας παροχής δημοσίου δικτύου ή διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών οφείλει να διαγράψει από τον αναλυτικό λογαριασμό τα τρία τελευταία ψηφία των κληθέντων αριθμών - συνδέσεων.

Άρθρο 8 Ένδειξη της ταυτότητας και περιορισμός αναγνώρισης καλούσας και συνδεδεμένης γραμμής

1. Όταν παρέχεται η ένδειξη της ταυτότητας καλούσας γραμμής, ο καλών χρήστης πρέπει να έχει τη δυνατότητα, με απλά μέσα και ατελώς, να εμποδίζει αυτή τη λειτουργία ανά κλήση. Ο καλών συνδρομητής πρέπει να έχει τη δυνατότητα αυτή ανά γραμμή.

2. Όταν παρέχεται ένδειξη της ταυτότητας καλούσας γραμμής, ο καλούμενος χρήστης πρέπει να έχει τη δυνατότητα, με απλά μέσα και ατελώς, να μην επιτρέπει την ένδειξη της ταυτότητας της καλούσας γραμμής για τις εισερχόμενες κλήσεις.

3. Όταν παρέχεται ένδειξη της ταυτότητας καλούσας γραμμής ή ένδειξη αυτή γίνεται πριν γίνει οριστικά η κλήση, ο καλούμενος χρήστης πρέπει να έχει τη δυνατότητα, με απλά μέσα, να μη δέχεται την εισερχόμενη κλήση όταν ο καλών χρήστης ή συνδρομητής δεν έχει επιτρέψει την ένδειξη της ταυτότητας της καλούσας γραμμής.

4. Όταν παρέχεται ένδειξη της ταυτότητας της συνδεδεμένης γραμμής, ο καλούμενος χρήστης πρέπει να έχει τη δυνατότητα να απαλείφει, με απλά μέσα και ατελώς, την ένδειξη της ταυτότητας της συνδεδεμένης γραμμής στον καλούντα χρήστη.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 ισχύουν και για κλήσεις προς χώρες που δεν ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 ισχύουν και για τις εισερχόμενες κλήσεις που προέρχονται από τρίτες χώρες.

6. Οι δυνατότητες που προβλέπονται στις παραγράφους 1 έως 4 παρέχονται από τον φορέα παροχής των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Όταν παρέχεται ένδειξη της ταυτότητας καλούσας ή και συνδεδεμένης γραμμής, οι φορείς παροχής διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ενημερώνουν, με κάθε πρόσφορο τρόπο ή μέσο, το κοινό και τους συνδρομητές σχετικά με την ύπαρξη υπηρεσιών αναγνώρισης καλούσας ή και συνδεδεμένης γραμμής στο δίκτυο, τις υπηρεσίες που προσφέρονται, επί τη βάση της αναγνώρισης καλούσας ή και συνδεδεμένης γραμμής, και τις δυνατότητες

που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 4.

7. Ο φορέας παροχής δημοσίου δικτύου επικοινωνιών ή διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών οφείλει να διαθέτει μέσα εξουδετέρωσης της δυνατότητας μη αναγραφής της καλούσας γραμμής:

α) για τον εντοπισμό κακόβουλων ή ενοχλητικών κλήσεων για περιορισμένο χρονικό διάστημα, μετά από αίτηση του συνδρομητή. Τα δεδομένα που περιέχουν την αναγνώριση της ταυτότητας του καλούντος συνδρομητή ή χρήστη αποθηκεύονται και είναι διαθέσιμα από τον φορέα παροχής δημοσίου δικτύου ή και διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών μόνο έναντι του συνδρομητή ή χρήστη που ζητεί τον εντοπισμό και κατόπιν διαγράφονται, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα νόμο.

Με πράξη της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (Α.Δ.Α.Ε.), καθορίζονται οι ειδικότερες διαδικασίες, ο τρόπος και η διάρκεια εξουδετέρωσης των δυνατοτήτων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, ώστε να διασφαλίζεται η διαφάνεια της διαδικασίας.

β) για κλήσεις άμεσης επέμβασης προς τις αρμόδιες δημόσιες υπηρεσίες που ασχολούνται με τέτοιες κλήσεις ή προς ιδιωτικούς φορείς άμεσης επέμβασης, αναγνωρισμένους από το κράτος, ώστε να δίδεται απάντηση στις κλήσεις αυτές, ανεξάρτητα από την ύπαρξη προσωρινής συγκατάθεσης του συνδρομητή ή χρήστη. Τα δεδομένα που περιέχουν την αναγνώριση της ταυτότητας του καλούντος συνδρομητή αποθηκεύονται και είναι διαθέσιμα από τη δημόσια υπηρεσία ή τον ιδιωτικό φορέα άμεσης επέμβασης, μόνο για το σκοπό της άμεσης απάντησης και επέμβασης και μόνο για το χρονικό διάστημα που είναι αναγκαίο για την ολοκλήρωση του σκοπού, και στη συνέχεια διαγράφονται.

Με πράξη της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (Α.Δ.Α.Ε.), καθορίζονται οι διαδικασίες, ο τρόπος και κάθε άλλη τεχνική λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

γ) για κλήσεις στις οποίες εφαρμόζεται η διαδικασία άρσης απορρήτου σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 9

Αυτόματη προώθηση κλήσεων

Ο συνδρομητής έχει το δικαίωμα να εμποδίζει τις αυτόματα προωθούμενες κλήσεις από τρίτους στην τερματική συσκευή του. Ο φορέας παροχής δημοσίου δικτύου ή και διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών επικοινωνιών οφείλει να παρέχει ατελώς την αντίστοιχη τεχνική δυνατότητα.

Άρθρο 10

Κατάλογοι συνδρομητών

1. Οι συνδρομητές ενημερώνονται, με πρόσφορο και σαφή τρόπο και ατελώς, για τους σκοπούς των εντύπων ή ηλεκτρονικών καταλόγων συνδρομητών οι οποίοι διατίθενται στο κοινό ή μπορεί να αποκτηθούν μέσω υπηρεσιών πληροφοριών καταλόγων, στους οποίους μπορεί να περιλαμβάνονται προσωπικά δεδομένα τους. Οι συνδρομητές ενημερώνονται, επίσης, για κάθε περαιτέρω δυνατότητα χρήσης που βασίζεται σε λειτουργίες αναζήτησης ενσωματωμένες σε ηλεκτρονικές εκδόσεις των καταλόγων. Η ενημέρωση γίνεται πριν τα δεδομένα περιληφθούν στον κατάλογο.

2. Τα περιεχόμενα στους έντυπους ή ηλεκτρονικούς καταλόγους συνδρομητών δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία βρίσκονται στη διάθεση του κοινού ή μπορούν να ληφθούν μέσω των υπηρεσιών πληροφοριών καταλόγων, πρέπει να περιορίζονται στα απαραίτητα για την αναγνώριση της ταυτότητας συγκεκριμένου συνδρομητή (όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, διεύθυνση), εκτός εάν ο συνδρομητής έχει δώσει τη ρητή συγκατάθεσή του για τη δημοσίευση συμπληρωματικών δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

3. Ο συνδρομητής δικαιούται να μη συμπεριλαμβάνεται σε έντυπο ή ηλεκτρονικό δημόσιο κατάλογο. Η καταχώριση σε

κατάλογο γίνεται εφόσον ο συνδρομητής, μετά την ενημέρωσή του κατά την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, δεν εκφράσει αντίρρηση. Ο συνδρομητής μπορεί επίσης να ζητήσει να παραλείπεται η διεύθυνσή του, εν μέρει, και να μην επιτρέπεται να υπάρχει αναφορά που να αποκαλύπτει το φύλο του, εφόσον τούτο είναι γλωσσικά εφικτό. Η μη εγγραφή, η επαλήθευση, η διόρθωση ή η απόσυρση των προσωπικών δεδομένων από το δημόσιο κατάλογο συνδρομητών γίνεται ατελώς.

4. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που περιλαμβάνονται σε δημόσιο κατάλογο επιτρέπεται να υπόκεινται σε επεξεργασία μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους έχουν συλλεγεί. Όταν τα δεδομένα αυτά διαβιβάζονται σε τρίτους, ο συνδρομητής θα πρέπει να ενημερώνεται, πριν από τη διαβίβαση, για αυτή τη δυνατότητα και για τον παραλήπτη ή για τις κατηγορίες των πιθανών παραληπτών, να έχει δε την ευκαιρία να αντιταχθεί στη διαβίβαση. Για τη χρησιμοποίηση των δεδομένων αυτών για άλλο σκοπό, είτε από τον φορέα είτε από τρίτο, απαιτείται εκ νέου η ρητή συγκατάθεση του συνδρομητή. Δεν επιτρέπεται στους φορείς παροχής υπηρεσιών δημοσίου καταλόγου να εξαρτούν την παροχή των υπηρεσιών δημοσίου καταλόγου από τη συγκατάθεση του συνδρομητή για τη διαβίβαση των δεδομένων για σκοπούς άλλους από αυτούς για τους οποίους έχουν συλλεγεί.

5. Τα δικαιώματα που παρέχονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 3 ισχύουν για τους συνδρομητές που είναι φυσικά πρόσωπα. Όταν οι συνδρομητές είναι νομικά πρόσωπα, τα στοιχεία που δημοσιεύονται σε δημόσιους καταλόγους περιορίζονται στα απαραίτητα για την αναγνώριση της ταυτότητας του νομικού προσώπου (επωνυμία ή διακριτικός τίτλος, έδρα, νομική μορφή, διεύθυνση), εκτός εάν ο νόμιμος εκπρόσωπος του νομικού προσώπου έχει δώσει τη ρητή συγκατάθεσή του για τη δημοσίευση συμπληρωματικών στοιχείων.

Άρθρο 11

Μη ζητηθείσα επικοινωνία

1. Η χρησιμοποίηση αυτόματων συστημάτων κλήσης, ιδίως με χρήση συσκευών τηλεομοιοτυπίας (φαξ) ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, και γενικότερα η πραγματοποίηση μη ζητηθείσων επικοινωνιών με οποιοδήποτε μέσο ηλεκτρονικής επικοινωνίας, με ή χωρίς ανθρώπινη παρέμβαση, για σκοπούς απευθείας εμπορικής προώθησης προϊόντων ή υπηρεσιών και για κάθε είδους διαφημιστικούς σκοπούς, επιτρέπεται μόνο αν ο συνδρομητής συγκατατεθεί εκ των προτέρων ρητώς.

2. Δεν επιτρέπεται η πραγματοποίηση μη ζητηθείσων επικοινωνιών για τους ανωτέρω σκοπούς, εφόσον ο συνδρομητής έχει δηλώσει προς τον φορέα παροχής διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ότι δεν επιθυμεί γενικώς να δέχεται τέτοιες επικοινωνίες. Ο φορέας υποχρεούται να καταχωρίζει δωρεάν τις δηλώσεις αυτές σε ειδικό κατάλογο συνδρομητών, ο οποίος είναι στη διάθεση κάθε ενδιαφερομένου.

3. Τα στοιχεία επαφής ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που αποκτήθηκαν νομίμως, στο πλαίσιο της πώλησης προϊόντων ή υπηρεσιών ή άλλης συναλλαγής, μπορούν να χρησιμοποιούνται για την απευθείας προώθηση παρόμοιων προϊόντων ή υπηρεσιών του προμηθευτή ή για την εξυπηρέτηση παρόμοιων σκοπών, ακόμη και όταν ο αποδέκτης του μηνύματος δεν έχει δώσει εκ των προτέρων τη συγκατάθεσή του, υπό την προϋπόθεση ότι του παρέχεται κατά τρόπο σαφή και ευδιάκριτο η δυνατότητα να αντιτάσσεται, με εύκολο τρόπο και δωρεάν, στη συλλογή και χρησιμοποίηση των ηλεκτρονικών του στοιχείων, και αυτό σε κάθε μήνυμα σε περίπτωση που ο χρήστης αρχικά δεν είχε διαφωνήσει σε αυτή τη χρήση.

4. Απαγορεύεται η αποστολή μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, που έχουν σκοπό την άμεση εμπορική προώθηση προϊόντων και υπηρεσιών, όταν δεν αναφέρεται ευδιάκριτα και σαφώς η ταυτότητα του αποστολέα ή του προσώπου προς όφελος του οποίου αποστέλλεται το μήνυμα, καθώς επίσης και η έγκυρη διεύθυνση στην οποία ο αποδέκτης του μηνύματος μπορεί να ζητεί τον τερματισμό της επικοινωνίας.

5. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις ισχύουν και για τους συνδρομητές που είναι νομικά πρόσωπα.

Άρθρο 12 **Ασφάλεια**

1. Ο φορέας παροχής διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών οφείλει να λαμβάνει τα ενδεδειγμένα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα, προκειμένου να προστατεύεται η ασφάλεια των υπηρεσιών του, καθώς και η ασφάλεια του δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Τα μέτρα αυτά, εφόσον είναι αναγκαία, λαμβάνονται από κοινού με τον φορέα παροχής του δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών, πρέπει δε να εγγυώνται επίπεδο ασφαλείας ανάλογο προς τον υπάρχοντα κίνδυνο, λαμβανομένων υπόψη αφ' ενός των πλέον προσφάτων τεχνικών δυνατοτήτων αφ' ετέρου δε του κόστους εφαρμογής τους.

2. Αν υπάρχει ιδιαίτερος κίνδυνος παραβίασης της ασφάλειας του δημοσίου δικτύου ηλεκτρονικών επικοινωνιών, ο φορέας που παρέχει διαθέσιμη στο κοινό υπηρεσία ηλεκτρονικών επικοινωνιών οφείλει να ενημερώσει τους συνδρομητές. Εφόσον ο κίνδυνος αυτός είναι εκτός του πεδίου των μέτρων που οφείλει να λαμβάνει ο πάροχος της υπηρεσίας, ο φορέας έχει την υποχρέωση να ενημερώνει τους συνδρομητές και για όλες τις δυνατότητες αποτροπής του κινδύνου, καθώς και για το αναμενόμενο κόστος.

3. Η επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα των συνδρομητών και χρηστών, καθώς και των συναφών δεδομένων κίνησης, θέσης και χρέωσης, πρέπει να ανατίθεται σε πρόσωπα τα οποία ενεργούν υπό τον έλεγχο των φορέων παροχής των δημοσίων δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή και των διαθεσίμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τα οποία ασχολούνται με τη διαχείριση των χρεώσεων ή της κίνησης, τις απαντήσεις σε ερωτήσεις πελατών, την ανίχνευση της απάτης, την εμπορική προώθηση των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών του φορέα ή με την παροχή υπηρεσίας προσταθήμενης αξίας, και περιορίζεται σε ενέργειες που είναι απολύτως αναγκαίες για την εξυπηρέτηση των σκοπών αυτών.

Άρθρο 13

Αρμοδιότητες της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών

1. Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα έχει και ως προς την τήρηση των διατάξεων του παρόντος νόμου τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από το ν. 2472/1997, όπως εκάστοτε ισχύει.

2. Η Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (Α.Δ.Α.Ε.) έχει ως προς την τήρηση των διατάξεων του παρόντος νόμου, που αναφέρονται σε αυτήν, τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από το ν. 3115/2003, όπως εκάστοτε ισχύει.

3. Στις περιπτώσεις στις οποίες προβλέπεται γνωμοδότηση της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.), αυτή γνωμοδοτεί μετά από αίτηση συνδρομητή ή αίτημα της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα ή και αυτεπαγγέλτως.

4. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων των άρθρων 1 έως 17 του παρόντος νόμου, για την τήρηση των οποίων αρμόδια είναι η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, αυτή επιβάλλει τις προβλεπόμενες από το άρθρο 21 του ν. 2472/1997 διοικητικές κυρώσεις. Σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος νόμου, για την τήρηση των οποίων αρμόδια είναι η Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών, αυτή επιβάλλει τις προβλεπόμενες από το άρθρο 11 του ν. 3115/2003 διοικητικές κυρώσεις. Οι πράξεις της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών με τις οποίες επιβάλλονται οι διοικητικές κυρώσεις σε φορείς παροχής δημοσίου δικτύου ή/και διαθέσιμης στο κοινό υπηρεσίας ηλεκτρονικών υπηρεσιών γνωστοποιούνται στην Εθνική Επιτρο-

πή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (Ε.Ε.Τ.Τ.).

5. Με κοινή πράξη της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών, ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τις εργασίες που πραγματοποιούνται σε συστήματα των παρόχων ηλεκτρονικών επικοινωνιών για το συσχετισμό των στοιχείων ταυτότητας των συνδρομητών τους με τα αντίστοιχα δεδομένα επικοινωνίας τους.

Άρθρο 14 **Αστική ευθύνη**

1. Φυσικό ή νομικό πρόσωπο που, κατά παράβαση του νόμου αυτού, προκαλεί περιουσιακή βλάβη υποχρεούται σε πλήρη αποζημίωση. Αν προκάλεσε ηθική βλάβη, υποχρεούται σε χρηματική ικανοποίηση.

2. Η κατά το άρθρο 932 Α.Κ. χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης για παράβαση του παρόντος νόμου ορίζεται, κατ' ελάχιστο, στο ποσό των δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000 ~), εκτός αν ζητηθεί από τον ενάγοντα μικρότερο ποσό. Η χρηματική ικανοποίηση επιδικάζεται ανεξάρτητα από την αιτούμενη αποζημίωση για περιουσιακή βλάβη.

3. Οι απαιτήσεις του παρόντος άρθρου εκδικάζονται κατά τη διαδικασία των άρθρων 664 έως 676 Κ.Πολ.Δ., ανεξάρτητα από την έκδοση ή μη απόφασης της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα ή της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών για τη διαπίστωση παρανομίας ή την άσκηση ποινικής δίωξης.

Άρθρο 15 **Ποινικές κυρώσεις**

1. Όποιος, κατά παράβαση του παρόντος νόμου, χρησιμοποιεί, συλλέγει, αποθηκεύει, λαμβάνει γνώση, αφαιρεί, αλλοιώνει, καταστρέφει, μεταδίδει, ανακοινώνει, δημοσιοποιεί δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα συνδρομητών ή χρηστών, ή τα καθιστά προστά σε μη δικαιούμενα πρόσωπα ή επιτρέπει στα πρόσωπα αυτά να λάβουν γνώση των εν λόγω δεδομένων ή τα εκμεταλλεύεται με οποιονδήποτε τρόπο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000 ~) μέχρι και εκατό χιλιάδων ευρώ (100.000 ~), αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλες διατάξεις.

2. Υπεύθυνος επεξεργασίας και τυχόν εκπρόσωπός του που δεν συμμορφώνεται με τις πράξεις της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα που επιβάλλουν τις διοικητικές κυρώσεις της προσωρινής ανάκλησης αδειάς, της οριστικής ανάκλησης αδειάς και της καταστροφής αρχείου ή διακοπής επεξεργασίας και καταστροφής των σχετικών δεδομένων, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον δώδεκα χιλιάδων ευρώ (12.000 ~) μέχρι και εκατόν είκοσι χιλιάδων ευρώ (120.000 ~).

3. Εφόσον ο δράστης των πράξεων των προηγούμενων παραγράφων είχε σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή να βλάψει τρίτο, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ (15.000 ~) μέχρι και εκατόν πενήντα χιλιάδων ευρώ (150.000 ~). Αν προκλήθηκε κίνδυνος για την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος ή για την εθνική ασφάλεια, επιβάλλεται κάθειρξη και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων ευρώ (50.000 ~) μέχρι και τριακοσίων πενήντα χιλιάδων ευρώ (350.000 ~).

4. Εφόσον οι πράξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου τελεστούν από αμέλεια, επιβάλλεται φυλάκιση μέχρι δεκαοκτώ (18) μηνών και χρηματική ποινή μέχρι και δέκα χιλιάδων ευρώ (10.000 ~).

Άρθρο 16 **Μεταβατικές διατάξεις**

Οι ρυθμίσεις του άρθρου 10 δεν εφαρμόζονται σε εκδόσεις

καταλόγων οι οποίοι έχουν ήδη διατεθεί στην αγορά, σε έντυπη ή εξωδικτυακή (off-line) ηλεκτρονική μορφή, πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Όταν προσωπικά δεδομένα συνδρομητών σε διαθέσιμες στο κοινό υπηρεσίες σταθερής ή κινητής τηλεφωνίας έχουν περιληφθεί σε δημόσιο κατάλογο συνδρομητών, σύμφωνα με προϊσχύουσες διατάξεις, τα προσωπικά δεδομένα των συνδρομητών αυτών μπορούν να εξακολουθούν να περιλαμβάνονται στην έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή του εν λόγω δημοσίου καταλόγου, συμπεριλαμβανομένων των μορφών που διαθέτουν λειτουργίες αναζήτησης, εκτός εάν οι συνδρομητές δηλώσουν διαφορετικά, αφού ενημερωθούν πλήρως για τους σκοπούς και τις επιλογές, σύμφωνα με το άρθρο 10 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 17

Καταργούμενες διατάξεις

Ο ν. 2774/1999 (ΦΕΚ 287 Α') καταργείται από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

Τροποποίηση του ν. 2472/1997 (ΦΕΚ 50 Α')

Άρθρο 18

1. Η παρ. β' του άρθρου 2 του ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

β. «Ευαίσθητα δεδομένα», τα δεδομένα που αφορούν στη φυλετική ή εθνική προέλευση, στα πολιτικά φρονήματα, στις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, στη συμμετοχή σε συνδικαλιστική οργάνωση, στην υγεία, στην κοινωνική πρόνοια και στην ερωτική ζωή, στα σχετικά με ποινικές διώξεις ή καταδίκες, καθώς και στη συμμετοχή σε συναφείς με τα ανωτέρω ενώσεις προσώπων.

2. Η παρ. ε' του άρθρου 2 του ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

ε. «Αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» («αρχείο»), κάθε διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία είναι προσίτα με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια.

Άρθρο 19

1. Το στοιχείο β' της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 2472/1997 καταργείται. Το στοιχείο γ' της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 2472/1997 αναριθμείται ως στοιχείο β'.

2. Το πρώτο εδάφιο στο νέο στοιχείο β' (πρώην γ') της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 2472/1997 τροποποιείται ως εξής:

«Από υπεύθυνο επεξεργασίας που δεν είναι εγκατεστημένος στην επικράτεια κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή κράτους του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, αλλά τρίτης χώρας, και για τους σκοπούς της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα προσφεύγει σε μέσα, αυτοματοποιημένα ή όχι, ευρισκόμενα στην Ελληνική Επικράτεια, εκτός εάν τα μέσα αυτά χρησιμοποιούνται μόνο με σκοπό τη διέλευση από αυτήν.»

Άρθρο 20

1. Το τελευταίο εδάφιο του στοιχείου δ' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 2472/1997 καταργείται.

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 2472/1997 τροποποιείται ως εξής:

«Η τήρηση των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου βαρύνει τον υπεύθυνο επεξεργασίας. Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που έχουν συλλεχθεί ή υφίστανται επεξεργασία κατά παράβαση της προηγούμενης παραγράφου, καταστρέφονται με ευθύνη του υπεύθυνου επεξεργασίας.»

Άρθρο 21

Το δεύτερο εδάφιο του στοιχείου α' της παρ. 2 του άρθρου 6

του ν. 2472/1997 καταργείται.

Άρθρο 22

1. Το στοιχείο β' της παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 2472/1997 τροποποιείται ως εξής:

«β. Η επεξεργασία είναι αναγκαία για τη διαφύλαξη ζωτικού συμφέροντος του υποκειμένου ή προβλεπόμενη από το νόμο συμφέροντος τρίτου, εάν το υποκείμενο τελεί σε φυσική ή νομική αδυναμία να δώσει τη συγκατάθεσή του.»

2. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 2472/1997 καταργείται.

Άρθρο 23

1. Το πρώτο εδάφιο του στοιχείου δ' της παρ. 1 του άρθρου 7Α του ν. 2472/1997 τροποποιείται ως εξής:

«Όταν η επεξεργασία αφορά δεδομένα υγείας και γίνεται από ιατρούς ή άλλα πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες υγείας, εφόσον ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεσμεύεται από το ιατρικό απόρρητο ή άλλο απόρρητο που προβλέπει νόμος ή κώδικας δεοντολογίας, και τα δεδομένα δεν διαβιβάζονται ούτε κοινοποιούνται σε τρίτους.»

2. Το στοιχείο ε' της παρ. 1 του άρθρου 7Α του ν. 2472/1997 τροποποιείται ως εξής:

«ε. Όταν η επεξεργασία γίνεται από δικηγόρους, συμβολαιογράφους, άμισθους υποθηκοφύλακες και δικαστικούς επιμελητές ή εταιρείες των προσώπων αυτών και αφορά στην παροχή νομικών υπηρεσιών προς πελάτες τους, εφόσον ο υπεύθυνος επεξεργασίας και τα μέλη των εταιρειών δεσμεύονται από υποχρέωση απορρήτου που προβλέπει νόμος, και τα δεδομένα δεν διαβιβάζονται ούτε κοινοποιούνται σε τρίτους, εκτός από τις περιπτώσεις που αυτό είναι αναγκαίο και συνδέεται άμεσα με την εκπλήρωση εντολής του πελάτη.»

Άρθρο 24

1. Η παρ. 1 του άρθρου 9 του ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι ελεύθερη:

α) προς χώρες - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

β) προς χώρα μη μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά από άδεια της Αρχής που παρέχεται εάν κρίνει ότι η εν λόγω χώρα εξασφαλίζει ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας. Προς τούτο, λαμβάνει υπόψη ιδίως τη φύση των δεδομένων, τους σκοπούς και τη διάρκεια της επεξεργασίας, τους σχετικούς γενικούς και ειδικούς κανόνες δικαίου, τους κώδικες δεοντολογίας, τα μέτρα ασφαλείας για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και το επίπεδο προστασίας των χωρών προέλευσης, διέλευσης και τελικού προορισμού των δεδομένων. Δεν απαιτείται άδεια της Αρχής εφόσον η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει αποφανθεί, με τη διαδικασία του άρθρου 31 παρ. 2 της Οδηγίας 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995, ότι η χώρα αυτή εξασφαλίζει ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας, κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 25 της ανωτέρω Οδηγίας.»

2. Η περίπτωση ii του στοιχείου β' της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«ii. για τη συνομολόγηση και εκτέλεση σύμβασης μεταξύ αυτού και του υπευθύνου επεξεργασίας ή μεταξύ του υπευθύνου επεξεργασίας και τρίτου προς το συμφέρον του υποκειμένου των δεδομένων.»

3. Μετά το στοιχείο ε' της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 2472/1997, προστίθεται στοιχείο στ' ως εξής:

«στ. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας παρέχει επαρκείς εγγυήσεις για την προστασία των προσωπικών δεδομένων των υποκειμένων και την άσκηση των σχετικών δικαιωμάτων τους, όταν οι εγγυήσεις προκύπτουν από συμβατικές ρήτρες, σύμφωνες με τις ρυθμίσεις του παρόντος νόμου. Δεν απαιτείται άδεια εάν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκρινε, κατά το άρθρο 26 παρ. 4 της Οδη-

γίας 95/46/ΕΚ, ότι ορισμένες συμβατικές ρήτρες παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις για την προστασία των προσωπικών δεδομένων.»

4. Η παρ. 3 του άρθρου 9 του ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων, η Αρχή ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τις αντίστοιχες Αρχές των άλλων κρατών - μελών: α) όταν θεωρεί ότι μία χώρα δεν εξασφαλίζει ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας και β) για τις άδειες που χορηγεί κατ' εφαρμογήν της παραγράφου 2 στοιχείο στ'.»

Άρθρο 25

Το εδάφιο 3 της παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την επιφύλαξη άλλων διατάξεων, η Αρχή παρέχει οδηγίες ή εκδίδει κανονιστικές πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ. 1 ι' για τη ρύθμιση θεμάτων σχετικά με το βαθμό ασφαλείας των δεδομένων και των υπολογιστικών και επικοινωνιακών υποδομών, τα μέτρα ασφαλείας που είναι αναγκαίο να λαμβάνονται για κάθε κατηγορία και επεξεργασία δεδομένων, καθώς και για τη χρήση τεχνολογιών ενίσχυσης της ιδιωτικότητας.»

Άρθρο 26

Στην παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 2472/1997 προστίθενται περιπτώσεις που αριθμούνται ως:

«ε. κατά περίπτωση, τη διόρθωση, τη διαγραφή ή τη δέσμευση (κλείδωμα) των δεδομένων των οποίων η επεξεργασία δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις του παρόντος νόμου, ιδίως λόγω του ελλιπούς ή ανακριβούς χαρακτήρα των δεδομένων, και

στ. την κοινοποίηση σε τρίτους, στους οποίους έχουν ανακοινωθεί τα δεδομένα, κάθε διόρθωσης, διαγραφής ή δέσμευσης (κλειδώματος) που διενεργείται σύμφωνα με την περίπτωση ε', εφόσον τούτο δεν είναι αδύνατον ή δεν προϋποθέτει δυσανάλογες προσπάθειες.»

Άρθρο 27

Η περίπτωση η' της παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«η. Ενεργεί αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας διοικητικών ελέγχους στο πλαίσιο των οποίων ελέγχονται η τεχνολογική υποδομή και άλλα, αυτοματοποιημένα ή μη, μέσα που υποστηρίζουν την επεξεργασία των δεδομένων. Έχει προς τούτο δικαίωμα προσβάσεως στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και συλλογής κάθε πληροφορίας για τους σκοπούς του ελέγχου, χωρίς να μπορεί να της αντιταχθεί κανενός είδους απόρρητο. Κατ' εξαίρεση, η Αρχή δεν έχει πρόσβαση στα στοιχεία ταυτότητας συνεργατών που περιέχονται σε αρχεία που τηρούνται για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για τη διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων. Τον έλεγχο διενεργεί μέλος ή μέλη της Αρχής ή υπάλληλος του κλάδου των ελεγκτών της Γραμματείας, ειδικά προς τούτο εντεταλμένος από τον Πρόεδρο της Αρχής. Κατά τον έλεγχο αρχείων που τηρούνται για λόγους εθνικής ασφάλειας, παρίσταται αυτοπροσώπως ο Πρόεδρος της Αρχής.»

Άρθρο 28

Η περίπτωση ιγ' της παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«ιγ. Εξετάζει τα παράπονα των υποκειμένων των δεδομένων σχετικά με την εφαρμογή του νόμου και την προστασία των δικαιωμάτων τους, όταν αυτά θίγονται από την επεξεργασία δεδομένων που τους αφορούν. Εξετάζει επίσης αιτήσεις του υπεύθυνου επεξεργασίας με τις οποίες ζητείται ο έλεγχος και η εξακρίβωση της νομιμότητας της επεξεργασίας. Η Αρχή μπορεί να θέτει στο αρχείο αιτήσεις ή παράπονα που κρίνονται προδή-

λως αόριστα, αβάσιμα ή υποβάλλονται καταχρηστικώς ή ανωνύμως. Η Αρχή ενημερώνει τα υποκείμενα των δεδομένων και τους αιτούντες για τις ενέργειές της.»

Άρθρο 29

Μετά την περίπτωση ιδ' της παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 2472/1997, προστίθεται περίπτωση ιε' ως εξής:

«ιε. Ασκεί ανεξάρτητο έλεγχο στο εθνικό τμήμα του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν, σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 1 της Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν (ν. 2514/1997 ΦΕΚ 140 Α'), ασκεί τις αρμοδιότητες της εθνικής εποπτικής αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 23 της Σύμβασης ΕΥΡΩΠΟΛ (ν. 2605/1998 ΦΕΚ 88 Α'), και τις αρμοδιότητες της εθνικής εποπτικής αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 17 της Σύμβασης για τη χρήση της πληροφορικής στον τελωνειακό τομέα (ν. 2706/1999 ΦΕΚ 77 Α'), καθώς και τις αρμοδιότητες εποπτείας που προκύπτουν από οποιαδήποτε άλλη διεθνή συμφωνία.»

Άρθρο 30

Η περίπτωση ε' της παρ. 1 του άρθρου 21 του ν. 2472/1997 αντικαθίσταται ως εξής:

«ε. Καταστροφή αρχείου ή διακοπή επεξεργασίας και καταστροφή, επιστροφή ή κλείδωμα (δέσμευση) των σχετικών δεδομένων.»

Άρθρο 31

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός των διατάξεων του Πρώτου Κεφαλαίου, που αρχίζει μετά την πάροδο ενός μηνός από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Εισερχόμεστε στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων έχει αποφασίσει τη συζήτηση του νομοσχεδίου αυτού σε δύο έως τρεις συνεδριάσεις. Σήμερα η συνεδρίαση θα αφιερωθεί στη συζήτηση επί της αρχής.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρου ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον κ. Χρήστο Ζώη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε να κάνετε κάποια τροποποίηση στο νομοσχέδιό σας;

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κάποιες φραστικές βελτιώσεις θα ήθελα να κάνω, κυρία Πρόεδρε.

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 15 απαλείφονται τα εισαγωγικά μετά τη λέξη «απόφασης» και τίθενται μετά τις λέξεις «και 137 Κ.Π.Δ.».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Εάν είναι λίγα, μπορείτε να τα εκφωνήσετε. Εάν είναι πολλά, παρακαλώ να τα καταθέσετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Στην παράγραφο 2 περίπτωση α' του άρθρου 19 μεταξύ των λέξεων «Διοικητικού Οικονομικού» τίθεται παύλα.

Στην ίδια παράγραφο και περίπτωση αντικαθίστανται οι

λέξεις «Κλάδος ΤΕ Διοικητικός-Λογιστικός» με τις λέξεις «Κλάδος ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού».

Στην ίδια παράγραφο και περίπτωση αντικαθίστανται οι λέξεις «θέσεις μία» με τις λέξεις «θέση μία».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Απ' ό,τι βλέπω, κύριε Υπουργέ, οι διορθώσεις είναι τελείως επουσιώδεις. Δώστε σας παρακαλώ για να διανεμηθεί και να κατατεθεί στα

Πρακτικά.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Σύμφωνα, κυρία Πρόεδρε, θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αναστάσης Παπαληγούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες φραστικές βελτιώσεις-τροποποιήσεις στο σχέδιο νόμου, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο ισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρκογιαννάκης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι αλήθεια ότι το συζητούμενο νομοσχέδιο δεν ρυθμίζει διεξοδικά ένα συγκεκριμένο θέμα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, το οποίο θα μπορούσε να αποτελέσει τον κορμό πάνω στον οποίο θα γινόταν μία συζήτηση επί της αρχής. Ασφαλώς, όμως, ρυθμίζει πολύ σημαντικά θέματα, τα οποία είναι καταγεγραμμένα σε οκτώ κεφάλαια, δηλαδή θέματα δικαστών και δικαστηρίων, θέματα ειρηνοδικών, συμβολαιογράφων, υποθηκοφυλάκων, δικαστικών υπαλλήλων, έχει επίσης ποινικές διατάξεις, ρυθμίζει ακόμα θέματα διοικητικών δικαστών και γενικά θέματα τα οποία έρχονταν σχετικών παρεμβάσεων στους νόμους που προέβλεπαν τη ρύθμισή τους και τα οποία πολύ επιτυχώς αντιμετώπιζονται από το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ίσως κάποια από τα άρθρα τα οποία περιλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου, είχαν δώσει λαβή σε κάποια κριτική πριν γίνει η συζήτηση στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης και ότι, μετά τη συζήτηση που έγινε στην Επιτροπή, τις εξηγήσεις που δόθηκαν από τον κύριο Υπουργό και τις τοποθετήσεις των εκπροσώπων των φορέων που προσήλθαν και διαφώτισαν την Επιτροπή μας, οι πολλές αντιρρήσεις απεσύρθησαν.

Ουσιαστικά, υπάρχει ομοφωνία σχεδόν σε όλα τα επίμαχα άρθρα, τουλάχιστον όπως αυτό εκφράστηκε στις δευτερολογίες των ομιλητών της Αντιπολίτευσης.

Στην πρωτολογία μου, θα σταθώ σε τέσσερα-πέντε άρθρα, τα οποία αποτέλεσαν και αντικείμενο συζήτησης και τα οποία, κατά την άποψή μου πλέον, όπως έχει διαμορφωθεί το κείμενο στο καθένα από αυτά μετά από τις μικροαλλαγές που έγιναν, είναι άρτια από άποψη νομοτεχνικής και ουσιαστικής αντιμετώπισης των προβλημάτων τα οποία θίγονται. Αυτό θα πρέπει να τονιστεί.

Κατ' αρχάς, έρχομαι στο άρθρο 3, το οποίο αναφέρεται στη ρύθμιση για τους ειρηνοδικείς. Μέχρι σήμερα, υπήρχε μεγάλη δυσκολία στους προϊστάμενους των ειρηνοδικείων, στον πρόεδρο πρωτοδικών, να χειριστούν το έμψυχο υλικό το οποίο είχαν στην περιφέρειά τους, προκειμένου να υπάρχει μια ισοκατανομή εργασίας, γεγονός που συνέβαλε στο να δημιουργείται μια κατάσταση όχι και τόσο ευχάριστη. Δηλαδή, είχαμε το φαινόμενο ειρηνοδικείς να υπηρετούν σε ειρηνοδικεία με πάρα πολύ δουλειά και ουσιαστικά να μην προλαβαίνουν να διεκπεραιώσουν τις υποθέσεις τους στον εύλογο χρόνο που απαιτεί ο πολίτης, ο οποίος προσέρχεται στη δικαιοσύνη, ενώ υπήρχαν άλλοι ειρηνοδικείς οι οποίοι υπηρετούσαν σε ειρηνοδικεία τα οποία εξέδιδαν μόνο τρεις ή τέσσερις αποφάσεις το χρόνο.

Έτσι, λοιπόν, σήμερα που το ζητούμενο, μεταξύ των άλλων, είναι και ταχεία απονομή της δικαιοσύνης, αυτό δεν μπορούσε σε καμία περίπτωση να υλοποιηθεί.

Με τη ρύθμιση που γίνεται, με την τοποθέτηση πλέον των ειρηνοδικών στην έδρα των πρωτοδικείων και με την κατανομή της ύλης ουσιαστικά από τον πρόεδρο, τον προϊστάμενο του πρωτοδικείου, εκτιμάται ότι αυτό το οποίο συνέβαινε μέχρι τώρα δεν θα συμβαίνει πλέον στο μέλλον και από τη μια μεριά, θα έχουμε μια δικαιότερη κατανομή της ύλης και της εργασίας και από την άλλη, θα έχουμε έκδοση αποφάσεων σε χρόνο ο οποίος θα είναι πολύ συντομότερος από ό,τι συνέβαινε μέχρι σήμερα.

Προεβλέπετο ότι αυτή η ρύθμιση δεν ισχύει για τα νησιά, για την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη τον Πειραιά και για τα Πρωτοδικεία Λάρισας, Ηρακλείου και Πατρών. Με παρέμβαση όμως που έγινε, αλλά και μετά από παρατηρήσεις του Προέδρου της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, απηλείφθη η εξαίρεση που αφορούσε τη Λάρισα, το Ηράκλειο και την Πάτρα. Επομένως, αυτή η ρύθμιση θα ισχύει και γι' αυτούς τους νομούς.

Τώρα, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, εκφράζεται μία άποψη από τον Πρόεδρο της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, η οποία λέει ότι ενδεχομένως θα μπορούσε να παρασχεθεί εξουσιοδότηση στον Υπουργό Δικαιοσύνης με προεδρικό διάταγμα για να εξαίρει κάποια από τα νησιά –εξαίρεση η οποία επιβάλλεται με τη σχετική διάταξη– δεδομένου ότι σε

κάποια από αυτά τα νησιά έχουν ελάχιστη εργασία τα ειρηνοδικεία και βρίσκονται σε πολύ κοντινή απόσταση από τις έδρες των πρωτοδικείων. Είναι ένα θέμα το οποίο μέχρι το τέλος της συζήτησης μπορούμε να το δούμε –μπορεί να το δει ο κύριος Υπουργός– και ενδεχομένως να χρειαστεί να μπει η εξαίρεση αυτής της εξαίρεσης.

Όσον αφορά, λοιπόν, το άρθρο 3, το οποίο ρυθμίζει τα θέματα των ειρηνοδικών, πιστεύω ότι δεν μπορεί να υπάρξει αντίρρηση. Επίσης, θεωρώ ότι δεν είναι σωστή η άποψη ότι θα μπορούσε την κατανομή της ύλης και γενικά τη χρέωση των δικασίμων να την κάνει ο αρχαιότερος των πρωτοδικών ή ο προϊστάμενος του ειρηνοδικείου, όπως ελέγχθη κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή. Και αυτό, γιατί ο αρχαιότερος των ειρηνοδικών μπορεί να είναι μόνο ένα όνομα, μια σειρά πιο πάνω στην επετηρίδα από τον επόμενο. Πιστεύω ότι απαιτείται το κύρος του προέδρου των πρωτοδικών, ο οποίος και δικαιότερη κατανομή μπορεί να εγγυηθεί, αλλά προπάντων είναι εκείνος ο οποίος θα συμβάλει στο να αποφευχθούν ενδεχόμενες έριδες μεταξύ των ειρηνοδικών.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 4. Πρόκειται για ρύθμιση που αφορά τις προαγωγές των δικαστικών λειτουργιών στον Άρειο Πάγο και ειδικότερα στο βαθμό του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και του αντιπροέδρου αυτού. Εκ προοιμίου ουσιαστικά είχε φανερί ότι θα υπάρξει μία πολύ έντονη κριτική στη ρύθμιση που γίνεται.

Είχαν αρχίσει από πολύ νωρίς να εκφράζονται απόψεις, ιδιαίτερα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση αλλά και από όλη την Αντιπολίτευση, για το ότι με τη ρύθμιση που γίνεται, επιχειρείται από μέρους του Υπουργείου Δικαιοσύνης και της Κυβέρνησης η ποδηγέτηση της ηγεσίας της δικαιοσύνης με τη δυνατότητα επιλογής από ευρύτερη γκάμα ειρηνοδικών ή αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου, προκειμένου να επιλεγεί ο εκάστοτε αρεστός και μάλιστα συγκεκριμενοποιείτο ότι ο στόχος –τουλάχιστον στις πρωτολογίες αυτό ελέγχθη– ήταν η επιλογή συγκεκριμένου αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου, ο οποίος προαλείφτο για το βαθμό του εισαγγελέως στις επικείμενες κρίσεις, μετά την αποχώρηση την 30η Ιουνίου του σημερινού εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Απεδείχθη, όμως, κατά τη συζήτηση ότι η ρύθμιση αυτή είναι απόλυτα σωστή και επικροτείται τόσο από την Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων όσο και από την Ένωση Εισαγγελέων. Τόσο ο ένας όσο και ο άλλος Πρόεδρος των δύο Ενώσεων κατέθεσαν ότι είναι απόλυτα σωστή η ρύθμιση, απόλυτα αναγκαία, όχι τόσο εκ του γεγονότος ότι ένας ανώτατος εισαγγελικός λειτουργός μετά από υπηρεσία πολλών δεκαετιών στο Δικαστικό και Εισαγγελικό Σώμα *a priori* έχει τη δυνατότητα να ηγηθεί του Σώματος, αλλά εκ του γεγονότος ότι υπήρχε μεγάλη ανάγκη να γίνει αυτή η ρύθμιση η οποία επιχειρείται. Γιατί; Διότι κατά σύμπτωση, αποχωρεί μεγάλος αριθμός αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου και μεγάλος αριθμός αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου την 30η Ιουνίου που είναι η ημερομηνία αποχώρησης όσων συμπληρώνουν το εξηκοστό έβδομο έτος της ηλικίας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ αποχωρούν οκτώ αντιπρόεδροι του Αρείου Πάγου, υπάρχουν μόνο επτά που διαθέτουν προϋπηρεσία τριών ετών. Και αν ακόμα –που αυτό δεν είναι σύνηθες, ούτε και μπορούμε να το απαιτήσουμε από την Κυβέρνηση και από το Υπουργείο Δικαιοσύνης– λέγαμε ότι μπορεί να κάνει υπομονή ένα-δυο μήνες έως ότου και άλλοι συμπληρώσουν τριετία στο βαθμό του αντεισαγγελέα ή του αρμοπαγίτη και πάλι ο αριθμός ήταν πολύ μικρός. Δηλαδή είχαμε απλά έντεκα αρεοπαγίτες, από τους οποίους έπρεπε να επιλεγούν οι οκτώ. Το ότι δεν είναι πονηρή η διάταξη συνάγεται και από το εξής: Δεν επεκτείνεται παραδείγματος χάρι στο Συμβούλιο Επικρατείας. Στο Συμβούλιο Επικρατείας θα μπορούσε να πει κάποιος ότι για την ισότητα της ρύθμισης θα μπορούσε να γίνει αντιπρόεδρος του ένας σύμβουλος, ο οποίος θα έχει διετή υπηρεσία, αλλά πράγματι επειδή οι σύμβουλοι του Συμβουλίου Επικρατείας συνήθως έχουν πολυετή υπηρεσία, δεν υπάρχει λόγος της ρύθμισης γι' αυτό και δεν γίνεται οποιαδήποτε παρέμβαση.

Όπως επίσης, αν ήταν εκ μέρους της Κυβέρνησης η διάθεση πράγματι να επιτύχει ή να οδηγήσει τα πράγματα στη δυνατό-

τητα επιλογής ενός συγκεκριμένου εισαγγελικού λειτουργού, τότε δεν είχε παρά να περιμένει ένα μήνα ο συγκεκριμένος στον οποίο ρίχτηκαν τα φώτα της δημοσιότητας, συμπληρώνει τα τρία χρόνια στις αρχές Αυγούστου, οπότε τότε θα γινόταν η προαγωγή. Άρα, πράγματι επιχειρείται αυτή η ρύθμιση, επιχειρείται η επέμβαση στο σχετικό άρθρο από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, διότι είναι αδήριτος η ανάγκη.

Και είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης οισηγητής της Μειοψηφίας στην πρωτολογία του ουσιαστικά ήταν λαύρος εναντίον του Υπουργού Δικαιοσύνης και της Κυβέρνησης λέγοντας ότι φωτογραφίζεται κάποιος εισαγγελικός λειτουργός ο οποίος προωινίζεται για εισαγγελίας του Αρείου Πάγου, στη συνέχεια στη δευτερολογία ανέκρουσε πρύμνα λέγοντας ότι εμείς δεν είπαμε κάτι τέτοιο, αλλά ότι γενικότερα δεν είναι σωστή η ρύθμιση γιατί είναι πολύ ελάχιστος ο χρόνος στον οποίο παραμένει πλέον ένας αρεοπαγίτης ή ένας αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου προκειμένου να προαχθεί.

Είναι χαρακτηριστικό ότι έγινε αυτή η αλλαγή στάσης, που σημαίνει ότι πείστηκε η Αντιπολίτευση ότι οι σκοποί της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Δικαιοσύνης είναι απόλυτα σωστοί, απόλυτα αγαθοί.

Έρχομαι στο άρθρο 6, για το οποίο έγινε αρκετή συζήτηση. Αφορά την αύξηση των οργανικών θέσεων. Η ταχεία απονομή της δικαιοσύνης είναι ένα ζητούμενο. Θα πρέπει να ομολογήσουμε ότι στην πατρίδα μας συμβαίνει να έχουμε μια σημαντική καθυστέρηση στη διεκπεραίωση των υποθέσεων, ειδικά ποινικών υποθέσεων, κακουργημάτων και άλλων σοβαρών υποθέσεων, αλλά και αστικών υποθέσεων. Αυτό, όμως, το φαινόμενο δεν προέκυψε από τη μία μέρα στην άλλη. Ήταν αποτέλεσμα πολιτικών δεκαετιών, σε βάθος χρόνου. Δεν μπορούν από τη μια στιγμή στην άλλη να διορθωθούν τα πράγματα. Έχουν γίνει σωστές επεμβάσεις και παρεμβάσεις από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες βελτιώνουν τα πράγματα, αλλά ασφαλώς δεν έχουν γίνει τέτοια άλματα που να μας πείθουν και να μας επιτρέπουν να πούμε ότι είμαστε ευχαριστημένοι. Κάπως διορθώνονται τα πράγματα, αλλά ασφαλώς χρειάζεται πολύς χρόνος.

Λίγες μεν είναι οι θέσεις των δικαστικών λειτουργών της τακτικής δικαιοσύνης, των εισαγγελέων και των διοικητικών δικαστών που θεσμοθετούνται με τη συγκεκριμένη διάταξη, αλλά κατά κάποιον τρόπο αμβλύνεται, έστω και ελάχιστα το πρόβλημα, το οποίο υπάρχει. Κατά τη δική μου εκτίμηση δεν είναι λύση ο μεγάλος αριθμός των δικαστών. Θα πρέπει σιγά-σιγά να ρυθμιστούν έτσι τα πράγματα, να περιοριστεί η ύλη, να επιταχυνθούν οι διαδικασίες και να συνειδητοποιήσουν όλοι οι παράγοντες οι οποίοι συμβάλλουν στη ταχεία απονομή της δικαιοσύνης ότι πρέπει να κάνουμε αυτό που πρέπει, ούτως ώστε τα φαινόμενα του πρόσφατου παρελθόντος να εκλείψουν παντελώς και να φτάσουμε εκεί που επιθυμεί ο Έλληνας πολίτης.

Έγινε πολύς λόγος για την παράταση της ισχύος του πίνακα των ειρηνοδικών. Εγώ με μεγάλη ευχαρίστηση άκουσα και τον Πρόεδρο της Ενώσεως Δικαστών και τον Πρόεδρο των Εισαγγελέων να μας λένε ότι είναι απόλυτα δίκαιο αυτό, το οποίο επιχειρείται, ότι είναι επιτυγχόντες, δεν είναι αποτυγχόντες, ότι ο πίνακας περιέχει ονόματα ανθρώπων ικανών, οι οποίοι θα μπορούν να συμβάλλουν στη σωστή απονομή της δικαιοσύνης και ότι σε κάθε περίπτωση ένας νέος διαγωνισμός, όπως είπε και ο κύριος Υπουργός, θέλει και μεγάλο χρόνο και αρκετά χρήματα, κάτι το οποίο αποφεύγετε με την επιχειρούμενη ρύθμιση.

Έρχομαι στο άρθρο 15, το οποίο περιέχει ποινικές διατάξεις. Στέκομαι ιδιαίτερα στη ρύθμιση που γίνεται σχετικά με τη δωσιδικία των κατηγορούμενων δικαστικών λειτουργών για πλημμελήματα και κακουργήματα. Σωστά η αρμοδιότητα υπάγεται πλέον στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων και πολύ σωστά οι υποθέσεις εκδικάζονται από το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Αθηνών. Εκτιμούμε, πιστεύουμε και ελπίζουμε ότι μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα θα περαιωθούν οι υποθέσεις οι οποίες εκκρεμούν. Πολύ σωστά ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου ασκεί την προκαταρκτική εξέταση, ο εισαγγελέας εφε-

τών Αθηνών ασκεί την ποινική δίωξη. Ένα όργανο μόνο. Και πάρα πολύ σωστά ο ανακριτής, ο οποίος ανακρίνει μία υπόθεση μετά την προαγωγή του συνεχίζει μέχρι να την τελειώσει. Αυτό, διότι αντιλαμβάνεστε ότι συνήθως αυτές οι υποθέσεις είναι ιδιαίτερα σοβαρές. Το αποδεικτικό υλικό είναι ογκώδες. Αυτός ο δικαστής είναι γνώστης του αντικείμενου το οποίο έχει διεξέλθει. Δεν είναι σωστό να διακόπτεται η ανάκριση και να ανατίθεται σε κάποιον άλλο δικαστή, ο οποίος θα ξεκινά από την αρχή με περαιτέρω πρόβλημα την αργοπορία.

Τελειώνοντας θέλω να επισημάνω τις τροπολογίες οι οποίες ενσωματώθηκαν στο νομοσχέδιο. Θα σταθώ μόνο σε εκείνη, η οποία προκάλεσε κάποια συζήτηση και αφορά τη βία στα γήπεδα και την αυστηροποίηση των σχετικών διατάξεων.

Υπήρξε η άποψη ότι με την αυστηροποίηση των διατάξεων δεν λύνονται τα προβλήματα. Δεν θα διαφωνήσω. Όμως, αυτή τη στιγμή εκεί που έχουν φτάσει, αγαπητοί συνάδελφοι, τα πράγματα πιστεύω πως πρέπει η πολιτεία να δείξει πως δεν έχει τη διάθεση σε καμία περίπτωση να χαριστεί σε κανέναν και ότι θα είναι ιδιαίτερα αυστηρή η αντιμετώπιση του φαινομένου. Διότι ο σκοπός της ποινής είναι η γενική και ειδική πρόληψη, απ' ό,τι ξέρουμε εμείς οι νομικοί. Όμως, η γενική πρόληψη επιτυγχάνεται περισσότερο με την επιτελούμενη ποινή και όχι με την επιβολή της ποινής.

Όταν, λοιπόν, απειλείται μία αυστηρή ποινή όπου δεν θα επιτρέπεται η μετατροπή και η αναστολή, όπως επιτρεπόταν μέχρι τώρα, δεν θα έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα η έφεση από την αρχή, αλλά ούτε και μεσοσύσης της διαδικασίας, εκτιμώ πως κάπως θα περάσει το μήνυμα ότι η πολιτεία είναι αποφασισμένη να πατάξει το φαινόμενο. Αυτό θα επιτευχθεί, εν τινι μέτρω τουλάχιστον, με τη ρύθμιση που γίνεται.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω –και τελειώνω με αυτό– πως ίσως το σχετικό νομοσχέδιο θα έπρεπε να τελειώσει σε μία συνεδρίαση με την επικρότηση απ' όλες της πτέρυγες της Βουλής των ρυθμίσεων που γίνονται, διότι και χρήσιμες είναι και αναγκαίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Ρέππας, ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το συνάδελφο κ. Γεώργιο Παπαγεωργίου.

Το λόγο τώρα έχει οισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Σωκράτης Κωσίδης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΩΣΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο επί του οποίου η συλλογή των υπουργικών υπογραφών ολοκληρώθηκε στις 27 Μαρτίου 2006. Η έκθεση του άρθρου 75 παράγραφος 3 του Συντάγματος υπογράφηκε στις 29 Μαρτίου, όπως και η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Καθ' όλα έτοιμο το νομοσχέδιο από το τέλος Μαρτίου κατατέθηκε στη Βουλή στις 7 Ιουνίου, δηλαδή, μετά δύο μήνες και πλέον. Οι εκδοχές τις υπερδύμνησης καθυστέρησης κατάθεσης είναι τρεις, σωρευτικά ή διαζευκτικά:

Πρώτον, η ανάλυση των δημοσκοπήσεων, δηλαδή, πώς πάει η πρόθεση ψήφου.

Δεύτερον, ο περιορισμός του χρόνου αντιδράσεων στο νομικό και όχι μόνο κόσμο από τη φωτογραφική, για κάποιους δικαστικούς λειτουργούς, διάταξη του άρθρου 4 του νομοσχεδίου.

Τρίτον, η αναμονή των εκλογών στην Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων.

Το ίδιο νομοσχέδιο προωθήθηκε για συζήτηση στην επιτροπή τις ίδιες μέρες που στην Ολομέλεια συνεζητείτο άλλο νομοσχέδιο του ίδιου Υπουργείου. Είναι σαφές ότι η σύμπτωση αυτή δημιουργήσε πρόβλημα σε όσους Βουλευτές επιθυμούσαν να ομιλήσουν ή και απλά να παρακολουθήσουν τη συζήτηση και των δύο νομοσχεδίων.

Πέραν αυτού, η Κυβέρνηση την 9η Ιουνίου, ημέρα Παρασκευή, το μεσημέρι, με κλειστή τη Βουλή και απόντες, προφανώς, τους Βουλευτές κατέθεσε τέσσερις τροπολογίες για συζήτηση την Τρίτη 13 Ιουνίου το μεσημέρι, οπότε οι τρεις μέρες της προθεσμίας ήταν όλες αργίες, λόγω της Δευτέρας του Αγίου

Πνεύματος.

Δείτε ότι οι δύο τροπολογίες υπογράφηκαν στις 2 Μαΐου, η τρίτη στις 31 Μαΐου και η τέταρτη την 1η Ιουνίου. Δηλαδή όλες ήταν έτοιμες για κατάθεση πριν από την ημέρα που κατατέθηκε το νομοσχέδιο και δεν έγινε καν η απαιτούμενη ελαχίστη προσπάθεια για ενσωμάτωσή τους στο νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προεισαγωγική τριήμερη προθεσμία για τις τροπολογίες εισήχθη στον Κανονισμό της Βουλής το 2001 επί Σημίτη και Κακλαμάνη. Φαίνεται ότι χρειάζεται περαιτέρω πρωτοβουλία. Γι' αυτό έστειλα σήμερα γράμμα στους Αρχηγούς των κομμάτων, στην Πρόεδρο της Βουλής και στο Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης, εισηγούμενος το τρίημερο να είναι εργάσιμες ημέρες.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο. Το συζητούμενο νομοσχέδιο δεν έχει αρχή. Δεν έχει κορμό. Είναι ένα νομοσχέδιο ρυθμιστικό θεμάτων του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Γι' αυτό νομοτεχνικά δεν χρειάζεται στον τίτλο η προσθήκη των λέξεων «και άλλες διατάξεις». Ο τίτλος αυτός προσήκει σε νομοσχέδιο που έχει βασικό κορμό και θέμα και παράλληλα περιέχει και ρύθμιση άλλων θεμάτων, άσχετων με την αρχή του νομοσχεδίου. Εδώ όλες οι διατάξεις είναι άλλες διατάξεις.

Δεν είναι κακό που ένα Υπουργείο εισάγει ένα νομοσχέδιο εμφανιζόμενο ως αποσπασματικό, με το οποίο επιθυμεί να ρυθμίσει διάφορα επί μέρους θέματα για πρώτη φορά ή να τροποποιήσει, συμπληρώσει ή καταργήσει υφιστάμενες ρυθμίσεις.

Είχα και διατηρώ την άποψη ότι δύο μορφές νομοσχεδίων πρέπει να προωθούνται στη Βουλή. Η μία είναι τα νομοσχέδια που εισάγουν νέους θεσμούς, παραδείγματος χάρι σύσταση μιας ανεξάρτητης αρχής, ή τροποποιούν σημαντικά και συμπληρώνουν υφιστάμενους θεσμούς, παραδείγματος χάρι προσλήψεις στο δημόσιο τομέα.

Αυτά τα νομοσχέδια έχουν αρχή και σ' αυτά πρέπει να μην προστίθεται καμία άλλη διάταξη άσχετη με την αρχή του νομοσχεδίου.

Η δεύτερη μορφή είναι τα νομοσχέδια όπως το συζητούμενο, δηλαδή, νομοσχέδια που αποσπασματικά, χωρίς αρχή και κορμό τροποποιούν, συμπληρώνουν ή καταργούν υπάρχουσες ρυθμίσεις για διαφόρους λόγους. Αυτό δε σημαίνει ότι οι ρυθμίσεις αυτής της δεύτερης κατηγορίας είναι δευτερεύουσας σημασίας.

Αφού, λοιπόν, έτσι έχουν τα πράγματα, είμαι υποχρεωμένος, σμιλώντας επί της ανυπαρκτης αρχής, να επισημάνω τις διατάξεις που θεωρώ ότι είναι σημαντικότερες. Και αναφέρομαι κατά πρώτον, όπως είναι ευχερώς προβλέψιμο, στο άρθρο 4 του νομοσχεδίου. Με το άρθρο αυτό η τριετής θητεία στο βαθμό του αρεοπαγίτου ή αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου ως απαιτούμενο τυπικό προσόν για την προαγωγή στο βαθμό του αντιπροέδρου ή του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μειώνεται σε δύο χρόνια. Δηλαδή μόνο για τον Αρειο Πάγο, τροποποιούνται διατάξεις που ισχύουν εδώ και δεκαετίες σ' όλα τα ανώτατα δικαστήρια της χώρας και συνιστούν κεκτημένο των δικαστικών λειτουργών και θωράκιση ενάντια στην αυθαίρετη και καμιά φορά και βάνανυση παραβίαση της επετηρίδας. Και αυτό προκειμένου να αλωθεί η δικαιοσύνη στα ανώτατα κλιμάκια της και να δοθεί μήνυμα ανάγκης υποταγής σε όποιον επιθυμεί να ανέβει υψηλότερα.

Η αιτιολογική έκθεση δικαιολογεί τη ρύθμιση αυτή, αναφέροντας ότι στα έτη 2006 και 2007 αποχωρούν αρκετοί ανώτατοι δικαστές της πολιτικής δικαιοσύνης και οι απομένοντες δεν είναι τόσο ώστε να υπάρχουν περιθώρια αξιοκρατικής επιλογής.

Απάντηση. Πρώτον, τα προσόντα για τόσο υψηλές θέσεις δεν επιτρέπεται να αυξομειώνονται συγκυριακά.

Δεύτερον, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνέβαλε στο αδιέξοδο που η ίδια επικαλείται, αυξάνοντας το 2004 τις θέσεις αντιπροέδρων και αντεισαγγελέων χωρίς να το ζητήσει κανείς, ούτε το ίδιο το Σώμα. Συνεπώς δεν έχει παρά να επαναφέρει τον αριθμό στα επίπεδα που ίσχυαν πριν το 2004 και ήταν άκρως ορθολογικά.

Τρίτον, αν είναι έτσι, γιατί η Κυβέρνηση δεν θεσπίζει μεταβατική διάταξη για τα δύο χρόνια, για τα οποία επικαλείται το πρό-

βλημα αλλά εισάγει διάταξη διαρκούς εφαρμογής;

Τέταρτον, η Κυβέρνηση επικαλούμενη το συγκυριακό πρόβλημα δείχνει ότι πιστεύει ότι καλώς ισχύουν τα τρία χρόνια. Γι' αυτό άλλωστε η μείωση του χρόνου προϋπηρεσίας ως τυπικού προσόντος εισάγεται μόνο στον Άρειο Πάγο και όχι στα άλλα ανώτατα δικαστήρια.

Πέμπτον, επί της ουσίας. Είδα τον πίνακα της επετηρίδας. Πράγματι, τέλος Ιουνίου του 2006 αποχωρούν οκτώ στους δέκα αντιπροέδρους και δώδεκα αρεοπαγίτες από τους είκοσι τρεις που συμπληρώνουν σε ένα μήνα στο βαθμό τριετία. Συνεπώς θα υπάρχουν τον Αύγουστο έντεκα αρεοπαγίτες για την επιλογή οκτώ στο βαθμό του αντιπροέδρου.

Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί θεωρείται αυτό το πρόβλημα ιδιαίτερο. Πάντοτε η επιλογή γινόταν ανάμεσα σε ένα μικρό κύκλο υποψηφίων. Και μην ξεχνάμε ότι στο βαθμό του αρεοπαγίτου προάγει το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο και αυτό διαμορφώνει και την επετηρίδα, την οποία η Κυβέρνηση επιθυμεί να παραβιάσει. Το 2007 θα αποχωρήσουν έντεκα, αλλά θα προστεθούν ως υποψήφιοι περισσότεροι.

Κύριε Υπουργέ, αν θέλετε ευρύτερο κύκλο υποψηφίων, επαναφέρετε τον αριθμό των αντιπροέδρων στα επίπεδα πριν το 2004. Και βέβαια περισσότερο ενδιαφέρεστε για τη θέση του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Όλα δείχνουν ότι επιθυμείτε να ορίσετε εισαγγελέα του Αρείου Πάγου από τον εισαγγελικό κλάδο και μάλιστα συγκεκριμένο πρόσωπο, το οποίο συμπληρώνει τριετία τον Αύγουστο. Δικαίωμά σας. Επιθυμώ να γνωστοποιήσω στο Σώμα ότι στη θέση του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μόνο δυο φορές εδώ και πολλές δεκαετίες τοποθετήθηκε εισαγγελικός λειτουργός.

Ήταν ο Σταμάτης και ο Φαφούτης –εάν δεν με απατά η μνήμη μου- και οι δύο πανεπιστημιακοί δάσκαλοι.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Και ο Πλαγιανάκος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Και ο Πλαγιανάκος; Ευχαριστώ για τη διόρθωση.

Θέλετε να διασπάσετε αυτή την αρχή; Γιατί δεν τη νομοθετείτε; Προσωπικά έχω επιφυλάξεις για την παγίωση μιας τακτικής επιλογής στη θέση του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου εισαγγελικών λειτουργών. Ίσως η καθημένη δικαιοσύνη έχει περισσότερους ανθρώπους που γνωρίζουν το ουσιαστικό δίκαιο πιο σφαιρικά από τους εισαγγελείς.

Επαναλαμβάνω ότι η ρύθμιση του άρθρου 4 είναι φωτογραφική. Η Κυβέρνηση προετοιμάζει την αυριανή, αλλά και τη μεθαυριανή ηγεσία του Αρείου Πάγου. Η Κυβέρνηση έτσι επιδιώκει την άλωση της δικαιοσύνης στα υψηλότερα κλιμάκια και στέλνει μήνυμα στους κατώτερους δικαστές για το πού φυσάει ο άνεμος. Η ρύθμιση αυτή θεωρώ ότι είναι πλήγμα για τη δικαιοσύνη, το Δικαστικό Σώμα και σε τελευταία ανάλυση για τους πολίτες.

Η επισήμανσή μου ενισχύεται από το γεγονός ότι ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου ανέλαβε πρωτοφανώς να είναι ο ίδιος εισηγητής για τις προαγωγές προέδρων εφετών και εφετών στο βαθμό του αρεοπαγίτη. Εξ όσων γνωρίζω –και ευτυχώς- οι εισηγήσεις του δεν έγιναν δεκτές. Σε πολλές περιπτώσεις είναι θλιβερό κανείς να βλέπει ότι αξιότατοι κατά πάντα δικαστές, με κύρος και ιστορία, μετά βίας συγκέντρωσαν την οριακή πλειοψηφία, για να επιλεγούν ως αρεοπαγίτες. Και αυτό με αρνητική εσήγηση του Προέδρου.

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να προβείτε σε ένα σχόλιο πάνω σε αυτή την πρωτοβουλία του Προέδρου του Αρείου Πάγου και αν είναι σύμπτωση ότι οι εισηγήσεις του ήταν αρνητικές σε ανθρώπους που είχαν δείξει στη δικαστική τους υπηρεσία σθένος σε πολλές κρίσιμες για τη χώρα περιστάσεις.

Με την ευκαιρία, επιθυμώ να καταθέσω την άποψή μου για τις επετηρίδες γενικά. Η επετηρίδα είναι χρήσιμη. Δεν κατανοώ όμως και δεν συμφωνώ που ξεκινάει από τη σειρά εξόδου ενός αξιωματικού από τη σχολή ή από τη σειρά επιτυχίας σε ένα διαγωνισμό για δικαστές πριν τριάντα έως τριάντα πέντε χρόνια και ισχύει η ίδια σειρά μέχρι το βαθμό του στρατηγού ή του αρεοπαγίτη.

Στο μεταξύ, δηλαδή σε δεκαετίες, δεν υπάρχει καμία αξιολόγηση. Νηστεύσαντες και μη προχωρούν χωρίς αλλαγή. Κάποιος

δικαστής έγινε διδάκτωρ, έμαθε δυο-τρεις ξένες γλώσσες, εκδίδει ορθές αποφάσεις σε μικρό διάστημα, διευθύνει επιτυχώς συνεδριάσεις, συγγράφει βιβλία και γίνονται αναφορές άλλων σ' αυτά, διαθέτει κύρος στο Σώμα των δικαστών και των δικηγόρων και φαίνεται ότι ματαιοπονει διακρινόμενος, αφού διαρκώς έπεται στην επετηρίδα άλλων, που δεν έκαναν τίποτε απ' όσα αυτός. Πρόκειται για παθογένεια που ακυρώνει την άμιλλα και αποθαρρύνει τους επιμελείς και τους εργατικούς.

Η άποψή μου αυτή για την επετηρίδα είναι συμβατή με την άποψη ότι με το άρθρο 4 παραβιάζεται η επετηρίδα, με κομματικά κριτήρια και στοχεύσεις. Η επετηρίδα πρέπει να διαμορφώνεται από την αρχή της σταδιοδρομίας με διαρκή αξιολόγηση, έτσι ώστε στα ανώτατα κλιμάκια, δηλαδή, στο τελικό στάδιο διαμόρφωσης, να είναι ήδη απολύτως αξιοκρατική.

Και πόσο δήθεν κόπτεσθε για την αξιοκρατία το αποδεικνύετε με την παράταση του πίνακα του διαγωνισμού του 1997 για την πλήρωση θέσεων ειρηνοδικών, άρθρο 7. Δηλαδή, διορίζετε ακόμη και όσους έτυχαν πριν εννέα χρόνια του δημοκρατικού βαθμού «5» σε θέση ισόβιου δικαστή. Διότι, λέει η αιτιολογική έκθεση, νέος διαγωνισμός είναι χρονοβόρος και δαπανηρός. Τα ίδια μας λέγατε και πριν δύο χρόνια, που επαναφέρατε σε ισχύ τον πίνακα αυτόν.

Πώς είναι χρονοβόρος ο διαγωνισμός; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1997 εγκρίθηκε η πρόσληψη σαράντα πέντε ειρηνοδικών. Το 1997 έγινε ο διαγωνισμός. Το 1997 εξήχθησαν τα αποτελέσματα και το ίδιο έτος διορίστηκαν οι σαράντα πέντε ειρηνοδικοί. Μέσα σε μία χρονιά έγινε όλη η διαδικασία. Και τι σημαίνει δαπανηρός; Κάθε διαγωνισμός προκαλεί δαπάνη. Να καταργήσουμε τις διαγωνιστικές διαδικασίες; Και οι εκλογές προκαλούν τεράστιες δαπάνες. Να τις καταργήσουμε ή να τις διεξάγουμε αραιότερα;

Απαντήστε μου, σας παρακαλώ, στην Ολομέλεια το ερώτημα που δεν απαντήσατε όταν το υπέβαλα στην επιτροπή: για πόσες θέσεις ειρηνοδικών έγινε ο διαγωνισμός του 1997 και πόσους και έως ποίο αριθμό έχετε διορίσει από τον πίνακα και τι βαθμό είχε ο τελευταίος διορισθείς; Και επιτέλους, πείτε μου: εξετάσατε το θέμα του θεσμού των ειρηνοδικών, όπως είχατε υποσχεθεί πριν από δύο χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα;

Μία αναφορά στο άρθρο 6, με το οποίο αυξάνονται ελάχιστα οι θέσεις των δικαστών. Αιρωείται ένα ερώτημα, για το οποίο ζητείται μία απάντηση εκ μέρους του Υπουργού: είναι επαρκής, ή όχι, ο αριθμός των δικαστών; Η ενδημική πλέον βραδύτητα στην απονομή της δικαιοσύνης οφείλεται στο μικρό αριθμό των δικαστών, ή σε άλλα αίτια; Αν η απάντηση είναι καταφατική στην πρώτη εκδοχή, τότε η αύξηση πρέπει να είναι γενναία και να βρεθούν τα απαιτούμενα χρήματα, προκειμένου να επιλυθεί ένα μείζον θέμα θεσμικώς και συγχρόνως καθημερινότητας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα – δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

Αν τα αίτια είναι άλλα, όπως η νοοτροπία, οι διαδικασίες, ο πληθωρισμός στο Σώμα των Δικηγόρων και άλλα συναφή, τότε χρειάζονται μέτρα για την αναίρεση των αιτιών αυτών. Η προσωπική μου άποψη συντάσσεται με τη δεύτερη εκδοχή.

Θα κλείσω με μία αναφορά στο άρθρο 17 που είναι η ενσωμάτωση κάποιων τροπολογίας -πράγματι διακομματικής συναίνεσης- είναι μία διάταξη εύλογη, όσον αφορά τα πλημμελήματα της φοροδιαφυγής και της μη καταβολής χρεών προς το δημόσιο, διότι και εκεί πρόκειται για οφειλότες ποσών κατά περίπτωση μέχρι 25.000.000 ή μέχρι 50.000.000 δραχμών -αναφέρομαι σε δραχμές, γιατί οι νόμοι είναι παλαιοί- πέραν των οποίων οι πράξεις αυτές -φοροδιαφυγή και μη καταβολή χρεών προς το δημόσιο- συνιστούν κακούργηματα. Άρα δεν περιέχονται στη διάταξη του άρθρου 17. Όμως η υπεξαίρεση εργατικών και εργοδοτικών εισφορών είναι πλημμέλημα ανεξαρτήτως ύψους οφειλής, δηλαδή, ακόμα και δισεκατομμύρια δραχμές. Έτσι, ωφελούνται, ή μπορεί να ωφελούνται και μεγαλοοφειλότες. Προτείνω να οριστεί ότι: «Πρόσοδοι που προέρχονται από το πλημμέλημα της υπεξαίρεσης εργατικών και εργοδοτικών εισφορών δεν συνιστούν έσοδα προερχόμενα από εγκληματική

δραστηριότητα κατά την έννοια του παρόντος νόμου, εφόσον το οφειλόμενο ποσό δεν υπερβαίνει τα 150.000 ευρώ».

Είναι φανερό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση καταψηφίζει επί της αρχής το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. κ. Αντώνης Σκυλλακός έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εμείς θα καταψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο, διότι διαφωνούμε και με συγκεκριμένες ουσιαστικές διατάξεις, αλλά και γιατί και πολλές από αυτές οι διατάξεις εντάσσονται σε μία πολιτική αρνητική για τον τομέα της δικαιοσύνης, η οποία δεν αφορά μόνο τη δικαιοσύνη, ανάλογες πολιτικές εφαρμόζονται σ' όλους τους τομείς. Τι εννοώ μ' αυτό: στη δικαιοσύνη εφαρμόζονται ορισμένοι άξονες πολιτικής και από τις προηγούμενες κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και από τη σημερινή Κυβέρνηση:

Πρώτος άξονας: διορισμός της ηγεσίας της δικαιοσύνης από την εκάστοτε κυβέρνηση. Επιλογή από την κυβέρνηση των αντιπροέδρων -αυτοί δίνουν τον τόνο στις επιθεωρήσεις, επηρεάζουν την εξέλιξη των δικαστών- χειραγώγηση της δικαιοσύνης σε τελευταία ανάλυση.

Δεύτερος άξονας, στον οποίο συμφωνούν και τα δύο κόμματα: η έλλειψη προσωπικού. Και τα δύο κόμματα υποστηρίζουν, άλλος σε χαμηλότερο, άλλος σε υψηλότερο τόνο ότι επαρκούν οι δικαστές. Ακούσαμε την κραυγή αγωνίας των δικαστικών ενώσεων προχθές στην επιτροπή που έλεγαν ότι οι προσλήψεις που γίνονται είναι σταγόνα στον ωκεανό. Όμως, η λογική και των δύο κομμάτων είναι: περισσότερη εντατικοποίηση των δικαστών. Να παίρνουν τις δικογραφίες στο σπίτι και τα Σαββατοκύριακα, ακόμη και οι αδειούχοι να δουλεύουν, για να βοηθήσουν ή για να βγάλουν δική τους δουλειά που τους περιμένει μετά από την άδεια.

Και όλα αυτά, διότι υπάρχει -είναι ζήτημα καθαρά πολιτικής επιλογής να χειραγωγή τη δικαιοσύνη- χειραγώγηση της δικαιοσύνης και δεύτερον, πρέπει να υπάρξει χρηματοδότηση της δικαιοσύνης. Λιτότητα, λοιπόν, και στη δικαιοσύνη, με αποτέλεσμα και παραπέρα εντατικοποίηση.

Το τρίτο έχει σχέση με την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων. Υπάρχει ένα σχετικό άρθρο, το οποίο είναι άκρως προκλητικό, διότι είναι αρνητική εξαίρεση το τι γίνεται σ' όλο τον υπόλοιπο δημόσιο τομέα.

Ερχομαι στο πρώτο ζήτημα αναφορικά με τους διορισμούς της ηγεσίας. Κάθε φορά, όταν αλλάζει η κυβέρνηση, έχουμε διαπάλη για το ποιοι θα επιλεγούν στα ανώτατα κλιμάκια της δικαιοσύνης, είτε αφορά τον Άρειο Πάγο είτε αφορά τα άλλα δικαστήρια. Δεν θυμάμαι περίπτωση που να έχουμε κάνει αλλαγή φρουράς ΠΑ.ΣΟ.Κ. - Νέας Δημοκρατίας και να μην υπάρχουν τέτοιες αντιπαραθέσεις.

Τέτοια αντιπαράθεση υπάρχει και για το άρθρο 4. Βεβαίως είναι λίγος ο αριθμός αυτών μεταξύ των οποίων μπορούν να επιλέξουν αντιπροέδρους. Θα μπορούσε όμως και από αυτό το μικρό αριθμό να υπάρξει συγκεκριμένος προσανατολισμός. Τα ίδια όμως συνέβαιναν αντίστροφα και στην περίοδο που ήταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η πρώτη, λοιπόν, παρατήρηση είναι αυτή και αφορά το άρθρο 4.

Οι μονομερείς καταγγελίες δεν είναι τόσο έγκυρες, όταν δεν συνοδεύονται από αυτοκριτική για το παρελθόν. Συνέπεια αυτής της κατάστασης είναι να έχουμε και μία διαχειριστικού τύπου διάταξη, σε σχέση με τη διεύρυνση των συμμετεχόντων στην κλήρωση για τη στελέχωση της επιθεώρησης, δηλαδή των αντιπροέδρων που θα κληρωθούν να μπουν στις επιθεωρήσεις.

Γιατί το λέω αυτό; Η διάταξη είναι διαχειριστικού χαρακτήρα. Γίνεται μια μικροαλλαγή. Τι σημαίνει επιθεώρηση; Από την επιθεώρηση εξαρτάται η εξέλιξη του δικαστή. Και θέλετε διορισμένους από την εκάστοτε κυβέρνηση αντιπροέδρους να είναι επικεφαλής της επιθεώρησης.

Το δεύτερο ζήτημα έχει να κάνει με την έλλειψη προσωπικού. Η πρώτη συνέπεια αφορά το άρθρο 3. Διαχείριση της έλλειψης δικαστών γινόταν επί ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως γίνεται και τώρα. Δηλαδή,

σε πολλά ειρηνοδικεία δεν επαρκεί ο αριθμός για να επανδρωθούν, να στελεχωθούν από ειρηνοδικές και μαζεύονται όλοι στην έδρα του ειρηνοδικείου όπου γίνεται μία κατανομή, ανά εξάμηνο παλιότερα.

Σήμερα αφαιρούνται αυτές οι λέξεις, κατά την άποψη του Υπουργείου, διότι δεν έφεραν αποτέλεσμα και δίνεται η πλήρης εξουσία –η συγκεντρωτική, η κυριαρχική- στον πρόεδρο των πρωτοδικών, δηλαδή σε άνθρωπο που είναι πάνω από τους ειρηνοδικές, ο οποίος δεν γνωρίζει πώς λειτουργεί, αλλά επίσης δεν υπάρχουν τα εγγύα ότι θα είναι αντικειμενικός.

Οι ενώσεις των δικαστών έκαναν μία πρόταση που στηρίζεται στην άποψη των ειρηνοδικών. Μη μου πείτε ότι είναι τα κόμματα εδώ μέσα, είναι μία πρακτική πρόταση. Αντί να λέει ο πρόεδρος των πρωτοδικών «μια και είσθε μαζεμένοι να δούμε πού θα σας κατανέμω, πού θα πηγαίνει ο ένας τη μια μέρα ή την άλλη μέρα, σε ποιο ειρηνοδικείο θα τρέχει», το μοίρασμα αυτό της δουλειάς να το κάνει ο προϊστάμενος του ειρηνοδικείου που είναι συνάδελφος, που ξέρει το αντικείμενο και ο οποίος έχει και την πίεση των συναδέλφων του και έτσι θα αναγκάζεται να είναι ακριβοδίκαιος.

Η Κυβέρνηση αρνείται να δεχτεί αυτήν την πρόταση, η οποία επαναλαμβάνω έγινε από τις δικαστικές ενώσεις. Η συνέπεια όμως είναι η έλλειψη των δικαστών, η έλλειψη ειρηνοδικών. Βεβαίως και πρέπει να ξαναδούμε όλο το ζήτημα των ειρηνοδικών από την αρχή. Βεβαίως υπάρχει και η στρεβλή άποψη ότι αν φύγει ένα ειρηνοδικείο από ένα ορεινό χωριό, θα πάψει να υπάρχει ανάπτυξη, λες και στον ειρηνοδική στηρίζεται η ανάπτυξη.

Ανάλογα φαινόμενα έχουμε και σε άλλα ζητήματα. Σπάμε τα πανεπιστήμια σε δεκαπέντε κομμάτια, χάριν της ανάπτυξης. Υπάρχουν πολλές τέτοιες πλευρές, στις οποίες δεν πρέπει να υποχωρούμε. Αλλά πρέπει, συνολικά, να δούμε το θέμα των ειρηνοδικών. Χρειάζονται; Σε τι χρειάζονται; Τι θα κάνουμε; Το ζήτημα αυτό πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Στο άρθρο 6 γίνεται μια ελάχιστη αύξηση αριθμού δικαστών για την οποία, επαναλαμβάνω, οι ίδιοι οι δικαστές είπαν ότι είναι σταγόνα στον ωκεανό. Έλλειψη υπάρχει και στους δικαστικούς υπαλλήλους, τεράστια έλλειψη. Αν δεν κάνω λάθος, υπάρχει έλλειψη δύο χιλιάδων δικαστικών υπαλλήλων. Αποτέλεσμα είναι οι όποιες ρυθμίσεις που αντιμετωπίζουν κάποια ζητήματα –τα οποία έχουν ανάγκη και οι ίδιοι οι δικαστικοί υπάλληλοι- να μπλέκουν και με υποχρεωτικού χαρακτήρα αρνητικές διατάξεις, οι οποίες μπαίνουν γιατί υπάρχει έλλειψη προσωπικού. Πώς θα βγει η υπηρεσία;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Θα αναφερθώ εδώ σε τρεις-τέσσερις περιπτώσεις. Πριν μιλήσω γι' αυτές τις περιπτώσεις, απλώς να πω ότι για την εξέλιξη των δικαστών –για τη μετάθεση, για τις αποσπάσεις και για όλα αυτά τα ζητήματα- είχε συγκροτηθεί επιτροπή από το ΠΑΣΟΚ. Δεν τελείωσε τη δουλειά της. Ανάλογη επιτροπή υπάρχει –και δεν ξέρουμε πού βρίσκεται- από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Θα έπρεπε εκεί να καθοριστούν κάποια αντικειμενικά και μετρήσιμα κριτήρια, για να μην κάνει ο καθένας ό,τι θέλει. Δεν περπάτησε ακόμη αυτό.

Τώρα, ποιες είναι οι αρνητικές ρυθμίσεις; Οι αρνητικές ρυθμίσεις είναι ότι ανατίθενται σε άλλους καθήκοντα και αποφασίζονται όχι οι δικαστικοί υπάλληλοι αλλά οι δικαστές, ο αρμόδιος δικαστής ή το υπηρεσιακό συμβούλιο, αν δεν κάνω λάθος, –νομίζω ότι είναι δικαστής που αποφασίζει, όργανο δικαστικό είναι- να τους αναθέσει άλλα καθήκοντα. Αλλά τι σημαίνει το «άλλα καθήκοντα»; Ήταν μέχρι ορισμένους μήνες. Τώρα πολλαπλασιάζονται οι μήνες που τους αναθέτουμε άλλα καθήκοντα. Έχει προσληφθεί ο άνθρωπος για μια δουλειά άφρα και κάθε τόσο μπορούν να του αναθέτουν άλλα καθήκοντα. Είναι στη λογική του απασχολήσιμου και της πολυειδικότητας. Εμείς είμαστε αντίθετοι και πιστεύω ότι είναι αντίθετοι και οι δικαστικοί υπάλληλοι, ανεξάρτητα αν ήρθαν ή δεν ήρθαν όταν τους καλέσαμε στην επιτροπή.

Διπλασιάζονται οι μήνες για την παράταση της υποχρεωτικής απόσπασης. Δεν μιλάω για την προαιρετική, με αίτηση του

ιδίου. Όταν υποχρεωτικά αποσπάται για τις ανάγκες της υπηρεσίας, υπήρχε ένας ορισμένος χρόνος. Τώρα λέει για διπλάσιο χρόνο.

Λύνεται το ζήτημα με το δικαίωμα μετατάξεων κάποιων υπαλλήλων που είναι στα υποθηκοφυλακεία και που καλώς ονομάζονται και όχι μόνο ονομάζονται αλλά και γίνονται δικαστικοί υπάλληλοι, αποκτούν την ίδια ιδιότητα. Όταν όμως θα κλείσει ο μεγαλύτερος αριθμός των υποθηκοφυλακείων, μετά τη συγκρότηση του Κτηματολογίου, τι θα γίνουν αυτοί; Έχουν ανησυχία και δεν τους είναι αρκετή η αντιμετώπιση από τη σχετική διάταξη του άρθρου 10.

Επίσης απορίες μας γεννώνται και ως προς την κατάργηση της παραγράφου 5 του άρθρου 148. Θα μπορούσαν να μεταφερθούν δικαστικοί υπάλληλοι στη μηχανοργάνωση των δικαστηρίων. Καταργείται το δικαίωμα να πάνε άλλοι υπάλληλοι στη μηχανοργάνωση. Τι σημαίνει αυτό; Έτσι θα εκσυγχρονιστεί; Τι σκέπτεται το Υπουργείο; Θα πάρει άλλους; Θα πάει σε ιδιώτες η μηχανοργάνωση;

Όλα αυτά που είπα για τους δικαστικούς υπαλλήλους οφείλονται στην έλλειψη προσωπικού, στην πολιτική λιτότητας και απέναντι στη δικαιοσύνη. Και μετά συζητάμε και υποστηρίζει και το ένα κόμμα και το άλλο ότι οι δικαστές λένε ψέματα όταν λένε ότι εργάζονται και στο σπίτι, πρέπει να εντατικοποιηθεί η εργασία τους, να δουλεύουν χωρίς ωράριο, και γίνονται απόπειρες να καταργηθεί και αυτό το ωράριο, το οποίο κατέκτησαν, κυρίως, οι δικαστικοί υπάλληλοι, με τη συναίνεση και των δικαστών και των δικηγόρων, και να πάμε να τα ανατρέψουμε όλα αυτά και να είναι ειλώτες. Η μεγάλη πλειοψηφία των δικαστών –να μην πω όλοι- είναι από τους σκληρότερα εργαζόμενους.

Έρχομαι σε μια άλλη παράγραφο που έχει σχέση με τις ιδιωτικοποιήσεις. Κοιτάξε ως πού φθάνει η πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων. Έχει γίνει επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. ιδιωτικοποίηση της καθαριότητας, της φύλαξης των δικαστηρίων και όταν μεταφέρονται από ένα κτίριο σε άλλο, όσον αφορά τους μεταφορείς, όλα αυτά τα έχει δώσει η παλιά κυβέρνηση σε ιδιωτικά συνεργεία. Το μόνο που απομένει είναι να γίνουν και άλλα βήματα. Έχω διαβάσει ότι σε ορισμένες πολιτείες των Ηνωμένων Πολιτειών οι φυλακές έχουν δοθεί σε ιδιώτες. Δεν ξέρω ως πού μπορούμε να φθάσουμε. Αλλά ποιο είναι το κρίσιμο ζήτημα, που λέω ότι είναι προκλητική αυτή η διάταξη; Ότι με αναδρομικό χαρακτήρα και από εδώ και πέρα συνεχώς, δίνεται το δικαίωμα στον Υπουργό να πληρώνει γι' αυτά τα ιδιωτικά συνεργεία περισσότερα έξοδα απ' όσο θα πλήρωνε εάν είχε μόνιμους υπαλλήλους, μόνιμες καθαρίστριες.

Δηλαδή η διάταξη που υπήρχε για τον υπόλοιπο δημόσιο τομέα προβλέπει ότι χρησιμοποιώ συνεργεία όταν το κόστος θα είναι μικρότερο. Εδώ πέρα κατ' εξαίρεση το κόστος θα είναι μεγαλύτερο και παρ' όλα αυτά λέτε «δεν προσλαμβάνω μόνιμο προσωπικό».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Είχε στόχο για ιδιωτικοποίηση, όπως είπατε.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Ναι, και ας πληρώνουμε τα ακριβά ακριβότερα, κι ας μας παρέχουν χειρότερες υπηρεσίες.

Υπάρχει και μία σειρά από άλλες διατάξεις με τις οποίες είμαστε αντίθετοι. Κρισιμότερη απ' όλες είναι αυτή που στο όνομα της ύπαρξης υποθέσεων επίορκων δικαστών που βρίσκονται υπόδικοι ή θα βρεθούν υπόδικοι, στο όνομα δηλαδή της αντιμετώπισης των σκανδάλων στον τομέα της δικαιοσύνης δημιουργείται ειδική διαδικασία και ειδικό δικαστήριο από ανώτερους δικαστές που θα δικάσει.

Εμείς για λόγους αρχής είμαστε αντίθετοι. Δεν θέλουμε σε καμία περίπτωση και με καμία δικαιολογία να δημιουργούνται ειδικά δικαστήρια. Ειδικό δικαστήριο δεν είναι μόνο αυτό που θα γίνει για να δικάσει ποινικά ή να ανακρίνει τον τάδε δικαστή. Έχει προηγηθεί και το λεγόμενο μισθοδικείο που το βάλατε και στο Σύνταγμα, να μην μπορούν να εκδικάζουν ό,τι έχει σχέση με μισθούς ή και με συντάξεις που αφορά τους δικαστές. Θα πάει σε άλλο δικαστήριο. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με το δικαίωμα να έχει ο κάθε Έλληνας πολίτης το φυσικό του δικαστή. Καταργείται η αρχή του φυσικού δικαστή και ταυτόχρονα απαξιώνετε, λέτε ότι δεν είστε ικανοί εσείς, οι δικαστές, να δικάσετε συνα-

δέλφους. Πρέπει να πάει σε ανώτερους σε βαθμό δικαστές γι' αυτές τις υποθέσεις. Είμαστε αντίθετοι.

Επιγραμματικά θα αναφέρω κάποιες διαφωνίες. Τα άλλα θα τα πούμε επί των άρθρων. Όταν υπάρχει δικαστής στις νομο-παρασκευαστικές επιτροπές, εμείς υποστηρίζουμε, όπως και οι δικαστές, να προεδρεύει. Όταν θεωρούνται ανεπαρκείς κάποι-οι δικαστές και προσλαμβάνονται, να προσλαμβάνονται και στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, όχι να αποκλείονται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Θα αναφέρω ακόμα μία διαφωνία. Τα υπόλοιπα θα τα πούμε επί της αρχής. Είναι η διάταξη που αφορά την ύπαρξη τέταρτης διεύθυνσης η οποία είναι αναγκαία –λέει ο Υπουργός, εγώ το κατανοώ ότι είναι αναγκαία– διότι έχει σχέση με διεθνείς σχέ-σεις, ό,τι έχει σχέση δηλαδή με την ευρωπαϊκή πολιτική εσωτε-ρικής ασφάλειας και δικαιοσύνης.

Εμείς είμαστε αντίθετοι με την ενοποίηση αυτής της πολιτι-κής. Αυτός ο τομέας βαδίζει στο να έχουμε αυτά για τα οποία συζητούσαμε χθες, όλες τις αντιπρομοκρατικές συμφωνίες κ.λπ.. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης είναι υποχρεωμένο να ασχο-λείται μ' αυτά τα ζητήματα. Οδηγούμαστε σιγά-σιγά στο να πάμε σε κατά πλειοψηφία αποφάσεις. Αν δεν κάνω λάθος, η Ελλάδα νομίζω ότι συναινεί να μεταφερθεί ο τομέας αυτός στον πρώτο πυλώνα, οπότε θα πάμε κατά πλειοψηφία.

Τέλος, είμαστε αντίθετοι με την άλλη διάταξη που λέει γι' αυτούς που δημιουργούν επεισόδια στα γήπεδα. Πολλοί απ' αυτούς παρσύρονται. Γνωρίζουμε ότι φταίνε οι Π.Α.Ε.. Γνωρί-ζουμε τι ρόλο παίζουν οι Π.Α.Ε., τι ρόλο παίζει ο επαγγελματι-σμός, τι γίνεται με τους ιδιωτικούς σταθμούς. Τα γνωρίζουμε αυτά, όμως να τα πληρώνουν τα παιδιά ή οι μαθητές με αυστη-ρές ποινές; Είπατε να μην εξαγοράζεται. Μ' αυτήν τη διάταξη που φέρνετε λέτε και να μη δίνεται αναστολή, ακόμα και όταν έχει καθαρό ποινικό μητρώο, δηλαδή οπωσδήποτε θα μπει για ένα-δύο μήνες φυλακή. Πάλι θα συνεχιστούν τα επεισόδια.

Το ερώτημά μας είναι μετά τη διάταξη αυτή πού θα πάμε, σε ποια ποινή θα πάμε; Λύνεται το θέμα με «αυστηροποίηση» των ποινών; Θα πάμε στα ισόβια για τους χούλιγκανς; Και ποιος φταίει; Φταίνει οι πολιτικές των κυβερνήσεων; Ποιος φταίει. Ούτε μ' αυτήν τη διάταξη συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούπρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σκυλλάκο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπι-σμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγμα-τι το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου δεν έχει αρχή και περιλαμβά-νει διάφορες αποσπασματικού χαρακτήρα διατάξεις στην προ-σπάθεια του Υπουργού να ρυθμίσει επιμέρους ζητήματα, τα οποία παραμένουν είτε ως προβλήματα είτε ως εκκρεμότητες στο χώρο της δικαιοσύνης. Με την ευκαιρία όμως αυτής της αναφοράς θέλω να επισημάνω ότι υπάρχουν ζητήματα που πρέ-πει κάποτε να σταματήσει η αποσπασματική αντιμετώπισή τους και να υπάρξει μία ριζική ρύθμιση, η οποία θα προωθεί μία άλλη αντίληψη. Το παράδειγμα νομίζω διευκολύνει την κατανόηση αυτού που ισχυρίζομαι.

Οι μεγάλες και συνεχείς ανάγκες σε δικαστές: Πρόκειται πράγματι για μία ατέρμονη υπόθεση που δεν ξέρω πού θα στα-ματήσει με το δεδομένο ότι κάθε φορά νέες ανάγκες γεννιού-νται, οι οποίες επιβάλλουν την αύξηση του αριθμού των δικα-στών. Και εδώ υπάρχει ένα ζήτημα, γιατί αυξάνεται η ύλη των δικαστηρίων; Έχουν κάποια γονιδιακή διαστροφή οι Έλληνες πολίτες να προσφεύγουν στη δικαιοσύνη; Δεν είναι οι Έλληνες πολίτες σαν τους άλλους Ευρωπαίους και επιλέγουν τα δικα-στήρια επειδή θέλουν να φιλοδικούν και να αντιδικούν; Προφα-νώς όχι. Κατά συνέπεια εκείνο το οποίο επείγει είναι μία συνο-λική αναρύθμιση του δικαίου, έτσι ώστε μία σειρά από υποθέ-σεις να φύγουν από τα ποινικά δικαστήρια, ενδεχομένως και από τα αστικά δικαστήρια, τα λεγόμενα πολιτικά δικαστήρια και τότε είναι βέβαιο ότι θα έχουμε περιορισμό της ύλης των δικα-στηρίων.

Εάν για παράδειγμα διάφορες διατάξεις του Ποινικού μας Κώδικα δεν υπήρχαν επειδή τα σχετικά προβλεπόμενα σήμερα ως αδικήματα γίνουν διοικητικές παραβάσεις, είναι εύλογο ότι

θα έχουμε περιορισμό της ύλης των ποινικών δικαστηρίων. Εάν –ένα δεύτερο χαρακτηριστικό παράδειγμα– είχαμε Κτηματολό-γιο, είναι επίσης βέβαιο ότι μία σειρά από υποθέσεις που αφο-ρούν στο εμπράγματο δίκαιο δεν θα απασχολούσαν τα δικα-στήρια και θα ήταν τελείως διαφορετική η αντιμετώπισή τους. Σε κάθε περίπτωση θα ήταν μία αντιμετώπιση εκτός δικαστη-ρίων. Και βεβαίως, υπάρχει το συνολικότερο ζήτημα –και ποιος έχει την αφέλεια ότι μπορεί να ρυθμιστεί από τη μία μέρα στην άλλη– και είναι η ευρυθμία της δημόσιας και κοινωνικής ζωής, η οποία από την ώρα που υφίσταται είναι προφανές ότι δεν θα γεννά υποθέσεις, δεν θα δημιουργεί αντιδικίες και τα δικαστή-ρια δεν θα έχουν αυτήν τη συνεχώς αυξανόμενη ύλη. Όμως, σε κάθε περίπτωση με την υπάρχουσα κατάσταση είναι αναγκαία η αύξηση του αριθμού των δικαστών.

Εγώ δεν θα ιστορήσω τα όσα είναι γνωστά σε όλους τους συναδέλφους, είτε είναι νομικοί είτε δεν είναι, για το πόσο εργάζεται ένας δικαστής, για το πόσο κοπιάζει και για το πόσο κινδυνεύει η κρίση του να λαθεύει κάθε φορά εξαιτίας του μεγάλου φόρτου των υποθέσεων που έχει. Επομένως, είναι σωστή η ρύθμιση του σχεδίου νόμου για την αύξηση του αριθ-μού των δικαστών και όπως αυτή η αύξηση προβλέπεται στο άρθρο 6. Βεβαίως, είναι μία αύξηση όχι γενναία, είναι μία αύξη-ση αναντίστοιχη προς τις πραγματικές ανάγκες των δικαστη-ρίων, αλλά εν πάση περιπτώσει είναι αναγκαία, έστω και αυτή η αύξηση η οποία γίνεται και πάντοτε με την επιφύλαξη ότι χρει-άζεται μία συνολικότερη αντιμετώπιση του ζητήματος των θέσεων των δικαστών, αλλά και της αντιμετώπισης του μεγάλου προβλήματος που λέγεται καθυστέρηση στην εκδίκαση των υποθέσεων των δικαστηρίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο τα πολιτικά δικαστήρια, δεν είναι μόνο τα ποινικά δικαστήρια. Πλέον τα διοι-κητικά δικαστήρια έχουν ένα τέτοιο φόρτο που πάρα πολλές φορές βρισκόμαστε μπροστά σε ένα φαινόμενο ουσιαστικής αχρησιδικίας, διότι μία διοικητική υπόθεση για να εκδικαστεί χρειάζεται τρία, τέσσερα και πέντε χρόνια, είτε αυτό συμβαίνει στο Συμβούλιο της Επικρατείας είτε στα διοικητικά εφετεία. Τα διοικητικά εφετεία, κύριε Υπουργέ, εσχάτως και αυτά έχουν το ίδιο φορτίο, το οποίο έχει και το Συμβούλιο της Επικρατείας, με αποτέλεσμα ο Έλληνας πολίτης, ο οποίος αν θέλετε δε γνωρί-ζει και δεν έχει και υποχρέωση να γνωρίζει, τι ακριβώς συμβαί-νει να απορεί: μα, είναι δυνατόν μία υπόθεσή του να εκδικάζε-ται και να εκδίδεται σχετική απόφαση μετά από τέσσερα ή πέντε χρόνια και μάλιστα μετά από πέντε, έξι και επτά αναβολές στα διοικητικά δικαστήρια;

Και με την ευκαιρία αυτή, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω ότι κρίνω –και δεν το κρίνω μόνον εγώ έτσι, αλλά και άλλοι– ότι όσες μεταρρυθμίσεις έγιναν για την επιτάχυνση των δικών δεν έφεραν αποτελέσματα και εξακολουθεί αυτή η υφιστάμενη απαράδεκτη κατάσταση των υποθέσεων που καθυστερούν, που δεν εκδικάζονται και που κάθε μέρα και περισσότερο φορτώ-νουν τα πινάκια ή και τα εκθέματα των δικαστηρίων.

Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με την περίπτωση των δικαστι-κών υπαλλήλων. Και οι δικαστικοί υπάλληλοι δεν επαρκούν. Και βεβαίως αν με ρωτήσετε τι πρόκειται να συμβεί αν συνεχώς αυξάνουμε τον αριθμό των δικαστικών υπαλλήλων, θα σας πω ότι προφανώς, δεν είναι χρήσιμο να αυξάνεται συνεχώς ο αριθ-μός των δικαστικών υπαλλήλων.

Επομένως, τι πρέπει να γίνει; Εκείνο που πρέπει να γίνει είναι να μηχανογραφηθεί και να εγκατασταθεί η τεχνολογία στις γραμματείες των δικαστηρίων, προκειμένου να έχουμε το καλύ-τερο δυνατό αποτέλεσμα σ' αυτό το επίπεδο της γραμματεια-κής στήριξης των δικαστηρίων μας. Βεβαίως, έχουν γίνει κάποια βήματα, γίνονται κάποιες προσπάθειες, αλλά οι καθυ-στερήσεις είναι τεράστιες αναφορικά με την εγκατάσταση της μηχανογράφησης στο χώρο των δικαστηρίων.

Βεβαίως, μια και αναφέρομαι στα ζητήματα των δικαστικών υπαλλήλων, θα πρέπει να εκφράσω και από αυτό το Βήμα τη διαφωνία μου για την παράταση των αποσπάσεων των δικαστι-κών υπαλλήλων επί δυο έτη στο όνομα κάλυψης επιτακτικών αναγκών. Δεν μπορώ να αντιληφθώ τη διατήρηση της επιτακτι-κότητας μιας ανάγκης επί δυο έτη. Αντιλαμβάνομαι τον έκτακτο

και επιτακτικό χαρακτήρα να διαρκεί έξι μήνες, ένα χρόνο, αλλά όχι δυο έτη, διότι τότε σημαίνει ότι παγιώνεται η κατάσταση του επιτακτικού και γίνεται μια υπόθεση καθημερινότητας, άρα εξοικείωσης με το πρόβλημα και διαιώνισης του προβλήματος.

Γι' αυτό, θα έλεγα ότι και καθοδηγητικά προς τη διοίκηση, ο χρόνος της απόσπασης αναφορικά με την κάλυψη επιτακτικών αναγκών δεν πρέπει να ξεπερνά το ένα έτος για το δικαστικό υπάλληλο.

Περαιτέρω, κύριε Υπουργέ, σας είπα και στη διαρκή επιτροπή –και θα το επαναλάβω και σήμερα– ότι σε αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου προάγεται αρεοπαγίτης με δυο τουλάχιστον έτη υπηρεσίας στο βαθμό αυτό, όπως σε Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου προάγεται αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου και αρεοπαγίτης ή αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου με δυο τουλάχιστον έτη υπηρεσίας στους βαθμούς αυτούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι τώρα αυτή η θητεία ήταν τρία χρόνια και νομίζω δικαιολογημένα. Υποστηρίζω βάσιμα εγείρεται η υποψία, εγείρεται για κάποιους η βεβαιότητα ότι αυτή η ρύθμιση μείωσης της θητείας από τα τρία έτη στα δυο έτη δεν γίνεται για να αυξήσει τον αριθμό εκείνων που θα έχουν τις προϋποθέσεις και μεταξύ των οποίων θα γίνει η εκλογή στις συγκεκριμένες θέσεις, αλλά γίνεται για να διευκολυνθεί η επιλογή στη θέση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή και του αντεισαγγελέα προσώπων ημετέρων. Και αυτό είναι εξαιρετικά αρνητικό για την εικόνα της δικαιοσύνης.

Βεβαίως, η δικαιοσύνη έχει ταλαιπωρηθεί με μεροληπτικές κρίσεις αναφορικά με την επιλογή της ηγεσίας των ανωτάτων δικαστηρίων και βεβαίως αυτοί ο αρρωστημένος ομφάλιος λώρος, που συνδέει την εκτελεστική εξουσία με το χώρο της δικαιοσύνης στο επίπεδο της επιλογής της ηγεσίας, από το εκάστοτε Υπουργικό Συμβούλιο πρέπει να κοπεί. Δεν μπορεί βεβαίως να κοπεί αυτός ο ομφάλιος λώρος με έναν κοινό νόμο. Χρειάζεται αναθεώρηση η σχετική διάταξη του Συντάγματος.

Και θα ήθελα συναφώς να πω ότι αυτός ο διορισμός της ηγεσίας των ανωτάτων δικαστηρίων από την εκάστοτε κυβέρνηση, από την εκάστοτε εκτελεστική εξουσία, είναι ιμάντας δυνάμει μεταφοράς απόψεων από το χώρο της εκτελεστικής εξουσίας στο χώρο της δικαιοσύνης. Και αυτό είναι ό,τι χειρότερο και για τη δικαιοσύνη, αλλά γενικότερα και για τη λειτουργία του πολιτεύματος, διότι εκ των πραγμάτων, τουλάχιστον έμμεσα, επέρχεται διασάλευση της διάκρισης των τριών συντεταγμένων εξουσιών του πολιτεύματος.

Είναι φωτογραφική η διάταξη και ίσως η φωτογραφία να μην είναι μονοπρόσωπη, αλλά να είναι πολυπρόσωπη, να αφορά περισσότερα του ενός πρόσωπα. Είναι μια διάταξη, η οποία προσβάλλει το κύρος της δικαιοσύνης και το κύρος αυτό πρέπει να το αναζητούμε στην ανεξαρτησία της και όχι στην υποταγή της σε επιλογές πολιτικοκομματικού χαρακτήρα που γίνονται από την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν και μία σειρά από άλλα ζητήματα, τα οποία ορθά ρυθμίζονται. Και ρυθμίζονται ορθά, με την έννοια του ότι, έστω και αν είναι αποσπασματικές αυτές οι ρυθμίσεις, έρχονται να αντιμετωπίσουν υπαρκτά προβλήματα. Αυτές τις σχετικές διατάξεις εμείς θα τις ψηφίσουμε.

Αναφέρομαι στο άρθρο 15, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που λέει ότι εφ' όσον έχει τελεστεί από δικαστικό λειτουργό αδίκημα ή αδικήματα και τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος, όπως και για τα συναφή με αυτά κακουργήματα ή πλημμελήματα, ανεξάρτητα από τον τόπο τέλεσής τους, είναι αρμόδιο το τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Αθηνών και περαιτέρω, η προκαταρκτική εξέταση για τα ανωτέρω εγκλήματα διενεργείται από αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Πρόκειται για την καθιέρωση μιας ειδικής διαδικασίας και δικαιολογημένα διατυπώνεται η άποψη ότι πρόκειται για ειδικά δικαστήρια.

Και να μην έχει την άποψη κάποιος ότι τα όσα υποστηρίζω έχουν σχέση με τη μη θέληση μας να προχωρήσει η κάθαρση στο χώρο της δικαιοσύνης. Θα πρόκειται για βλάσφημο λόγο. Δεν νομίζω ότι υπάρχει Έλληνας πολίτης, Έλληνας Βουλευτής, τα ελληνικά κόμματα στο σύνολό τους, που να μη θέλουν την κάθαρση στο χώρο της δικαιοσύνης, αλλά όχι με τέτοιες διατάξεις, όχι με τέτοιες διαδικασίες.

Εγώ σας προειδοποιώ, κύριε Υπουργέ. Φοβάμαι ότι θα έχουμε μεγάλη ταραχή στο χώρο της δικαιοσύνης, έστω κι αν σήμερα οι ενώσεις των δικαστών εμφανίζονται και διατυπώνουν, αισχυντηλά βέβαια, τη σύμφωνη γνώμη τους για τη συγκεκριμένη διάταξη με την οποία καθιερώνονται ειδικές διαδικασίες, εγώ λέω και ειδικό πλέον δικαστήριο.

Δεν έχουμε ανάγκη τέτοιων ειδικών διαδικασιών. Η κάθαρση στο χώρο της δικαιοσύνης μπορεί να προωθηθεί με τη συντεταγμένη διαδικασία και όπως αυτή υπάρχει και δεν χρειάζονται καινούργιες ρυθμίσεις, οι οποίες προβάλουν μεν ως σημαντικές, αλλά ουσιαστικά προωθούν μία αντίληψη εξαιρετικά επικίνδυνου συγκεντρωτισμού, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, στο χώρο της δικαιοσύνης. Για αυτό και με όλη τη δύναμη της φωνής μου, σας ζητώ να αποσύρετε τη σχετική διάταξη ή αν δεν την αποσύρετε, διότι φαίνεται αποφασισμένος να τη διατηρήσετε, θα την καταψηφίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός Δικαιοσύνης εισήγαγε και τέσσερις τροπολογίες, οι οποίες πλέον έχουν ενσωματωθεί, μετά τη συζήτηση στη διαρκή επιτροπή, στο συζητούμενο σχέδιο νόμου.

Σε ό,τι αφορά τις επισημάνσεις του εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, του συναδέλφου κ. Κοσμίδη, αναφορικά με το άρθρο 17 θα πω τα εξής: Είπε ο κύριος συνάδελφος ότι οι πρόσδοδοι που προέρχονται από τα πλημμελήματα της φοροδιαφυγής, μη καταβολής χρεών προς το δημόσιο, μη καταβολής εργατικών και εργοδοτικών εισφορών προς τα ασφαλιστικά ταμεία, δεν συνιστούν έσοδα προερχόμενα από εγκληματική δραστηριότητα κατά την έννοια του παρόντος νόμου, για να επισημάνει περαιτέρω ότι στην περίπτωση της μη καταβολής εργατικών και εργοδοτικών εισφορών προς τα ασφαλιστικά ταμεία δεν έχουμε κακουργηματική πράξη.

Και θέλησε να εξαίρεσει –αυτή ήταν η άποψή του– από τη σχετική ρύθμιση στη βάση ενός συγκεκριμένου ποσού αυτήν τη ρύθμιση.

Έχω την άποψη, κύριε Υπουργέ, ότι είναι άλλο πράγμα να θέλεις να εντείνεις την ποινική μεταχείριση του αδικήματος της μη καταβολής εργοδοτικών εισφορών. Θέλει, δηλαδή, ο νομοθέτης να κάνει το αδίκημα κακούργημα από ένα ποσό και πάνω. Αυτό ας το κάνει. Είναι, όμως, τελείως διαφορετικό αυτό το ζήτημα από το να θες να θεσμοθετήσεις, να θεσμοθετήσει ο κοινός νομοθέτης, πραγματική συρροή. Τι εννοώ; Έχεις ένα αδίκημα της μη καταβολής εργοδοτικών εισφορών και αμέσως δίπλα από αυτό το αδίκημα λέει ο νομοθέτης –δηλαδή θέλουμε να πούμε εμείς– ότι έχω και ένα δεύτερο αδίκημα που συρρέει πραγματικά και είναι το αδίκημα του ξεπλύματος του βρώμικου χρήματος. Αυτά στο χώρο του δικαίου εμένα δεν με βρίσκουν σύμφωνο. Θέλουμε, επαναλαμβάνω, να εντείνουμε την ποινική μεταχείριση; Ας πούμε ότι από ένα ποσό και πάνω η μη καταβολή εργοδοτικών εισφορών είναι κακούργημα. Αυτό είναι τελείως διαφορετικό ζήτημα από εκείνο, το οποίο η αντίθετη άποψη εισηγείται, δηλαδή να καθιερώσουμε με πραγματική συρροή και ένα δεύτερο αδίκημα του ξεπλύματος του βρώμικου χρήματος. Εγώ δεν συμφωνώ με αυτήν την άποψη. Εν πάση περιπτώσει, επιφυλαχθείτε μέχρι αύριο, να το δείτε και εσείς, να το δούμε και εμείς, αλλά εγώ σπεύδω να καταθέσω την αντίρρησή μου σε αυτό στο οποίο έγινε αναφορά και υπεστήριξα τα όσα υποστηρίζω.

Περαιτέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκφράζω τη συμφωνία μου με την ενίσχυση της ανεξάρτητης αρχής για την προστασία του απορρήτου των επικοινωνιών με συγκεκριμένους υπαλλήλους, με το συγκεκριμένο δυναμικό και δεν θα αναφερθώ ειδικότερα, παρά μόνο επισημαίνοντας ότι είναι μία ενίσχυση και σίγουρα χρειάζεται και μία περαιτέρω ενίσχυση.

Επiléγω, όμως, να αναφερθώ ειδικότερα στο άρθρο 20, γιατί είναι ένα ζήτημα το οποίο αναδεικνύει ένα κοινωνικό πρόβλημα, μια πραγματικότητα. Τι λέει η συγκεκριμένη διάταξη; Ότι απαγορεύεται η μετατροπή σε χρηματική ποινή της στερητικής της ελευθερίας ποινής και η αναστολή εκτέλεσης αυτής κατ' εξαίρεση των σχετικών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα στις περιπτώσεις των αδικημάτων του ν.3262/2004, δηλαδή για πράξεις που συνηθίσαμε να τις λέμε –ενδεχομένως και αδοκίμως, αλλά

έτσι τις ονομάζει όλος ο ελληνικός λαός- πράξεις χουλιγκανισμού στα γήπεδα. Σκληρή διάταξη. Για κάποιον, ο οποίος κηρύσσεται ένοχος, δεν θα παίρνει αναστολή η απόφαση μέχρι το εφετείο και, αν καταδικάζεται, δεν θα μπορεί να τη μετατρέψει σε χρηματική ποινή και δεν θα του αναγνωρίζεται και η δυνατότητα της αναστολής, όπως συμβαίνει σε άλλες περιπτώσεις.

Θέλω να σας ομολογήσω με κάθε ειλικρίνεια ότι από θέση αρχής είμαι πάντοτε αντίθετος προς την ενίσχυση της αυστηρότητας των ποινικών διατάξεων, διότι πάρα πολλές φορές λειτουργούν και αντίστροφα, καθοδηγούν, αν θέλετε, αρνητικά το δικαστή, ο οποίος σκέπτεται ότι δεν είναι σωστό πράγμα να στείλει κάποιον στη φυλακή και αναζητεί τρόπους διεξόδου για το συγκεκριμένο κατηγορούμενο. Όμως, η πληγή είναι μεγάλη και εδώ πρέπει να επιχειρήσουμε τη σκληρότητα του μέτρου. Γι' αυτό και ψηφίζω τη σχετική διάταξη και την ψηφίζω, διότι κάποτε πρέπει να τιμωρούνται όλοι αυτοί οι οποίοι καταστρέφουν περιουσίες, προσβάλλουν ανθρώπους, τραυματίζουν συμπολίτες, έχουν στείλει στο θάνατο ανθρώπους οι οποίοι δεν είχαν καμία σχέση με γεγονότα, αλλά στο όνομα, υποτίθεται, του πάθους για την ποδοσφαιρική τους ή άλλη ομάδα επιλέγουν και αυτές τις ακραίες εγκληματικές πράξεις. Νομίζω ότι ο νομοθέτης πρέπει να είναι αυστηρός, παρά το γεγονός, επαναλαμβάνω, ότι από θέση αρχής είμαι γενικότερα επιφυλακτικός στην αυστηροποίηση των ποινικών διατάξεων. Όμως, εδώ πρέπει να προχωρήσουμε με τη ρύθμιση αυτή. Όλοι εκείνοι, οι οποίοι θέλουν να μετατρέπουν σε αρένα τα γήπεδα, πρέπει να καταλάβουν ότι ο νομοθέτης δεν αστειεύεται. Και ο νομοθέτης, επειδή καταλαβαίνει ότι αυτό που παράγουν με την εγκληματική τους συμπεριφορά είναι εξαιρετικά επιζήμιο και ολέθριο για την κοινωνία, είναι αποφασισμένος να βάλει φραγμό.

Και αυτός ο φραγμός νομίζω ότι επιχειρείται και εύχομαι να επιτύχει η ρύθμιση με το άρθρο 20, του συζητούμενου σχεδίου νόμου. Τα υπόλοιπα στη συζήτηση επί των άρθρων του νομοσχεδίου. Για όσους λόγους, όμως, ανέφερα καταψηφίζω το σχέδιο νόμου, επί της αρχής.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι οι Υπουργοί Εμπορικής Ναυτιλίας, Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου «περί συνεργασίας» για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία και σε περιπτώσεις επείγουσας ανάγκης, στην καταπολέμηση της ρύπανσης της Μεσογείου Θάλασσας».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα, ότι η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

α. «Κύρωση της Συμφωνίας που συνάφθηκε με ανταλλαγή ρηματικών διακοινώσεων μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του Κράτους του Κουβέιτ, για την αμοιβαία απαλλαγή από την καταβολή Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, σε σχέση με την αγορά αγαθών ή τη λήψη υπηρεσιών, που συνδέονται άμεσα με την κατασκευή κτηρίων στις οδούς Πελοποννήσου, Ρίμινι και Πίνδου, στη Φιλοθέη Αττικής».

β. «Κύρωση της Συμφωνίας που συνάφθηκε με ανταλλαγή ρηματικών διακοινώσεων, μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας, σχετικά με την αμοιβαία απαλλαγή από την καταβολή Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, σε σχέση με την αγορά αγαθών ή τη λήψη υπηρεσιών, που συνδέονται άμεσα με την ανέγερση κτηρίου, επί της οδού Ξενοφώντος 4, περιοχή Συντάγματος, Αθήνα, στο οποίο πρόκειται να στεγαστούν κρατικές υπηρεσίες της Κυπριακής Δημοκρατίας».

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών Βουλευτών.

Το λόγο πρώτος έχει ο κ. Δημήτριος Κωνσταντάρας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, μετά το νομοσχέδιο για την προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, πριν από λίγες ημέρες, σήμερα έχουμε το δεύτερο, επάλληλο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και αποτελεί και αυτό ένα ακόμα βήμα για την εκπλήρωση στόχων της Κυβέρνησης, στον τομέα της δικαιοσύνης.

Κακά τα ψέματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Μόνο όσοι ζούμε και κινούμαστε μέσα στην κοινωνία, συλλαμβάνουμε τα μηνύματά της. Διαπιστώνουμε τη φθορά της εμπιστοσύνης των πολιτών στο θεσμό και στους λειτουργούς της, σε ελάχιστους από αυτούς είναι η αλήθεια, που ίσως αδικεί τα πρόσωπα που την υπηρετούν με τιμότητα, αλλά οι αιτίες που την εξέθρεψαν είναι πραγματικές. Έχουν δηλαδή, εν ολίγοις, βάση. Συλλαμβάνουμε τα μηνύματά της, αλλά μπορούμε να τα επεξεργαστούμε κιόλας. Διαπιστώνουμε τη φθορά, αλλά μπορούμε και να κάνουμε κάτι γι' αυτήν.

Για το νομοσχέδιο αυτό ακούστηκε στις συνεδριάσεις της Επιτροπής, όπου το επεξεργαστήκαμε, ότι είναι μια συρραφή διαφόρων διατάξεων που αφορούν θέματα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αλλά είναι άσχετα μεταξύ τους. Δεν έχει κορμό, δεν έχει αρχή, όπως είπε ο κ. Κοσμίδης στην Επιτροπή. Το είπε και σήμερα άλλωστε. Εκ πρώτης όψης φαίνεται ότι έχει και δικίο. Θεωρεί μάλιστα ότι δεν είναι και κακό. Είναι όμως έτσι τα πράγματα;

Χωρίς ιδιαίτερες νομικές γνώσεις θεωρώ ότι όλα τα νομοσχέδια έχουν αρχή και κορμό, εφ' όσον ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της κοινωνίας και είναι εναρμονισμένα με το Σύνταγμα. Όταν δηλαδή πρόκειται για νομοθετήματα, τα οποία κάνουν κάτι. Άλλωστε, όπως ανέφερε ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή, είναι αυτό που οι Ρωμαίοι ονόμαζαν «νόμο φρουτιέρο». Ένα νομοσχέδιο, το οποίο αντιμετωπίζει πλήθος ανομοιογενών ενδεχομένων, μεταξύ τους ζητημάτων, που έχουν, όμως, έναν επείγοντα χαρακτήρα.

Αν κρίνουμε και από την αποδοχή που έτυχε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο από τους εμπλεκόμενους φορείς -άσχετο, αν πριν από λίγα λεπτά ακούσαμε τον κ. Κουβέλη, να λέει, ότι μπορεί να του έδωσαν πλήρη αποδοχή, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι θα τη διατηρήσουν και στο μέλλον, εμείς με αυτή την αποδοχή πρέπει να πορευόμαστε- αποδεικνύεται ξεκάθαρα, ότι εκπληρώνει και με το παραπάνω τις προϋποθέσεις.

Είναι απλό, είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Τα μεγάλα προβλήματα γνωρίζουμε όλοι, ότι δεν δημιουργούνται ξαφνικά, ούτε λύνονται με μαγικές κινήσεις, με ένα μαγικό ραβδάκι από κάποιο σωτήρα, ο οποίος υποστηρίζει ότι το διαθέτει αυτό το ραβδάκι. Λύνονται με μελέτη και εντοπισμό των αιτιών που δημιουργούν τα προβλήματα και με λύσεις, ακόμη και στα πιο μικρά προβλήματα που το θρέφουν και το διογκώνουν.

Σε αυτή την κατεύθυνση κινείται το νομοσχέδιο. Προσπαθεί να λύσει αρκετά επιμέρους προβλήματα, τα οποία τελικά συγκροτούν το πλήρες, το συνολικό πρόβλημα.

Λίγες οι αντιρρήσεις είτε από την Αντιπολίτευση είτε από τους φορείς που προσκλήθηκαν. Οι κυριότερες αντιδράσεις θεωρώ ότι ενδεχομένως να είναι από καχυποψία, για το άρθρο 4 που επαναπροσδιορίζει τα απαιτούμενα έτη για τις προαγωγές δικαστικών από τρία σε δύο. Οι εξηγήσεις που άκουσα από τον Υπουργό κ. Παπαληγούρα, αλλά και από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, κ. Μαρκογιαννάκη και σήμερα ακόμα, ήταν ιδιαίτερα ικανοποιητικές και ήρσαν, ελπίζω, τις όποιες ανησυχίες.

Συμφωνώ, λοιπόν, ότι το πρόβλημα της επιλογής από περιορισμένο αριθμό υποψηφίων, δεν θα το αντιμετωπίσει η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης μόνο στις φετινές κρίσεις, αλλά λόγω της μικρότερης θητείας των Αρεοπαγιτών στον Άρειο Πάγο, θα είναι ένα σύνθετο πρόβλημα και για τις μελλοντικές κρίσεις. Και βέβαια είναι προτιμότερο να γίνεται επιλογή από μεγαλύτερο αριθμό υποψηφίων, αφού έτσι θα πραγματοποιηθούν οι επιλογές των ικανοτέρων, όπως όλοι φανταζόμαστε και ελπίζουμε. Γι' αυτό και μόνο το λόγο, είμαι βέβαιος, εισήχθη η σχετική ρύθμιση.

Σωστή κρίνεται και η ρύθμιση που δίνει τη δυνατότητα στον πρόεδρο πρωτοδικών των ειρηνοδικείων και πταισματοδικείων

εκτός Αθηνών, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, να διευθετεί και να κατανέμει με ορθολογικότερο τρόπο την εργασία των ειρηνοδικείων. Έτσι θα διορθωθεί το φαινόμενο κάποια ειρηνοδικεία να μην έχουν καθόλου υποθέσεις και άλλα να έχουν τόσες πολλές που δεν μπορούν να τις διεκπεραιώσουν.

Θετική θεωρώ και τη ρύθμιση για την αύξηση των θέσεων των δικαστικών λειτουργών, συνολική αύξηση κατά είκοσι έξι. Ο αριθμός μπορεί να μην είναι εντυπωσιακός, αποτελεί όμως βήμα το οποίο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Μακάρι να είχαμε τις οικονομικές δυνατότητες για πρόσληψη περισσότερων υπαλλήλων όχι μόνο στο χώρο της δικαιοσύνης, αλλά και αλλού.

Άλλο πρόβλημα το οποίο βρίσκει λύση είναι η επαναφορά των συμβολαιογράφων, των οποίων ο διαγωνισμός είχε ακυρωθεί την τελευταία πενταετία με ευθύνη του δηmosίου. Οι άνθρωποι πολύ σωστά επανέρχονται στη θέση τους. Διορθώνεται μία αδικία και μπράβο στον κύριο Υπουργό, ο οποίος αποδεικνύει έμπρακτα και κοινωνική ευαισθησία.

Οι τοπικές κοινωνίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύσκολα δέχονται την εγκατάσταση καταστημάτων κράτησης στις περιοχές τους. Δεν πείθονται ότι πραγματικά αποτελούν μοχλό οικονομικής ανάπτυξης, αλλά και για άλλους λόγους. Η μοριοδότηση, λοιπόν, των υποψηφίων για προσωπικό φύλαξης στα καταστήματα κράτησης σε ποσοστό 70%, όταν έχουν εντοπιότητα τους δίνει το πλεονέκτημα του διορισμού, επιτυγχάνοντας έτσι αφενός την άμβλυνση των αντιδράσεων των κατοίκων, αφετέρου δε, δίνει και οικονομική πνοή στην περιφέρεια, αφού τα καταστήματα κράτησης που θα παραδοθούν σύντομα χτίζονται στην περιφέρεια.

Δε νομίζω ότι υπάρχει σοβαρή αντίρρηση για την τροποποίηση που κατατέθηκε στο νομοσχέδιο για την αύξηση του προσωπικού της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών, κατά σαράντα θέσεις.

Όσον αφορά την τροπολογία –για να τελειώσω– που κατατέθηκε από κοινού με τον Υφυπουργό Αθλητισμού, με την οποία εισηγούνται τη μη μετατροπή στερητικής ποινής για αδικήματα που συντελούνται σε αθλητικούς χώρους, νομίζω ότι κινείται στη σωστή κατεύθυνση και ότι είναι σωστή. Προσέξτε, συμφωνώ και εγώ ότι είναι πολύ αυστηρή. Καλύτερα. Θα μπορούσε να είναι και αυστηρότερη. Οι πράξεις που τελούνται είναι βαριές, είναι και επικίνδυνες. Θα πρέπει να αναληφθούν θαρραλέες πρωτοβουλίες για την πάταξη του φαινομένου αυτού, που αποκαλούμε «χουλιγκανισμό», λες και δεν μπορούσαμε να βρούμε μια καλύτερη ελληνική λέξη, αλλά έστω και έτσι. Είναι κάτι που ταλαιπωρεί την ελληνική κοινωνία και θα πρέπει να αναλάβουμε αυτές τις πρωτοβουλίες πριν είναι πάρα πολύ αργά, πριν φθάσουμε σε αδιέξοδα και σε καταστάσεις μη αναστρέψιμες, για να τιμωρούνται πραγματικά οι υπεύθυνοι.

Συμφωνώ και εγώ ότι υπάρχουν πάρα πολλά τα οποία μπορούν να γίνουν και στον τομέα της πρόληψης και στον τομέα της εκπαίδευσης, αλλά κάποτε θα πρέπει να σταματήσουμε να λέμε, δηλαδή να σταματήσει ο λαός να λέει περίπου απαξιωτικά, ότι «το χουλιγκανισμό πολλοί είμισαν, αλλά τον χουλιγκαν ουδείς».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντάρα. Το λόγο έχει ο κ. Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβερνητική πολιτική για τη δικαιοσύνη είναι ο πραγματικός δείκτης του πολιτικού πολιτισμού κάθε χώρας και κάθε περιόδου. Στην κυβερνητική πολιτική για τη δικαιοσύνη διαπιστώνουμε αν τηρούνται οι εγγυήσεις του κράτους δικαίου. Αν η Κυβέρνηση σέβεται την ίδια της τη ρητορεία.

Δυστυχώς, εν έτει 2006 τίθεται στη χώρα μας πρόβλημα βασικών εγγυήσεων του κράτους δικαίου. Αυτά που συμβαίνουν με τις γνωστές υποθέσεις των υποκλοπών και των πακιςτανών είναι η κορυφή του παγόβουνου. Η αρνησιδικία που βιώνει κάθε μέρα ο πολίτης στα ποινικά, τα πολιτικά και τα διοικητικά δικαστήρια είναι, αν θέλετε, η πιο απλή και πρακτική όψη ενός μεγάλου προβλήματος αμφισβήτησης του δικαιώματος

παροχής έννομης προστασίας, του δικαιώματος στη δίκαιη δίκη.

Δεν ζητάει κανείς από την κυβέρνηση να αντιμετωπίσει μέσα σε είκοσι οκτώ μήνες συσσωρευμένα, μακροχρόνια διαρθρωτικά προβλήματα. Προβλήματα θεσμών υποδομών αλλά και νοοτροπιών. Αξιώνει όμως από μια κυβέρνηση που διανύει το τρίτο έτος της θητείας της να έχει εμφανίσει μια κάποια πολιτική με στόχους με χρονοδιάγραμμα, με βήματα. Δυστυχώς παρακολουθούμε αποσπασματικές στιγμιαίες κινήσεις, συνήθως δημαγωγικού και νευρικού χαρακτήρα, που παραβιάζουν τις εγγυήσεις του κράτους δικαίου. Γιατί όταν κινείται δημαγωγικά, ιδίως στο πεδίο του ποινικού δικαίου και της ποινικής δικονομίας, προσβάλλει δικαιώματα και αίρει τις εγγυήσεις του κράτους δικαίου.

Υπάρχει όμως ένας τομέας στον οποίο υπάρχει σύστημα, επιμονή και αποτέλεσμα: Η πλήρης κομματικοποίηση της δικαιοσύνης. Ο κομματικός έλεγχος του κυβερνώντος κόμματος στις ηγετικές βαθμίδες της δικαιοσύνης όλων των κλάδων και δια των ανωτάτων δικαστικών συμβουλίων και της ηγεσίας κάθε κλάδου στο σύνολο του σώματος των δικαστικών λειτουργών που βιώνουν μια κατάσταση που απάδει σε ένα σύγχρονο, ευρωπαϊκό, δημοκρατικό κράτος δικαίου. Γιατί όταν ο δικαστής βιώνει ένα τέτοιο κλίμα αδιαφάνειας, απαξίωσης και αβεβαιότητας δεν μπορεί να αποδώσει δικαιοσύνη γιατί ο ίδιος δεν νιώθει ότι αντιμετωπίζεται δίκαια.

Είδαμε πως εξελίχθηκαν οι περυσινές κρίσεις για την ηγεσία της δικαιοσύνης και πώς λειτουργούν όλο το διάστημα από πέρυσι μέχρι φέτος οι εκλεκτοί της Κυβέρνησης.

Είδαμε δημόσιες δηλώσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης που συνιστούσαν παρέμβαση σε εκκρεμείς δίκες ή σε εκκρεμείς ποινικές προδικασίες κατά παράβαση του Συντάγματος και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Είδαμε να γίνεται η απονομή της δικαιοσύνης τηλεοπτικό θέαμα, όχι σε ριάλιτι σόου, αλλά στο ίδιο το κτήριο του Αρείου Πάγου με παρόντα τον Υπουργό Δικαιοσύνης.

Είδαμε πώς διαχειρίζεται η σημερινή ηγεσία κυρίως της πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης το ζήτημα των προαγωγών. Το ζήτημα της ριζικής ανανέωσης του Αρείου Πάγου, λόγω μαζικών αποχωρήσεων, το ζήτημα των προαγωγών στους άλλους βαθμούς ιδίως του εφέτη και του προέδρου εφετών.

Είδαμε πώς κατά παράβαση της αρχής του νόμιμου δικαστή και των εγγυήσεων της ακρόασης του ενδιαφερομένου λειτουργήσε ο ίδιος ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου στα θέματα αυτά, ευτυχώς με αντίσταση της πλειοψηφίας του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου που ελπίζουμε να διατηρηθεί και στο επίπεδο της ολομέλειας.

Είδαμε πλήθος σχολίων στον Τύπο, εξαιρετικά ανησυχητικών, προσβλητικών ουσιαστικά για τη δικαιοσύνη και για το κράτος δικαίου. Γιατί, όταν γίνεται ένα παζάρεμα ή μια «πασαρέλα» υποψηφίων και υπάρχουν συγκεκριμένοι κυβερνητικοί, κομματικοί στόχοι παγκοίνως γνωστοί, τότε δεν υπάρχει κύρος και δεν υπάρχει ικανότητα άσκησης των καθηκόντων αυτού που θα επιλεγεί. Είδαμε τις διαμαρτυρίες της Ένωσης των Εισαγγελέων για τον τρόπο με τον οποίο έγιναν παραλείψεις στις πρόσφατες κρίσεις. Και τώρα βλέπουμε την προκλητικά αντιφατική στάση της Κυβέρνησης σε σχέση με την επετηρίδα.

Στην πρότασή της για την αναθεώρηση του άρθρου 90 του Συντάγματος, η Νέα Δημοκρατία εμφανίζεται να σέβεται την επετηρίδα και την αυτοδιοίκηση των ανωτάτων δικαστηρίων για το βαθμό τουλάχιστον του Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου. Έρχεται τώρα και ανατρέπει αυτή τη λογική, θέλοντας, με τη μείωση της αναγκαίας προϋπηρεσίας, ουσιαστικά να αποκτήσει τεράστιο περιθώριο διακριτικής ευχέρειας. Ας σεβαστεί την πρότασή της και ας αφήσει κενές θέσεις –ούτως ή άλλως είναι θα έλεγα πολυτελείς– Αντιπροέδρων στον Άρειο Πάγο, αλλά και στα άλλα ανώτατα δικαστήρια της χώρας. Είναι δυνατόν, ένας δικαστικός λειτουργός που έχει μόλις δύο χρόνια στον Άρειο Πάγο ή στην Εισαγγελία του, να καταλάβει τη θέση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, θέση ισότιμη με αυτή του Προέδρου, λειτουργικά κρισιμότερη από τη θέση του Προέδρου του Αρείου Πάγου; Αυτό δεν παραβιάζει την αρχή του νόμιμου δικαστή;

Δεν παραβιάζει την αρχή της διαφάνειας; Δεν παραβιάζει την αρχή της διάκρισης των εξουσιών; Στήνεται εν ψυχρώ, δήθεν νομοθετικά, τις προϋποθέσεις μιας ωμής, κομματικής επέμβασης στο χώρο της δικαιοσύνης σε λίγες ημέρες. Αλλά έτσι υπονομεύετε εξ ορισμού και εκ γενετής τον εκλεκτό σας. Τον εκθέτετε στη δημόσια κριτική και εισπράττετε μακροπροθέσμως, κύριε Υπουργέ, ως Κυβέρνηση, το πολιτικό κόστος. Και όταν το κόστος αυτό είναι θεσμικό και δημοκρατικό, είναι ακόμη βαρύτερο και ακόμη διαρκέστερο.

Παραδικαστικό κύκλωμα. Θα αντιμετωπίσετε αυτό το τεράστιο πρόβλημα, με ποινικού χαρακτήρα διατάξεις, με άρση των εγγυήσεων του νόμιμου δικαστή, με επέκταση της δικαιοδοσίας δικαστηρίων; Θα αντιμετωπίσετε, με τέτοιου είδους ρυθμίσεις, το θέμα; Επί ενάμιση χρόνο βοά ο τόπος και δεν έχετε εμφανίσει στη Βουλή κανένα συγκροτημένο σχέδιο αντιμετώπισης της πηγής του προβλήματος, με δικονομικού χαρακτήρα εγγυήσεις διαφάνειας, που αποτρέπουν την εμφάνιση παρομοίων φαινομένων και όχι με κατασταλτικά μέτρα. Με την καταστολή θα αντιμετωπιστούν τα θέματα αυτά; Με την αυστηροποίηση των ποινικών διατάξεων; Αυτό είναι μία αρχαϊκή, παλιοκαιρία και αδιέξοδη αντίληψη για τη λειτουργία του ποινικού δικαίου. Και βέβαια αυτό γίνεται και στη διάταξη για τους χούλιγκανς στο ποδόσφαιρο. Την ψηφίζουμε, εντάξει, για να δείτε ότι αυτό θα οδηγήσει σε ακόμη μεγαλύτερη δυσχέρεια καταδίκης. Εάν συλληφθούν, εάν προσαχθούν, εάν παραπεμφθούν, ο δικαστής θα έχει το πρόβλημα, αντιμετώπος με νεαρά άτομα, στη μετεφηβική ηλικία συνήθως, να τους καταδικάσει και να τους στείλει στη φυλακή, με τις γνωστές συνθήκες των σωφρονιστικών καταστημάτων ή να βρει μια διέξοδο και να μην τους καταδικάσει, ενώ υπάρχει ο μηχανισμός της παρεπόμενης ποινής, της υποχρεωτικής απομάκρυνσης από τους αγωνιστικούς χώρους και της υποχρεωτικής παρουσίας στα αστυνομικά τμήματα, όταν αγωνίζονται οι ομάδες.

Θα λειτουργήσει αντίστροφα η διάταξη. Άρα, εάν θέλετε, με μία ιαβερική αντίληψη να το δοκιμάσετε και αυτό, κάντε το. Μία τρύπα στο νερό θα είναι. Θα έλθουμε μετά από λίγους μήνες να το αποτιμήσουμε. Και βέβαια, αυτό το συνονθύλευμα του νομοσχεδίου είναι η πλήρης απόδειξη αυτού που είπα προηγουμένως, ότι δεν υπάρχει επί είκοσι οκτώ μήνες καμία συστηματική πολιτική για τη δικαιοσύνη, συμπεριλαμβανομένων βεβαίως και των σωφρονιστικών προβλημάτων, τα οποία ήλθαν με τόσο έντονο, σχεδόν γραφικό, τρόπο στην επικαιρότητα, με τη γνωστή απόδραση από τον Κορυδαλλό με ελικόπτερο.

Ε, μετά από το γεγονός αυτό θα περιμέναμε στο πρώτο νομοσχέδιο να υπάρχει τουλάχιστον μία συγκροτημένη διάταξη για τα σωφρονιστικά καταστήματα και τη φύλαξή τους και όχι αυτά τα οποία βλέπουμε να υπάρχουν στο νομοσχέδιο αυτό, που δείχνουν ότι η Κυβέρνηση δεν μπορεί ούτε τώρα να διακρίνει το πρόβλημα, να διακρίνει τα ουσιώδη από τα επουσιώδη. Ε, αυτά όλα είναι πολύ κακοί οιωνοί για τον πολίτη και τα δικαιώματά του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Βενιζέλο.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Φούσας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η διαπίστωση όλων και ιδίως όσων γνωρίζουμε το χώρο της δικαιοσύνης είναι ότι υπάρχουν, και υπήρχαν –ιδίως υπήρχαν– πολλά προβλήματα στο χώρο αυτό. Τα προβλήματα, όμως αυτά οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι όχι μόνο δεν είναι σημερινά, αλλά ότι είναι προβλήματα που αντιμετωπίζει η δικαιοσύνη, εδώ και πολλά χρόνια και πρέπει να συμφωνήσουμε σ' αυτό. Θα πρέπει, όμως επίσης, να συμφωνήσουμε, ότι κάποιοι είναι υπεύθυνοι που υπάρχουν τα προβλήματα αυτά και κανένας δεν μπορεί να διαφωνήσει, ότι υπεύθυνοι και για το χώρο της δικαιοσύνης, υπεύθυνο κόμμα και για το χώρο της δικαιοσύνης, ασφαλώς, ήταν το δικό σας κόμμα, το κόμμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Επομένως, είναι άδικο να θέλετε να καταλογίσετε όλα τα προβλήματα στην παρούσα κυβέρνηση, αλλά βεβαίως και στη σημερινή πολιτική ηγεσία του κόμματος. Είναι το λιγότερο άδικο.

Από την άλλη πλευρά, άκουσα και ήθελα να ακούσω με προσοχή τον κ. Βενιζέλο, ο οποίος διετέλεσε, όπως είναι γνωστόν –πέραν του ότι είναι και καθηγητής της νομικής επιστήμης– και Υπουργός Δικαιοσύνης. Επί δέκα λεπτά περίπου μιλούσε και για το νομοσχέδιο δεν μας είπε ούτε λέξη. Επαναλαμβάνω, ούτε λέξη. Μας είπε μόνο για τα προβλήματα της δικαιοσύνης δίκην επερωτήσεως στο χώρο αυτό για τα οποία, όπως είχα την τιμή να σας αναφέρω, τη μεγάλη, την κύρια και θα έλεγα και τη μοναδική ευθύνη έχει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., που τόσα χρόνια ήταν κυβέρνηση.

Τα θέματα των δικαστικών εγγυήσεων στη δικαιοσύνη ασφαλώς είναι ένα μεγάλο πρόβλημα και έθεσε ο κ. Βενιζέλος ζήτημα. Επαναλαμβάνω όμως ότι αυτή η Κυβέρνηση και η σημερινή πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης στα πλαίσια και μόνο που έχει αρμοδιότητα –γιατί είναι περιορισμένη η αρμοδιότητά της για την ουσιαστική απονομή της δικαιοσύνης– κατά τη δική μου άποψη καταβάλλει κάθε προσπάθεια, ώστε να υπάρχουν οι απαραίτητες δικαστικές εγγυήσεις στο χώρο της δικαιοσύνης.

Βεβαίως, υπάρχει ζήτημα αρνησιδικίας, κύριε Βενιζέλο. Υπάρχει μέγα θέμα αρνησιδικίας. Όμως, υπήρχε. Και σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία, τα οποία έθεσε υπ' όψιν όλων μας ο Υπουργός Δικαιοσύνης, κατά μεγάλο βαθμό έχει περιοριστεί, χάρη στα νομοθετικά μέτρα τα οποία έχει πάρει το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Τώρα μας μιλήσατε και για κομματικοποίηση. Δεν ξέρω αν ομιλείτε σοβαρά. Συνηθίζετε να ομιλείτε σοβαρά. Τολμάτε να πείτε ότι αυτά τα δύο χρόνια έχουμε φαινόμενα κομματικοποίησης –που δεν έγινε ποτέ αυτό– και θέλετε να παραγνωρίζετε τα όσα έχουν συμβεί τόσα χρόνια επί των δικών σας κυβερνήσεων;

Επειδή, όμως, δεν θέλω να καταστρέψω το λόγο μου στα θέματα αυτά και θέλω περισσότερο να έρθω στο νομοσχέδιο, δεν ασχολούμαι άλλο. Και θέλω να πω ότι, πράγματι, τα προβλήματα της δικαιοσύνης είναι παρά τα όσα έγιναν –και έγιναν αρκετά– και σήμερα πολλά. Επιχειρεί αυτό το νομοσχέδιο να επιλύσει μερικά από τα πολλά ζητήματα. Δεν είπε κανείς, ότι αυτό το νομοσχέδιο θέλει να λύσει όλα τα προβλήματα της δικαιοσύνης, αλλά τα θέματα των οποίων επιλαμβάνεται και σοβαρά είναι και θα έπρεπε να δοθούν λύσεις.

Παραδείγματος χάρι, το θέμα των ειρηνοδικιών. Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει σήμερα ότι υπάρχει μέγα ζήτημα αριθμού ειρηνοδικών, όπως επίσης ότι υπάρχουν ειρηνοδικές οι οποίες δεν έχουν αντικείμενο; Επομένως, η λύση, την οποία δίδει το Υπουργείο Δικαιοσύνης με το παρόν νομοσχέδιο, είναι σωστή.

Και επιτέλους, δεν έχετε τη δύναμη να αναγνωρίσετε, ότι αυτή η Κυβέρνηση ενεργοποιεί ένα διαγωνισμό, που έγινε το 1997, για να πάρει επιπλέον ειρηνοδικές. Και δεν σταθήκαμε μικρόψυχα και δεν είπαμε ότι δεν θα πάρουμε αυτούς του ειρηνοδικές, οι οποίοι φέρονται επιτυχόντες –και που ουσιαστικά ήταν επιτυχόντες– από τη δική σας κυβέρνηση. Αυτό σημαίνει ανωτερότητα και υπευθυνότητα.

Υπάρχουν άμεσα προβλήματα και δεν μπορούμε, να περιμένουμε ένα διαγωνισμό. Προστρέχουμε, λοιπόν, στην ενεργοποίηση εκείνου του διαγωνισμού και έτσι προσλαμβάνονται, διορίζονται αρκετοί ειρηνοδικές, που είναι απαραίτητοι.

Το θέμα της προαγωγής των ανωτάτων δικαστών στον Άρειο Πάγο: Έγινε μεγάλο θέμα και πολύ αυστηρή κριτική. Δεν είστε δίκαιοι, διότι παραγνωρίζετε το εξής γεγονός: Η σημερινή κατάσταση στον Άρειο Πάγο είναι ότι δεν έχουμε δικαστές, οι οποίοι να υπηρετούν πάνω από τρία ή το πολύ τέσσερα χρόνια. Και είναι ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτο το εξής γεγονός: Αν σήμερα έπρεπε να γίνει επιλογή των Αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου –επιμένω, αν σήμερα έπρεπε να γίνει και πρέπει να γίνει στο τέλος του μηνός– θα έπρεπε να επιλεγούν οκτώ Αντιπρόεδροι του Αρείου Πάγου, μεταξύ επτά μόνο που έχουν τις προϋποθέσεις. Πώς θα γίνει αυτό;

Άρα, ήταν αναγκαίο να γίνει αυτό, το οποίο έγινε τώρα, δηλαδή να μειωθεί η προϋπηρεσία στον Άρειο Πάγο σε δύο έτη. Και δεν συμερίζομαι την άποψη, ότι ένας δικαστής, ο οποίος έχει τριάντα πέντε ή τριάντα οκτώ χρόνια υπηρεσία και καλείται να γίνει Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου, είναι δυνατόν να έχει

μεγαλύτερη εμπειρία ή μικρότερη, αν θα έχει ένα χρόνο περισσότερο ή όχι στον Άρειο Πάγο.

Συνεπώς ήταν αναγκαία η ρύθμιση αυτή, γι' αυτό και το Υπουργείο επέλεξε αυτήν τη λύση. Για να μπορεί, δηλαδή, από περισσότερους δικαστές, που έχουν τα προσόντα, να επιλέξει τους καλύτερους, παρά το ότι όλοι τους είναι άριστοι.

Και δεν είναι δίκαιο αυτό που λέτε, ότι δήθεν είναι φωτογραφική αυτή η διάταξη. Είναι πολύ άδικο. Και αδικείτε και τους ίδιους τους δικαστές. Και αδικείτε και τον οποιονδήποτε θα επιλεγεί μεθαύριο για Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή Αντιπρόεδρος. Και πού το ξέρετε εσείς ποιος θα επιλεγεί και σπεύδετε να λέτε όσα λέτε; Η αλήθεια πάντως είναι ότι θέλουμε να έχουν περισσότεροι τα προσόντα, για να μπορούμε από αυτούς να επιλέξουμε τους καλύτερους και για Αντιπρόεδρους και βεβαίως για Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Η αύξηση των οργανικών θέσεων είναι μια γενναία απόφαση από πλευράς του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Πόσα χρόνια, όσοι διακονούμε το χώρο της Δικαιοσύνης, δεν λέμε ότι πρέπει να αυξηθεί ο αριθμός των δικαστών; Και σήμερα έχουμε μία αύξηση. Όχι ασφαλώς μεγάλη. Όση μπορούμε. Και αυτή η αύξηση αφενός μεν είναι καλή αυτή καθ' αυτή, αλλά θέλω να πιστεύω ότι είναι και μία καλή αρχή. Διότι φαίνεται ότι, επιτέλους, κατανοήθηκε το πρόβλημα του αριθμού των δικαστών, κάτι που δεν είχε κατανοηθεί από τις δικές σας κυβερνήσεις.

Τώρα θέλω να αναφερθώ στο θέμα των ποινών για τη βία στα γήπεδα, στο άρθρο 20.

Οφείλω να σας πω ότι θα ψηφίσω αυτήν τη διάταξη. Επειδή, όμως, εδώ έχουμε και Πρακτικά κι επειδή εκτιμώ, ότι θα δημιουργηθούν προβλήματα κατά την εφαρμογή της διάταξης αυτής, είμαι πολύ προβληματισμένος, κύριε Υπουργέ, ως νομικός. Να έχω δηλαδή έναν κατηγορούμενο, ο οποίος να έχει μία ποινή μόνο δύο μηνών ή ενός μηνός και ο δικαστής να βρίσκεται στο μεγάλο δίλημμα: «Τι να τον κάνω τώρα αυτόν; Να τον στείλω στη φυλακή για δύο μήνες ή να βρω έναν τρόπο να τον αθωώσω;» Να είστε βέβαιοι ότι θα έχουμε αθωωτικές αποφάσεις.

Και πρέπει να σας πω πλέον τώρα, για να γίνει πλήρως κατανοητό, το εξής: Σε πρώτο βαθμό οποιαδήποτε ποινή, ούτε μετατρέπεται, ούτε η έφεση θα έχει αναστέλλουσα δύναμη ούτε ασφαλώς μπορεί να δοθεί αναστολή με το άρθρο 99 του Ποινικού μας Κώδικα. Άρα ο κάθε κατηγορούμενος πάει στη φυλακή, εφόσον καταδικάζεται έστω και δέκα ημέρες.

Έχω τη γνώμη, λοιπόν, ότι όσοι εισηγήθηκαν αυτή τη διάταξη, ασφαλώς ξεκίνησαν από καλή κίνητρα, από πολύ καλά ελατήρια, γιατί είναι πολύ μεγάλο το πρόβλημα της βίας στα γήπεδα.

Είμαι υποχρεωμένος ως νομικός, που διακονώ επί σειρά ετών, το χώρο της ποινικής Δικαιοσύνης, να πω πως τα προβλήματα που θα δημιουργηθούν θα είναι πολλά. Όμως, πρέπει και εγώ να ψηφίσω το νόμο. Και θα τον ψηφίσω, διότι δεν αποκλείεται ουσιαστικά να έχω λάθος, δεν αποκλείεται –και το ελπίζω– να έχουμε πολύ θετικά αποτελέσματα. Θεωρητικά, όμως, έπρεπε να διατυπώσω αυτές τις σκέψεις μου για την καταγραφή τους και μόνο στα Πρακτικά, διότι ξέρετε ότι οι εφαρμοστές του δικαίου ανατρέχουν και στα Πρακτικά, για να διαβάσουν διάφορες απόψεις Βουλευτών και αγορητών.

Εν τέλει, επαναλαμβάνω ότι το νομοσχέδιο αυτό επιχειρεί να λύσει μερικά ζητήματα, τα οποία είναι πολύ σοβαρά. Το επιχειρεί με πολύ καλό τρόπο και είναι σωστό, ότι πρέπει να επιλυθούν τα προβλήματα αυτά, όπως και πολλά άλλα. Βεβαίως είναι θετικό ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ. για πολλά θέματα ψηφίζει αυτό το νομοσχέδιο. Δεν ξέρω αν αισθάνεται ευθύνη, γιατί και εκείνο επί τόσα χρόνια συνέβαλε, ώστε να έχουμε αρνησιδικία και άλλα προβλήματα στη Δικαιοσύνη, σε κάθε, όμως, περίπτωση είναι θετικό.

Από την άποψη αυτή, λοιπόν, σπεύδω και εγώ να δηλώσω, ότι ψηφίζω επί της αρχής αυτό το νομοσχέδιο και εύχομαι να έχει θετικά αποτελέσματα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Φούσα.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ρόβλιας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως, νομίζω, συνομολογήθηκε, είναι ένα νομοσχέδιο που δεν έχει αρχή, αλλά αποτελείται από ένα σύνολο ρυθμίσεων, άλλων αναγκιών και άλλων όχι. Θα περιοριστώ, λοιπόν, σε δυο σημεία, στο άρθρο 4 και στη τροπολογία για τη βία στα γήπεδα.

Κύριε Υπουργέ, ίσως θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι το άρθρο 4 συνδυάζεται με δυο γεγονότα επικαιρότητας. Το ένα αφορά στις πρόσφατες προαγωγές Προέδρων Εφετών και Εφετών στο βαθμό του Αεροπαγίτη. Έγινε το πρωτοφανές –τουλάχιστον δεν έχει συμβεί μέχρι τώρα και αν έχει συμβεί, διορθώστε με– δηλαδή ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου ανέλαβε ο ίδιος να εισηγηθεί τις προαγωγές. Το χειρότερο, όμως, είναι ότι οι περισσότερες εισηγήσεις του, απορρίφθηκαν από το αρμόδιο Συμβούλιο. Αυτό είναι ένα πλήγμα για τον ίδιο, είναι ένα πλήγμα για το κύρος του Προέδρου του Αρείου Πάγου, είναι ένα πλήγμα για την ίδια την Δικαιοσύνη.

Ένα δεύτερο γεγονός επικαιρότητας, το οποίο συνδυάζω με το άρθρο 4, είναι τα δημοσιεύματα που αφορούν συγκεκριμένο Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ο οποίος θα προαχθεί σε Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Άλλωστε, σε μια συνέντευξη Τύπου αυτό υπαινίχθη –δημοσιεύτηκε και στις εφημερίδες– και ο κ. Λινός.

Θα ξεχάσω προς στιγμήν όλες τις κατηγορίες σχετικά με το συγκεκριμένο Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου για αυθαίρετες οικοδομές, οι οποίες νομιμοποιήθηκαν με διαδικασίες εξπρές και θα σταθώ σε ένα και μόνο θέμα, για το οποίο δεν υπήρξε άρνηση, δεν υπήρξε διαφωνία, δηλαδή στο πώς απέκτησε το συγκεκριμένο επίδικο ακίνητο. Ομολογήθηκε ότι το απέκτησε με άτυπη σύμβαση, δηλαδή έρχεται νομικός, Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου και λέει «Αγόρασα ακίνητο με προφορική συμφωνία». Νομίζω ότι δεν θα το έλεγε αυτό ούτε ένας πρωτοετής φοιτητής της Νομικής. Είναι προφανής η περίπτωση κατασκευής τίτλου ιδιοκτησίας.

Πέρασε πολύ στα ψιλά αυτό το συγκεκριμένο θέμα, κύριε Υπουργέ. Σ' αυτό λοιπόν το συγκεκριμένο περιβάλλον που προανέφερα, σ' αυτή τη συγκεκριμένη ατμόσφαιρα έρχεται το άρθρο 4 του νομοσχεδίου σας, το οποίο μειώνει τα προσόντα επιλογής για την κατάληψη θέσης Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου.

Μας δίνετε το δικαίωμα να θεωρούμε εύλογα ότι η ρύθμιση είναι σκόπιμη και ότι προετοιμάζει κομματικές επιλογές για την ηγεσία του Αρείου Πάγου και μάλιστα κομματικές επιλογές τις οποίες θα υφίσταται η Δικαιοσύνη για πολλά χρόνια.

Άκουσα με προσοχή τις απόψεις σας, κύριε Υπουργέ, οι οποίες λένε ότι δεν υπάρχει επαρκής αριθμός υποψηφίων για να καλυφθούν οι θέσεις των Αντιπροέδρων. Θα μπορούσα να πεισθώ, εάν δεχόσασταν αυτό που σας πρότεινα στην επιτροπή και το οποίο τώρα σας επαναλαμβάνω. Τι πρότεινα; Πρότεινα να αυξηθεί αυτός ο αριθμός των δυναμένων να καταλάβουν θέσεις Αντιπροέδρων, αλλά όχι ανεξέλεγκτα, να μην είναι απεριόριστος. Θα μου επιτρέψετε να επαναλάβω την πρότασή μου και να τη δεχθείτε για να αποδείξετε την καλοπιστία σας, για να αποδείξετε ότι το άρθρο 4 δεν έχει κομματικές σκοπιμότητες. Λέω, λοιπόν, ότι θα μπορούσατε να φέρετε ως ρύθμιση το εξής: Εάν ο αριθμός των υποψηφίων είναι μικρότερος του 150% του αριθμού των προς κάλυψη θέσεων, τότε σε Αντιπρόεδρο μπορεί να προαχθεί κατ' εξαίρεση και Αρεοπαγίτης που έχει δύο, τουλάχιστον, έτη υπηρεσίας Αρεοπαγίτη. Η δυνατότητα αυτή αφορά τους αρχαιότερους των εχόντων δύο έτη υπηρεσίας Αρεοπαγίτη σε αριθμό διπλάσιο του αριθμού αυτών που έχουν τρία τουλάχιστον έτη υπηρεσίας Αρεοπαγίτη. Νομίζω ότι έτσι, εάν δεχθείτε μια τέτοιου είδους ρύθμιση, θα αποπλίσσετε αυτούς οι οποίοι θεωρούν ότι το άρθρο 4 έχει κομματική σκοπιμότητα. Εάν δεν τη δεχθείτε, θα πρέπει να βρείτε άλλο τρόπο να μας πείσετε και θα πρέπει να μας επιτρέψετε να επιμένουμε ότι το άρθρο 4 σκοπεύει σε βαθιά κομματική τομή στο χώρο της ηγεσίας του Αρείου Πάγου.

Θα κλείσω με την τροπολογία που ήδη είναι το άρθρο 20. Δεν είμαι ειδικός στο Ποινικό, ξέρω όμως ότι συνήθως αυτά τα αδικήματα αφορούν νέους της πρώτης μετεφηβικής ηλικίας και

σκέφτομαι, κύριε Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποιες περιπτώσεις νέων πραγματικά ανθρώπων, οι οποίοι ενεπλάκησαν τυχαία ίσως σε ένα τέτοιο γεγονός, κάποιοι, μπορεί να είναι ένας, δύο. Πρέπει να το λάβουμε και αυτό υπ' όψιν μας όμως. Αυτοί οι άνθρωποι θα πάνε φυλακή και, εάν δεν είναι εγκληματίες, πιθανόν θα βγούνε εγκληματίες εξαιτίας της διαμονής τους στη φυλακή. Στη θέση σας, κύριε Υπουργέ, θα διατηρούσα αυτήν τη ρύθμιση με μία διαφορά, πράγματι να ισχύσουν αυτά που προβλέπετε σε περίπτωση υποτροπής κάποιου ο οποίος καταδικάζεται για βία στα γήπεδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Ρόβλια.

Το λόγο έχει ο κ. Σαμπαζιώτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε είναι ένα πολυθεματικό νομοσχέδιο που επιχειρεί την επίλυση μεγάλων, διαφορετικών και τρεχόντων ζητημάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Περιλαμβάνει διάφορα κεφάλαια που περιέχουν συγκεκριμένες ρυθμίσεις, με τις οποίες επιχειρείται η τακτοποίηση εκκρεμών προβλημάτων μικρότερων ή μεγαλύτερων, τα οποία όμως ταλάνιζαν τη Δικαιοσύνη ή της δημιουργούσαν δυσλειτουργίες.

Με το πρώτο του άρθρο έρχεται να ρυθμίσει ένα θέμα που αφορά την εκλογική μου περιφέρεια. Όπως είναι γνωστό, πριν ένα χρόνο ξεκίνησε τη λειτουργία του το Εφετείο της Καλαμάτας, η ίδρυση του οποίου αποτελούσε χρόνιο αίτημα των κατοίκων της πόλης και του νομού αλλά και προσωπική δέσμευση του Πρωθυπουργού, του Κώστα Καραμανλή, προς τη Μεσσηνία. Το νέο Εφετείο της Καλαμάτας ήρθε να καλύψει μία ουσιαστική ανάγκη, αφού επί σειρά ετών οι Μεσσήνιοι πολίτες ήταν αναγκασμένοι να μετακινούνται στο Ναύπλιο για να ασκήσουν και να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους.

Σήμερα η νέα διακυβέρνηση προχωρά στην πλήρη στελέχωση των υπηρεσιών του νέου δικαστηρίου με σκοπό να αναδειχθεί σε μία δικαστική υπηρεσία πρότυπο, που θα συμβάλει στην αναβάθμιση της πόλης και της ευρύτερης περιοχής. Στη συνέχεια σύμφωνα με τις διατάξεις του νομοσχεδίου, διευρύνεται ο αριθμός των δικαστών, που συμμετέχουν στην κλήρωση για την επιλογή των επιθεωρητών στα πολιτικά και στα ποινικά δικαστήρια. Αυτό κατέστη αναγκαίο καθώς οι επιλέξιμοι περιορίζονται σημαντικά με αποτέλεσμα, εάν εμμείνουμε στα ισχύοντα να ακυρώνεται ουσιαστικά η έννοια της κλήρωσης.

Ρυθμίζεται επίσης το θέμα της Προεδρίας στις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, στις οποίες μπορεί να προεδρεύει και μη δικαστικός λειτουργός, ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη ευχέρεια επιλογών. Οι Ειρηνοδίκες διορίζονται πλέον όχι στα καθ' έκαστον Ειρηνοδικεία, αλλά στην έδρα των Πρωτοδικείων που υπάγονται τα Ειρηνοδικεία, ώστε να διατίθενται ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας. Ως γνωστόν υπάρχει ένας αριθμός Ειρηνοδικείων τα οποία δουλεύουν, αλλά δυστυχώς υπάρχει και ένας πολύ μεγαλύτερος αριθμός που δεν έχει καμία κίνηση. Όταν, λοιπόν, έχουμε στενότητα στον αριθμό των δικαστών, όταν υπάρχει αυτή η ανισοκατανομή στην εργασία και στην ύλη, είναι πρόδηλο ότι χρειάζεται να οργανώσουμε έτσι το σύστημα, ώστε να υπάρξει ισοκατανομή του βάρους της ευθύνης και της εργασίας προς όφελος πάντα ολόκληρης της περιφέρειας του Πρωτοδικείου.

Επίσης, μειώνεται από τρία σε δύο ο αριθμός των απαιτούμενων ετών, για να προαχθεί αρεοπαγίτης σε αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου και αρεοπαγίτης ή αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου σε εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Η ρύθμιση κατέστη αναγκαία, λόγω της επικείμενης συνταξιοδότησης οκτώ αντιπροέδρων, δώδεκα αρεοπαγιτών, πέντε αντεισαγγελέων του Αρείου Πάγου, καθώς και του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Αποτέλεσμα της υπάρχουσας σήμερα κατάστασης, είναι οι επιλέξιμοι με τριετία να είναι λιγότεροι από τις προς πλήρωση θέσεις. Το επιχείρημα ότι η διάταξη αυτή είναι φωτογραφική είναι έωλο, κύριοι συνάδελφοι. Οι πρώτοι διδάξαντες εγχειρημάτων ποδηγέτησης της δικαιοσύνης, ήσασταν εσείς, κύριοι

συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κυβερνήσατε επί είκοσι χρόνια και είναι γνωστές οι μέθοδοι τις οποίες χρησιμοποιήσατε όπως επίσης και τα αποτελέσματα που είχαν. Επί κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, τέτοια φαινόμενα δεν υπήρξαν. Έπρεπε, λοιπόν, να έχετε κάνει την αυτοκριτική σας προ πολλού.

Με το νομοσχέδιο αυξάνεται ο αριθμός των δικαστικών λειτουργών του πρώτου βαθμού στα πολιτικά, ποινικά και στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια. Δώδεκα Πρωτοδίκες, τέσσερις Αντεισαγγελείς πρωτοδικών και δέκα διοικητικοί Πρωτοδίκες. Έτσι θα γίνει ένα μικρό αλλά αποφασιστικό βήμα στην ταχύτερη έκδοση των αποφάσεων, αλλά και στην ελάφρυνση των δικαστών του πρώτου βαθμού. Καθορίζονται επίσης οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για την προαγωγή των διοικητικών δικαστών στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Τίθεται ως ανώτατο όριο ηλικίας το εξηκοστό τρίτο αντί του εξηκοστού δευτέρου και οι διοικητικοί εφέτες απαιτείται να έχουν δικαστική προϋπηρεσία είκοσι έξι ετών. Αυτή η ρύθμιση αποτελεί απόσταγμα χρονοβόρων διαπραγματεύσεων του Υπουργείου με τους εκπροσώπους των συνδικαλιστικών ενώσεων, προκειμένου να ενισχυθεί η υγιής «αιμοδοσία» του Συμβουλίου της Επικρατείας από τα διοικητικά δικαστήρια, αλλά και για να δοθεί ένα κίνητρο βελτίωσης στην απονομή της δικαιοσύνης καθώς οι διοικητικοί δικαστές προσβλέπουν στη δυνατότητα να μεταπηδήσουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Επιφέρονται τροποποιήσεις στον Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων, οι οποίες αναφέρονται στη διεύρυνση του χρόνου κατά τον οποίο μπορούν να ανατεθούν σε δικαστικό υπάλληλο καθήκοντα άλλου κλάδου ή ειδικότητας, στην απαγόρευση μετάθεσης πριν την πάροδο τριετίας από το διορισμό του, στην διευκόλυνση των αμοιβαίων μεταθέσεων, καθώς και άλλες ρυθμίσεις, ώστε να επιλύονται τα εκκρεμή θέματα των δικαστικών υπαλλήλων και να ικανοποιούνται τα πάγια αιτήματά τους. Θεσπίζεται η εντοπιότητα στα κριτήρια πρόσληψης προσωπικού στα καταστήματα κράτησης, προκειμένου να στελεχωθούν –και είναι λογικό– από κατοίκους των ευρύτερων περιοχών όπου και εγκαθίστανται.

Λαμβάνεται πρόνοια για την ανάκριση και την εκδίκαση των εγκλημάτων σχετικών με την υπηρεσία καθώς και των τιμωρουμένων από το νόμο για το ξέπλυμα χρήματος, που τελούνται από δικαστικό λειτουργό, ώστε να διευκολύνεται και να επισπεύδεται η διαδικασία χωρίς παρεκκλίσεις και προς διασφάλιση της ενότητας της ανάκρισης.

Με το συζητούμενο νομοσχέδιο, πολλά ζέοντα προβλήματα επιλύονται οριστικά.

Ευπρόσωπα ρυθμίζεται ένα μεγάλο φάσμα ζητημάτων που ταλάνιζαν την ελληνική δικαιοσύνη με γνώμονα το συμφέρον της. Το ουσιαστικό έργο που επιτελούμε για τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας της δικαιοσύνης είναι ορατό, είναι απτό. Δημιουργούμε μεθοδικά και αποφασιστικά τις προϋποθέσεις ώστε η ελληνική δικαιοσύνη να μπορεί να λειτουργεί και πιο σωστά και πιο ποιοτικά, ανταποκρινόμενη στις απαιτήσεις των καιρών και στις προσδοκίες των πολιτών.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι το παρόν νομοσχέδιο θα συμβάλει σημαντικά στη σωστότερη απονομή της δικαιοσύνης και γι' αυτό το ψηφίζω ανεπιφύλακτα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σαμπαζιώτη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Παναγιώτης Σγουριδής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, εγώ διαφωνώ κατ' αρχήν με τον εισηγητή μας που είπε ότι το νομοσχέδιο δεν έχει αρχή. Διαφωνώ και με άλλους συναδέλφους Βουλευτές που επίσης είπαν ότι το νομοσχέδιο δεν έχει αρχή. Για μένα το νομοσχέδιο έχει αρχή. Και ποια είναι αυτή; Η επανίδρυση του κράτους της Νέας Δημοκρατίας στη δικαιοσύνη. Κάθε μέρα, αργά, αλλά σταθερά, αποκαλύπτεται τι εννοούσε η Κυβέρνηση με το να διατυμπανίζει την επανίδρυση του κράτους. Σαφώς δεν εννοούσε την ανασυγκρότηση του κράτους, τη σμίκρυνση της γραφειοκρατίας, την αποκέντρωση ή την αποσυγκέντρωση. Εννοούσε να στήσει το δικό της κράτος σε κάθε περίπτωση.

Δεν θα αναφερθώ στα δεκάδες παραδείγματα που σε κάθε

νόμο έχουμε γι' αυτή την επανίδρυση του κράτους, αλλά θα αναφερθώ επί του νομοσχεδίου και ειδικά στα άρθρα 4, 6 και 7 που αποδεικνύουν του λόγου μου το αληθές.

Στο άρθρο 4, κόπτεται στην Εισηγητική Έκθεση η Νέα Δημοκρατία για την αξιοκρατία. Έτσι λοιπόν τι κάνει; Ρυθμίζει ώστε να υπάρχει επιλογή ανάμεσα σε περισσότερους δικαστές για τις θέσεις του Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου και του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Και στη μεν πρώτη περίπτωση, στην περίπτωση των Αντιπροέδρων του Αρείου Πάγου, χρειάζεται μόνο δύο χρόνια θητεία ως Αεροπαγίτης από τα τρία που υπήρχαν με την προηγούμενη ρύθμιση, στην άλλη δε περίπτωση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, χρειάζεται δύο χρόνια πάλι θητεία ως Αντιπροέδρου, ενώ πρώτα χρειαζόταν τρία. Συνεπώς, θα έχουμε έτσι, λέει, περισσότερους δικαστές για τις θέσεις που εκκενώνονται.

Το ερώτημα όμως που τίθεται από μένα είναι το εξής: Γιατί τότε εν τοιαύτη περιπτώσει, αυξήσατε τις θέσεις των Αντεισαγγελέων και των Αντιπροέδρων, χωρίς καν να το ζητήσει το Σώμα των Δικαστών; Δεν το ζήτησαν! Δεν είναι φωτογραφική και αυτή η διάταξη την οποία ψηφίζουμε, αλλά και η προηγούμενη που ψηφίσατε; Σας ερωτώ: Ποιους φωτογραφίζει;

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 7. Αντίθετα λοιπόν, σ' αυτό δίνετε παράταση ισχύος στον πίνακα των Ειρηνοδικών του διαγωνισμού του Σεπτεμβρίου του 1997. Ποια η αξιοκρατία μετά από εννιά χρόνια; Και λέτε –φυσικά στη διαλεκτική όλα μπορούν να ειπωθούν– ότι εμείς δεν εκδικούμεθα, διότι κρατάμε το διαγωνισμό τον οποίο είχατε κάνει εσείς, υπονοώντας ότι αυτός ο διαγωνισμός ήταν διαγωνισμός διαβλητός. Άρα, λοιπόν, σας κάνουμε τη χάρη και από αυτόν τον πίνακα προσλαμβάνουμε αυτούς τους ειρηνοδίκους!

Για έναν πίνακα μετά από εννιά χρόνια, είναι δυνατόν να υπάρχει αξιοκρατία; Δεν υπάρχει περίπτωση να έχουμε εξέλιξη σ' αυτούς που μετείχαν είτε σε γνώσεις είτε σε εμπειρία που αλλάζουν τη σειρά; Ή δεν υπάρχει περίπτωση η στασιμότητα κάποιων άλλων να αλλάζει επίσης τη σειρά;

Ή, αν θέλετε, πώς θα δοθεί η ευκαιρία σε νέους που έχουν περισσότερες γνώσεις για ένα διαγωνισμό που θα μπορούσε να γίνει; Τι έξοδα έχει ένας διαγωνισμός; Αυτό είναι αξιοκρατία στην προκειμένη περίπτωση, τοποθετώντας και αυτούς που, πριν από εννέα χρόνια, πέρασαν με βάση το «πέντε»;

Έρχομαι στο άρθρο 6. Αυξάνετε στα πολιτικά και ποινικά δικαστήρια τον αριθμό των πρωτοδικών και παρέδρων σε δώδεκα και τον αριθμό των αντεισαγγελέων και παρέδρων σε τέσσερις. Στα διοικητικά τους αυξάνετε σε δέκα από το σύνολο που ήταν.

Εκεί ήταν το πρόβλημα της δικαιοσύνης; Εκεί βρίσκεται η συσσώρευση των υποθέσεων που ταλαιπωρούν τον πολίτη; Έπρεπε να έχουμε περισσότερους; Εγώ δεν λέω να μην έχουμε, αλλά αν το πρόβλημα ήταν στο θέμα του αριθμού, με δέκα και δώδεκα και τέσσερις θα λύναμε το πρόβλημα; Όχι. Σαφώς θα έπρεπε να πάρουμε πολλούς περισσότερους. Όμως, αν το πρόβλημα δεν είναι εκεί, γιατί σε νομοσχέδια του Υπουργείου Δικαιοσύνης δεν επιχειρούμε να φθάσουμε στην καρδιά του προβλήματος, ώστε να μην υπάρχει αυτή η ταλαιπωρία του πολίτη;

Με όλα αυτά ένα μήνυμα, κατά τη δική μου άποψη, στέλνετε ειδικά εσείς απέναντι στη δικαιοσύνη: Την άλωσή της στα υψηλά κλιμάκια και τη φίμωσή της σε επίπεδο κατωτέρων δικαστών. Πάντα η συντηρητικοποίηση της δικαιοσύνης ήταν δεκα-νίκι του κράτους της δεξιάς. Το σχέδιο είναι απλό, αλλά αποτελεσματικό. Αποτελείται από δύο σκέλη:

Πρώτο σκέλος: Το «εξφώνημα» των επιόρκων δικαστών από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Σαφώς πρέπει να γίνει, όμως είναι σε μια μικρή μερίδα. Αυτό τι εξυπηρετεί; Αφ' ενός η κοινή γνώμη ομιλεί περί κάθαρσης. Από εκεί και πέρα, όμως, εξευτελίζεται το Σώμα των δικαστών. Αφ' ετέρου στέλνετε ένα μήνυμα στο Σώμα των υπολοίπων: «Καθίστε καλά, γιατί και μόνο μια ανυπόστατη υποψία θθάνει να σας οδηγήσει εκτός του Σώματος, να σας βγάλει σε αποστρατεία». Έτσι, λοιπόν, έχουμε ένα Σώμα τρομοκρατημένων, φοβισμένων και κομματικά ελεγχόμενων δικαστών.

Ποιο είναι το δεύτερο σκέλος; Εξυπηρετείτε με αυτού του τύπου τα νομοσχέδια που δεν λύνουν τα προβλήματα της δικαιοσύνης, αλλά ούτε και των σωφρονιστικών ιδρυμάτων. Δυστυχώς για την Ελλάδα, δεν θέλετε εσείς, η Νέα Δημοκρατία, δικαστές που να σκέφτονται ελεύθερα και να είναι ανεξάρτητοι. Αυτή είναι η διαφορά μας. Γι' αυτό και εγώ καταψηφίζω το νομοσχέδιο επί της αρχής, και επί των άρθρων θα σκεφθώ ποια άρθρα θα ψηφίσω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σγουριδίδη.

Κύριε Υπουργέ, απομένει ακόμη μια συνάδελφος να μιλήσει. Μετά θα μιλήσετε εσείς.

Το λόγο έχει η κ. Μανούσου-Μπινοπούλου.

ΑΡΙΑΔΝΗ ΜΑΝΟΥΣΟΥ – ΜΠΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι –οι κυρίες λείπουν σήμερα– θέματα και ρυθμίσεις που ίσως εμφανίζονται ήσσονος σημασίας για την ηπειρωτική Ελλάδα, για τις νησιωτικές περιοχές και κυρίως για τα εικοσιτέσσερα διάσπαρτα μικρά Κυκλαδονήσια μας είναι καθοριστικές. Η ιδιαιτερότητα που εμφανίζουν τα μικρά, κυρίως, νησιά μας, οι μικρές αυτές, μεταξύ τους αποκομμένες από τη θάλασσα, κοινωνίες επιβάλλουν ιδιαίτερη αντιμετώπιση από την πολιτεία. Έχω τονίσει επανειλημμένα ότι δεν είναι δυνατόν να νομοθετούμε με κριτήριο μόνο την ηπειρωτική Ελλάδα. Θα πρέπει σε κάθε σχέδιο νόμου που εισάγεται στη Βουλή να υπάρχει μνεία αν μπορεί να εφαρμόζεται και στις νησιωτικές περιοχές ή να υπάρχει μια σχετική μελέτη που να προβλέπει ειδική μνεία για τις νησιωτικές περιοχές σε κάθε νομοσχέδιο.

Σήμερα γίνεται μια εξαίρεση από το Υπουργείο Δικαιοσύνης υπέρ των νησιών μας και θέλω να ευχαριστήσω γι' αυτόν το λόγο τον κύριο Υπουργό, γιατί, κάθε φορά που του προτείνω κάτι για τις νησιωτικές μας περιοχές, με ευαισθησία και συνέπεια το αντιμετωπίζει.

Στο προηγούμενο νομοσχέδιο είχε προκύψει το θέμα για τα συμβολαιογραφεία σε περίπτωση που καταργούνται τα ειρηνοδικεία. Και πράγματι σήμερα με το άρθρο 4 –νομίζω– το αντιμετωπίζει αυτό. Και έτσι, όταν καταργούνται ορισμένα ειρηνοδικεία, δεν καταργείται και η θέση των συμβολαιογραφείων.

Αυτό είναι πολύ σοβαρό για τις Κυκλάδες μας, γιατί καθημερινές συμβολαιογραφικές πράξεις, αναγκαίες, ένα απλό πληρεξούσιο θα ήταν δύσκολες, εάν δεν είχαν ούτε συμβολαιογράφο γι' αυτήν την απλή πράξη. Και πρέπει να το τονίσουμε εδώ ότι ειδικά στα νησιά μας κάνουν μεγάλη χρήση των πληρεξουσίων, λόγω της δυσκολίας μετακίνησης των πολιτών από το ένα νησί στο άλλο.

Και για τα ειρηνοδικεία, κύριε Υπουργέ, πραγματικά σας ευχαριστούμε, γιατί δίνετε με το άρθρο 3 και το άρθρο 7 ένα τέλος σε μια ατέρμονη συζήτηση μέσω των εφημερίδων και των άλλων Μέσων Ενημέρωσης των νησιών μας, που επί ένα χρόνο ολόκληρο φώναζαν και διατυμπάνιζαν ότι η Κυβέρνηση ήθελε να καταργήσει τα ειρηνοδικεία.

Θέλω και απ' αυτό το Βήμα να τονίσω ότι τα ειρηνοδικεία δεν πρέπει να καταργηθούν στα νησιά μας. Και σύμφωνα με το άρθρο αυτό όχι μόνο δεν καταργούνται, αλλά στελεχώνονται και καλύπτονται οι θέσεις και οπωσδήποτε ρυθμίζεται η εύρυθμη λειτουργία των ειρηνοδικείων μας και γίνεται έτσι μια δίκαιη κατανομή της εργασίας των ειρηνοδικών. Γιατί, επειδή έχω χρηματίσει πάρα πολλά χρόνια στο χώρο της δικαιοσύνης, ξέρω πάρα πολύ καλά πόσο άδικο ήταν ένας ειρηνοδίκης να έχει μία υπόθεση το χρόνο και άλλος να έχει τριακόσιες. Οπωσδήποτε εξαιρέσατε τα νησιά μας, ορθά σκεπτόμενος, γιατί δεν μπορούν να γίνονται έτσι εύκολα οι μετακινήσεις.

Θέλω επίσης να σταθώ στην άποψη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που από το 1999, που είχε εισάγει στο Κοινοβούλιο νομοσχέδιο που προέβλεπε την κατάργηση των ειρηνοδικείων –και, βέβαια, υπήρχε μεγάλη αντίδραση και απεσύρθη αυτή η διάταξη– εμμένει στις απόψεις της, τονίζοντας ότι θέλει να καταργηθούν τα ειρηνοδικεία δια στόματος του παρισταμένου εδώ έγκριτου νομικού κ. Κοσμίδη.

Εγώ, όσο συνεχίζει να εμμένει στις απόψεις του ο κ. Κοσμίδης, θα εμμένω κι εγώ στις δικές μου, ότι τα ειρηνοδικεία του-

λάχιστον στις νησιωτικές περιοχές είναι αναγκαία. Και δεν είναι δυνατόν με το επιχείρημα ότι θα γίνουν πρωτοδικεία να μας πείσει να καταργηθούν τα ειρηνοδικεία. Φανταστείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα είκοσι τέσσερα κυκλαδονήσια μας να λειτουργήσουν, εκεί που έχουμε σήμερα δέκα-δεκαπέντε ειρηνοδικεία, δέκα-δεκαπέντε πρωτοδικεία με αντίστοιχους δικηγόρους συλλόγους, με αντίστοιχες εισαγγελίες κ.λπ..

Θα ήθελα επίσης να πω το εξής για την τροπολογία. Οπωσδήποτε υπερψηφίζω όλο το νομοσχέδιο και θέλω να σας ευχαριστήσω για άλλη μια φορά, κύριε Υπουργέ. Όσον αφορά στην τροπολογία όμως που εισάγουμε, που αναφέρεται στον ερασιτεχνικό και επαγγελματικό αθλητισμό, στη συζήτηση του νομοσχεδίου το 2004 για την καταπολέμηση της βίας στα γήπεδα, είχα καταψηφίσει τη διάταξη της απαγόρευσης η οποία σημειωτόν, όπως η παρούσα δεν αναφέρει «δεν επιτρέπεται», αλλά «απαγορεύουμε τη μετατροπή», δίνει δηλαδή μεγαλύτερη έμφαση ακόμα. Τότε, λοιπόν, είχα καταψηφίσει, κύριε Υπουργέ, τη διάταξη αυτή. Σήμερα, καθημένη εδώ μέσα στην Αίθουσα, άκουσα έγκριτους συναδέλφους, έγκριτους νομικούς να υπερψηφίζουν τη διάταξη αυτή.

Δεν σας κρύβω ότι προβληματίστηκα και θα ήθελα να περιοριστώ σε μία επιφύλαξη μόνο. Όμως, ειλικρινά, συνειδησιακά, δεν μπορώ να το κάνω. Ας μου δικαιολογηθεί ως μητέρα να έχω, αν όχι μεγαλύτερη, αυτές τις όποιες ευαισθησίες μου. Πιστεύω ότι δεν πρέπει να υπάρχει αυτή η απαγορευτική διάταξη της μετατροπής της ποινής και της μη αναστολής εκτέλεσης της ποινής.

Στη συζήτηση του νομοσχεδίου για την καταπολέμηση της βίας στα γήπεδα είχε αναφερθεί μέσα σε αυτήν την Αίθουσα του Κοινοβουλίου ότι τα παιδιά αυτά λειτουργούν υπό την επήρεια ουσιών. Παίρνοντας αυτό ως δεδομένο, ότι λειτουργούν υπό την επήρεια ουσιών, ότι είναι νέα παιδιά και με τη δεδομένη κατάσταση που έχουμε στα σωφρονιστικά μας καταστήματα, δεν θα ήθελα επ' ουδενί να αισθανόμαι ότι είχα ψηφίσει μία διάταξη νόμου που ίσως αύριο-μεθαύριο είναι τα δικά μας παιδιά αυτά -και δεν έχει σημασία αν είναι το δικό μου ή το δικό σας ή οπουδήποτε- που θα μπουν μέσα σε τέτοια σωφρονιστικά καταστήματα με όλα αυτά που συνεπάγονται εκεί.

Πιστεύω ότι η μη μετατροπή και η μη αναστολή της ποινής θα πρέπει να υπάρχει ως διακριτική ευχέρεια στο δικαστή που δικάζει τη συγκεκριμένη υπόθεση, άσχετα με το μέγεθος της ποινής. Δηλαδή ακόμα και ένας μήνας να είναι η ποινή φυλάκισης, να έχει τη δυνατότητα για το συγκεκριμένο αδίκημα να κρίνει αν πρέπει να μετατραπεί η ποινή, ή όχι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Μανούσου.

Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Παπαληγούρας έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Αγαπητοί συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο επιχειρεί την επίλυση ενός σημαντικού αριθμού τρεχόντων, κρίσιμων, διαφορετικών μεταξύ τους ζητημάτων, αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Πρόκειται για πολυθεματικό νομοσχέδιο, το οποίο κατ' ανάγκη δεν διέπεται από μία αρχή. Περιλαμβάνει διάφορα κεφάλαια, τα οποία περιέχουν συγκεκριμένες επιμέρους ρυθμίσεις, με τις οποίες επέρχεται τακτοποίηση διαφόρων εκκρεμών προβλημάτων, μικρότερων ή μεγαλύτερων, που μέχρι σήμερα ταλανίζαν τη δικαιοσύνη, ή δημιουργούσαν σε αυτή δυσλειτουργίες.

Θα αναφερθώ σήμερα στις ουσιώδεις ρυθμίσεις που συγκέντρωσαν την κριτική της Αντιπολίτευσης. Αύριο θα έχουμε τη δυνατότητα στη συζήτηση επί των άρθρων συστηματικά να αναλύσουμε τις ρυθμίσεις που εισάγουμε.

Σήμερα, λοιπόν, θέλω πέντε-έξι σημεία να θίξω, τα βασικότερα, που ακούστηκαν ως κριτική στην Αίθουσα τούτη πριν από λίγη ώρα.

Πρώτο θέμα ότι μειώνουμε από τρία σε δύο τον αριθμό των απαιτούμενων ετών, για να προαχθεί αρεοπαγίτης σε αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου ή αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου σε εισαγγελέα. Είναι το άρθρο 4 του νομοσχεδίου. Θέλω να σας

πω το πολύ απλό, για να μην ψάχνετε άλλα κίνητρα και άλλες σκέψεις στην πρωτοβουλία αυτή του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Η ρύθμιση αυτή κατέστη αναγκαία, διότι συνταξιοδοτείται σε δέκα μέρες από σήμερα μεγάλος αριθμός αντιπροέδρων -πρωτοφανές- οκτώ από τους δέκα αντιπροέδρους του Αρείου Πάγου και αντίστοιχα πέντε από τους αντεισαγγελείς και συμβαίνει -μιλώ για τους αντιπροέδρους- την ώρα που θα έχουμε προς πλήρωση οκτώ θέσεις, να έχουμε, αν εμμένουμε στο κριτήριο, στην προϋπόθεση της τριετίας, να μπορούμε μόλις μεταξὺ επτά αρεοπαγιτών να επιλέξουμε αυτούς που θα πληρώσουν οκτώ θέσεις.

Έ, ούτε ο Ευκλείδης δεν μπορεί να το καταφέρει αυτό. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο αποφασίσαμε την ελαστικοποίηση των κριτηρίων εκλογιμότητας και από τρία χρόνια να περιορίσουμε σε δύο την αναγκαία προϋπηρεσία.

Συνάδελφος ισχυρίστηκε ότι πάμε σε απεριόριστη αύξηση του αριθμού των εκλογίμων αρεοπαγιτών. Καθόλου μάλιστα. Σήμερα είναι επτά. Πάμε στους δεκαπέντε, για να μπορέσουμε να επιλέξουμε οκτώ. Η ρύθμιση αυτή της μείωσης των αναγκαίων χρόνων προϋπηρεσίας στο βαθμό του αρεοπαγίτη, διασφαλίζει ότι αντί να έχουμε πλέον επτά εκλέξιμους θα έχουμε δεκαπέντε.

Θέλω να σημειώσω ότι αυτή η δυσχέρεια επιλογής, τελικά έχει να κάνει με την ποιότητα της αυριανής ηγεσίας της δικαιοσύνης, γιατί είναι αντιληπτό από όλους, ότι όσο μεγαλύτερος είναι ο αριθμός μεταξύ αυτών που μπορούμε να επιλέξουμε για την αυριανή ηγεσία, τόσο καλύτερη ποιότητα της διασφαλίζουμε. Τόσο πράγματι αξιοκρατικότερη θα είναι η επιλογή.

Ακούστηκε ο αντίλογος ότι τάχα πρόκειται για συγκυριακό φαινόμενο και θα μπορούσαμε ενδεχομένως άλλως πως να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα, ενδεχομένως με μία μεταβατική διάταξη που θα ίσχυε και μόνο για τις φετινές προαγωγές. Απάντηση: Μα δεν πρόκειται για πρόσκαιρο ή συγκυριακό φαινόμενο. Το γνωρίζουν αυτοί που ασχολούνται με τα της δικαιοσύνης. Είναι πια ο μέσος όρος παραμονής στη θέση του αρεοπαγίτη, όχι όπως παλιά, πέντε-έξι χρόνια, αλλά μόλις δύο ή τρία χρόνια.

Και ακόμα θέλω να σημειώσω ότι στο παρελθόν -σωστά- με τη ρύθμιση της τριετίας, είχε η εκάστοτε κυβέρνηση τη δυνατότητα να επιλέξει μεταξύ μιας δεξαμενής πολύ περισσότερων επιλέξιμων από τις θέσεις που τελικά εκαλείτο να πληρώσει.

Θέλω να σημειώσω ότι κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας η σχέση των κενών θέσεων προς τους εκλέξιμους ήταν ένα προς επτά. Για κάθε μια θέση προς πλήρωση υπήρχαν εκλέξιμοι, επιλέξιμοι επτά. Συνολικά κατά την περασμένη δεκαετία είχαμε εικοσιπέντε εθελοντικές θέσεις προς πλήρωση -αθροιστικά το λέω- και για τη συμπλήρωση αυτών των εικοσιπεντάρων θέσεων υπήρχαν αθροιστικά επαναλαμβάνων εκατόν εβδομήντα τρεις επιλέξιμοι. Ένα προς επτά η σχέση. Σήμερα με τη μείωση από τρία σε δύο των χρόνων της αναγκαίας υπηρεσίας, μόλις καταφέρνουμε η σχέση αυτή να γίνει ένα προς δύο. Οι θέσεις να είναι μόλις οι μισές από τους επιλέξιμους που έχουμε στη διάθεσή μας.

Αυτή είναι η ανατροπή, αυτό είναι το τερατώδες το οποίο τάχα γίνεται! Ακόμα ακούστηκε η αιτίαση ότι έχουμε πρόθεση να ευνοήσουμε συγκεκριμένο άτομο ή και συγκεκριμένα άτομα με τη ρύθμιση αυτή.

Δεν φωτογραφίζουμε εμείς, αλλά εσείς φωτογραφίσατε συγκεκριμένο δικαστικό λειτουργό, ο οποίος τάχα με τη νέα ρύθμιση θα μπορούσε να ξεπεράσει σκόπελο και να είναι επιλέξιμος, προκειμένου να τον ορίσουμε αύριο εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Μα, δεν χρειάζεται να καταφύγουμε σε αυτό, διότι μόλις ένα μήνα από σήμερα, την 1η Αυγούστου, ο συγκεκριμένος δικαστικός λειτουργός θα έχει τα τυπικά προσόντα, συμπληρώνει τρία χρόνια. Δεν έχουμε ανάγκη λοιπόν αυτής της διάταξης για να προαχθεί.

Αν σώνει και καλά θέλετε να κάνετε κακόπιστη έστω Αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση, επιστρατεύστε λίγο καλύτερα τη φαντασία σας και βρείτε λιγότερο έωλους λόγους για τους οποίους η Κυβέρνηση επιβάλλει τις ρυθμίσεις αυτές.

Ακούστηκε επίσης ως επιχείρημα πως απόδειξη τάχα της δόλιας πρόθεσής μας είναι ότι μειώνουμε την αναγκαία προϋ-

πηρεσία από τρία χρόνια σε δύο χρόνια ως προϋπόθεση για την προαγωγή, μόνο στην περίπτωση του Αρείου Πάγου, ενώ εξαίρουμε τα δύο άλλα ανώτατα δικαστήρια.

Η απάντηση είναι πάρα πολύ απλή: Στα άλλα ανώτατα δικαστήρια δεν αντιμετωπίζεται το ίδιο πρόβλημα, γιατί στα άλλα ανώτατα δικαστήρια υπάρχει σημαντικός αριθμός συμβούλων, εκ των οποίων μπορεί κανείς να επιλέξει την αυριανή ηγεσία τους. Τόσο απλό!

Άλλο θέμα επί του οποίου ασκήθηκε κριτική ήταν ότι με αναβίωση του πίνακα επιτυχόντων του προηγούμενου, τελευταίου διαγωνισμού πληρούνται όλες οι θέσεις των ειρηνοδικών που θα κενωθούν μέχρι το τέλος Ιουνίου του 2006. Η ρύθμιση έρχεται πλην των άλλων και ως φυσική συνέχεια και συνέπεια της διάταξης του άρθρου 3. Δεν θα μπω στην ουσία της τώρα.

Θυμίζω απλώς ότι πρόκειται για τη ρύθμιση εκείνη, κατά την οποία πλέον δεν διορίζεται ο ειρηνοδίκης στην έδρα του ειρηνοδικείου, αλλά στην έδρα του πρωτοδικείου στο οποίο υπάγεται το ειρηνοδικείο, έτσι ώστε να έχει τη δυνατότητα ο Πρόεδρος των Πρωτοδικών να κάνει καλύτερη κατανομή των ειρηνοδικών, ανάλογα με τις ανάγκες της υπηρεσίας.

Ευθύ λοιπόν αποτέλεσμα αυτής της ρύθμισης είναι, πρώτον, η ανάγκη άμεσης αναβίωσης του πίνακα αυτού. Δεύτερον, πρέπει να σταματήσει αυτή η ιστορία των συνεχών μεταθέσεων και αποσπάσεων των ειρηνοδικών για να καλυφθούν οι άμεσες ανάγκες.

Από το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας διασφαλίσαμε τη δυνατότητα να αυξήσουμε κατά τριάντα τον αριθμό των ειρηνοδικών. Αν αυτήν την ώρα μπαίναμε στη διαδικασία ενός νέου διαγωνισμού, θα παρήρχετο ένας ολόκληρος χρόνος. Όταν έχουμε τη δυνατότητα άμεσης αξιοποίησης επιτυχόντων –επαναλαμβάνων επιτυχόντων– από το παρελθόν, θα το κάνουμε άμεσα προκειμένου να επιταχυνθεί η απονομή δικαιοσύνης με την αξιοποίηση αυτού του δυναμικού, που σημειώνω ότι –παρά το γεγονός ότι έχει περάσει πράγματι αρκετός καιρός από τότε που έδωσε και πέτυχε στο διαγωνισμό αυτό– κατά τεκμήριο ασχολείται ακόμη με νομικά.

Επώθηκε από κάποιον καθ' υπερβολήν –όπως συνήθως συμβαίνει– πως το βέβαιο είναι ότι για να προσλάβουμε τους επόμενους τριάντα του πίνακα θα πρέπει να ανεχθούμε επίπεδο που έχει βαθμολογία χαμηλή, ίσως και κάτω από τη βάση. Είναι ανακριβές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Επαναλαμβάνω ότι πρόκειται για επιτυχόντες στο διαγωνισμό και μπορώ να σας βεβαιώσω, γιατί έχω εδώ μπροστά μου τον πίνακα με τα μόρια του καθενός, ότι ενώ σήμερα έχουμε σταματήσει περίπου στα εννέα χιλιάδες μόρια, εάν κάνουμε αυτές τις προσλήψεις θα κατέβουμε μόλις στα οκτώ χιλιάδες εννιακόσια ή στα οκτώ χιλιάδες οκτακόσια. Πρόκειται δηλαδή για ανθρώπους με επάρκεια, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να συνεισφέρουν άμεσα στην επιτάχυνση της απονομής της δικαιοσύνης. Και αυτό θα κάνουν.

Επώθηκε ότι αγνοούνται σημαντικά προβλήματα, τα οποία έχουν τεθεί από πλευράς δικαστικών υπαλλήλων. Δεν λέω ότι επιλύονται διαμιάς όλα τα προβλήματα των δικαστικών υπαλλήλων, αλλά επιλύονται πράγματι πολλά.

Επιφέρουμε τροποποιήσεις στον Κώδικα των Δικαστικών Υπαλλήλων, οι οποίες περιέχονται κυρίως στο άρθρο 10 και αναφέρονται στην υπαγωγή των υπαλλήλων των υποθηκοφυλακείων και των κτηματολογικών γραφείων στις διατάξεις του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων, προς εναρμόνιση με την αναθεωρηθείσα διάταξη του άρθρου 92, παράγραφος 4 του Συντάγματος. Αναφέρονται στη διεύρυνση του χρόνου κατά τον οποίο, σε περίπτωση επιτακτικών υπηρεσιακών αναγκών, μπορούν να ανατεθούν σε δικαστικό υπάλληλο καθήκοντα άλλου κλάδου ή ειδικότητας. Αναφέρονται στην απαγόρευση μετάθεσης των δικαστικών υπαλλήλων πριν από την πάροδο τριετίας από τον διορισμό τους, εκτός εάν συμβαίνει να υπάρχουν προβλήματα υγείας. Αναφέρονται στη χορήγηση επιπλέον άδειας είκοσι ημερών κατ' έτος στους δικαστικούς υπαλλήλους που πάσχουν από χρόνια νοσήματα. Αναφέρονται στη διευκόλυνση

των αμοιβαίων μεταθέσεων, καθώς δεν απαιτείται πια οι δικαστικοί υπάλληλοι να ανήκουν στην ίδια κατηγορία. Μπορούν, ακόμη και αν δεν ανήκουν στην ίδια κατηγορία, να επιτύχουν τη μετάθεση, εάν συμφωνήσουν δύο μεταξύ τους. Αναφέρονται στη διεύρυνση του χρόνου κατά τον οποίο επιτρέπεται η απόσπαση δικαστικών υπαλλήλων σε υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, με τη σύμφωνη γνώμη –και όχι απλώς με την αιτιολογημένη γνώμη, όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα– του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Αναφέρονται ακόμη στην διευκόλυνση των μετατάξεων των ήδη υπηρετούντων δικαστικών υπαλλήλων σε κενή θέση κλάδου ανώτερης κατηγορίας, εφόσον βέβαια διαθέτουν τα προβλεπόμενα από τη νομοθεσία τυπικά προσόντα και άλλες ανάλογες διατάξεις. Έτσι επιλύονται, με άλλα λόγια, εκκρεμή θέματα των δικαστικών υπαλλήλων και ικανοποιούνται πάγια αιτήματά τους.

Θα ήθελα ακόμη να πω κάποιες κουβέντες για τις τροπολογίες, οι οποίες όμως έχουν ενσωματωθεί πια ως κανονικά άρθρα στο νομοσχέδιό μας. Κατ' αρχήν να πω ότι αποσαφηνίζουμε τον πρόσφατο νόμο για το ξέπλυμα «μαύρου χρήματος». Αποσαφηνίζουμε την ορθή άποψη, ότι δεν αποτελεί νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα κάθε πρόσδοδος που προέρχεται από τα πλημμελήματα της φοροδιαφυγής, μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο, εργατικών και εργοδοτικών εισφορών προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Αποκλείουμε έτσι τη διπλή τιμώρηση μικροοφειλετών για τα συνήθη αδικήματα που αφορούν σε εισφορές προς ασφαλιστικά ταμεία. Είναι το άρθρο 17 του νομοσχεδίου.

Παρακολούθησα την επιχειρηματολογία του κ. Κοσμίδη με προσοχή, όμως στη διάταξη αυτή, στη συγκεκριμένη της διατύπωση, έχουμε καταλήξει συμφωνώντας σ' αυτήν όλα τα κόμματα της Βουλής. Εγώ έχω αναλάβει την υποχρέωση να το ενσωματώσω σε νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και εάν δεν υπάρχει σύμφωνη γνώμη, κύριε Κοσμίδη, όλων των πτερύγων της Βουλής δεν βλέπω πώς μπορεί να αλλάξει.

Η δεύτερη παλαιά τροπολογία –σήμερα άρθρο 18 στο νομοσχέδιο– αναφέρεται στη μοριοδότηση των εξωτερικών φρουρών των φυλακών. Δεν λέω περισσότερα γι' αυτά, θα πούμε αύριο στα άρθρα περισσότερα.

Σημειώνω το περιεχόμενο της τρίτης τροπολογίας με την οποία ενισχύεται η Α.Δ.Α.Ε. καθώς αυξάνονται οι θέσεις του ειδικού επιστημονικού, τεχνικού, να πω, προσωπικού της Αρχής καθώς δίδεται η δυνατότητα να προσληφθούν επιστήμονες των απαραίτητων ειδικοτήτων και να αποκτήσει η Αρχή προσωπικό υψηλής στάθμης, υψηλής εξειδίκευσης. Είναι το άρθρο 19.

Τέλος, θέλω να σημειώσω την τέταρτη τροπολογία που έχει αυτή την ώρα αριθμό 20 ως άρθρο στο νομοσχέδιό μας και αναφέρεται στους ταραξίες των γηπέδων, στους χούλιγκανς, όπως κωδικά τους αποκαλούμε. Εγώ πιστεύω ότι είναι μια πράγματι αυστηρή ρύθμιση, αλλά όσο αυστηρή είναι, τόσο αναγκαία έχει καταστεί. Αντιμετωπίζουμε ένα πρόβλημα –τη βία στα γήπεδα– το οποίο πια έχει καταντήσει να είναι μάλιστα κανονική. Οι ποι-νές πλέον που θα επιβάλλονται θα είναι χωρίς αναστολή, ενώ παράλληλα καταργούμε ακόμη και τη δυνατότητα χορήγησης αναστολής μέχρι να εκδικαστεί η έφεση και από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, το Εφετείο.

Πιστεύουμε ότι με την πράγματι αυστηρή –το συνομολογούμε– αλλά αναγκαία αυτή ρύθμιση θα έχουμε τη δυνατότητα να ξαναφέρουμε τον κόσμο στα γήπεδα, να ξαναγίνει δηλαδή το ποδόσφαιρο η οικογενειακή γιορτή της Κυριακής.

Να τελειώσω με τη σημείωση –και αυτό επειδή ακούστηκε από κάποιους ότι θα είναι ενδεχομένως ανήλικοι, μαθητές αυτοί οι οποίοι θα υποστούν τις αυστηρές ποινές φυλάκισης– ότι δεν μιλάμε για ανήλικους όταν μιλάμε γι' αυτή τη ρύθμιση. Μιλάμε οποιοδήποτε για ενηλίκους. Θέλω να σας θυμίσω ότι οι ανήλικοι έχουν εντελώς άλλη αντιμετώπιση από το δίκαιο, είναι άλλα τα δικαστήρια, τα οποία εξετάζουν τις σχετικές περιπτώσεις, τα δικαστήρια ανηλίκων, και έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν σωφρονιστικές και μόνο ποινές. Δεν υπάρχει θέμα δηλαδή φυλάκισης για ανήλικους χούλιγκανς. Αυτό για να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους και να μην τα δραματοποιούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το συγκεκριμένο νομοσχέ-

διο πιστεύω ότι πολλά από τα ζέοντα σήμερα προβλήματα της δικαιοσύνης επιλύονται και μάλιστα επιλύονται οριστικά. Νομίζω ότι ευπρόσωπα αντιμετωπίζεται ένας μεγάλος αριθμός ζητημάτων που ταλάνισαν την ελληνική δικαιοσύνη. Οι επιλογές μας, οι ρυθμίσεις που περιέχει το Νομοσχέδιο θέλω να σας βεβαιώσω ότι γίνονται και μόνο με γνώμονα το συμφέρον της ίδιας της δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Ν. Ευβοίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χωρεί καμία αμφιβολία ότι η υπόθεση της δικαιοσύνης σαν θεσμός είναι μία πολύ σοβαρή υπόθεση και πρέπει κάποτε όλοι να αντιληφθούμε, και πολύ περισσότερο η σημερινή Κυβέρνηση, ότι δεν μπορούμε να την αντιμετωπίζουμε αποσπασματικά με νομοσχέδιο αυτού του είδους, ρυθμίσεις δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις, κατά το κοινώς λεγόμενο με προχειρότητες και μπαλώματα.

Νομίζω ότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε σοβαρότερα το ζήτημα και νομίζω ότι δεν δώσατε, κύριε Υπουργέ, κάποια απάντηση σε προηγούμενους ομιλητές του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι επιτέλους σας είπαν, ποιο είναι, πέρα από τις αποσπασματικές διατάξεις που κάθε φορά φέρνουν, το συνολικότερό σας πρόγραμμα, ο συνολικότερος σας σχεδιασμός, εκείνα τα βαθύτερα θεσμικά μέτρα, τα οποία πράγματι θα δώσουν λύση στο ζήτημα της δικαιοσύνης. Αλλά θα αναφερθώ παρακάτω γι' αυτό.

Για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, όπως ακούστηκε πάρα πολύ εύστοχα από προηγούμενο ομιλητή, νομίζω τελικώς ότι ναι μεν λέμε ότι δεν έχει αρχή, αλλά πιστεύω ότι έχει αρχή. Ουσιαστικά, για την ανάγκη της ψήφισης του άρθρου 4 του συγκεκριμένου νομοσχεδίου επεκολλήθησαν και συσσωρεύτηκαν και εν πάση περιπτώσει ανευρέθησαν και ορισμένα άλλα ζητήματα τα οποία εκκρεμούσαν ή νομίζατε ότι μπορούσατε να τα ρυθμίσετε προς ικανοποίηση διαφόρων αιτημάτων. Έτσι, λοιπόν, φέρατε αυτό το νομοσχέδιο το οποίο βεβαίως για μένα έχει αρχή και η αρχή του είναι μία, είναι ο έλεγχος της δικαιοσύνης και η προώθηση των ημετέρων. Αυτό είναι το νομοσχέδιο.

Βεβαίως, μας λέτε εδώ: «Τι θέλατε να κάνουμε; Ούτε ο Ευκλείδης δεν θα μπορούσε να καταφέρει να διαλέξει, όταν έχουμε επτά υποψηφίους για οκτώ θέσεις αντιπροέδρων». Βεβαίως, αν προς στιγμή σκεφτούμε ότι σε ένα μήνα θα υπάρχουν έντεκα υποψήφιοι, οι οποίοι στο κάτω-κάτω της γραφής καρτερικά υπομένουν με βάση τις ισχύουσες διατάξεις και τα ισχύοντα προσόντα -μεταξύ των οποίων και αυτό της τριετούς τουλάχιστον θητείας- τίθενται καταρχήν σε άνιση μοίρα με τους υπόλοιπους. Γιατί δηλαδή; Τι έχουν αυτοί οι δικαστές; Όταν έχουν θητεύσει επί έτη στον Άρειο Πάγο και χρόνια ολόκληρα στη δικαιοσύνη και δεν σας κάνουν και θέτετε θέμα ποιότητας και γι' αυτό θα πρέπει να αλλάξετε αυτήν τη διάταξη, ούτως ώστε να πάτε βαθύτερα; Και τότε δηλαδή ισχυρίζεστε τα ορθά; Όταν λέτε ότι δεν είχατε ανάγκη να το κάνετε για το συγκεκριμένο λειτουργό ο οποίος τον Αύγουστο συμπληρώνει τα τρία έτη, άρα μας λέτε ότι είμαστε αφερέγγυοι στο λόγο μας; Όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέτει πραγματικά ζήτημα «φωτογραφικής» διατάξεως; Ή όταν τελικώς μας λέτε ότι τώρα δεν έχουμε τους δικαστές που πρέπει, ούτως ώστε πράγματι να κάνετε αυτές τις επιλογές;

Βεβαίως το ζήτημα θα ήταν πολύ μικρότερο και πιστεύω ότι δεν έχουμε μία «φωτογραφία» αλλά έχουμε πάρα πολλές «φωτογραφίες» και έχουμε «φωτογραφίες» που θα εκδώσετε άμεσα και «φωτογραφίες» τις οποίες θα εκδώσετε στο μέλλον, γιατί πιστεύω ειλικρινά –και σ' αυτό δεν μας δώσατε καμία απάντηση- ότι δεν είναι μία μεμονωμένη και αποσπασματική διάταξη. Θέλω να σας θυμίσω ότι ενώ κοιττάσατε υπέρ της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση, το μόνο που κάνετε –και είναι μία σειρά από μέτρα και διατάξεις- είναι να χειραγωγείτε τη δικαιοσύνη.

Πρέπει να σας πω αυτό που σας είπε και ο κ. Κουβέλης παραφράζοντάς τον ελαφρώς, ότι στη δικαιοσύνη, όταν υπάρχουν

υποψίες για κάποιους δικαστικούς λειτουργούς ότι «φωτογραφίζονται», δεν πρέπει να υπάρχουν έστω και υπόνοιες. Δεν πρέπει η δικαιοσύνη μόνο να είναι τιμία, αλλά και να φαίνεται τιμία. Θα σας έλεγα ότι και οι ρυθμίσεις σας δεν πρέπει μόνο να είναι τίμιες, αλλά και να φαίνονται τίμιες. Έτσι έχετε ενσπείρει –και δεν μπορείτε αυτό να το αποκρούσετε- πράγματι υποψίες ότι επιχειρείτε να χειραγωγήσετε τη δικαιοσύνη. Είναι μεμονωμένο αυτό το μέτρο ή εντάσσεται σε μία διαρκή λογική και σε μία διαρκή πρακτική;

Πέρυσι αυξήσατε με το συγκεκριμένο νόμο τις θέσεις των αντιπροέδρων κι έτσι κατά κάποιο τρόπο δημιουργήσατε και το πρόβλημα όταν αυξήθηκαν οι θέσεις των αντιπροέδρων και άρα θα πρέπει να καλυφθούν αυτές οι θέσεις και μάλιστα όταν δεν το ζήτησε καμία δικαστική ένωση, κανένα κόμμα, με καμία απαίτηση. Το κάνατε μόνο και μόνο για να προωθήσετε σιγά-σιγά και σταθερά και σε βάθος χρόνου τους ημετέρους, αν λάβουμε υπόψη μας ότι οι συγκεκριμένοι αντιπρόεδροι έχουν και τον πειθαρχικό έλεγχο και τον έλεγχο των υπόλοιπων δικαστών και επομένως επιτελούν ένα πολύ συστηματικό έργο και σχέδιο στην υλοποίηση του στόχου σας που είναι η άλωση της δικαιοσύνης.

Βέβαια, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε το γεγονός ότι ενώ αυτό το νομοσχέδιο ήταν έτοιμο από τις 27 ή τις 29 Μαρτίου, το φέρνεται μόλις δέκα μέρες πριν λήξουν οι αντιπροεδρών τους οποίους πρέπει να αντικαταστήσετε επιλέγοντας τους νέους, μόνο και μόνο για να μην υπάρχουν τα περιθώρια της αντίδρασης από το συνολικό νομικό κόσμο. Υπάρχει και το πρωτοφανές γεγονός ότι, ενώ συζητούσαμε ένα άλλο πολύ σοβαρό και ευαίσθητο θέμα των αιτημένων νομοσχεδίων, αυτό για τις προσωπικές εγγυήσεις, προσπαθώντας να μειώσετε την κριτική μας πάνω στο νομοσχέδιο, φέρνεται ένα άλλο νομοσχέδιο.

Ύστερα είναι κι ένα άλλο πρωτοφανές και δεν μας δώσατε καμία απάντηση, παρόλο ότι από την επιτροπή σας έχουμε προκαλέσει. Έχετε να κάνετε κανένα σχόλιο –γιατί θα μας πείτε ότι εσείς δεν μπορείτε ασφαλώς να παρέμβετε στο έργο της δικαιοσύνης- πάνω στο πρωτοφανές για τα δικαστικά χρονικά ζήτημα ότι ενώ κατά τη συνήθη πρακτική ο νεότερος αρεοπαγίτης εισηγείτο στο συμβούλιο για τις προαγωγές, ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου ανέλαβε ο ίδιος να κάνει τις εισηγήσεις; Έχετε να σχολιάσετε κάτι για την ευκολία με την οποία αναφέρθηκε απαξιωτικά σε μια σειρά από δικαστές, οι οποίοι για χρόνια τίμησαν την τήβεννο τους, αγωνίστηκαν πάνω στην απονομή της δικαιοσύνης και έλωσαν, κατά το κοινώς λεγόμενο, στα έδρανα; Πώς ήταν δυνατόν να αναγράφονται και να αναφέρονται στις εισηγήσεις του τόσο απαξιωτικές κρίσεις; Έχετε να πείτε κάτι, ότι έγινε συγκεκριμένη επιλογή κατά δικαστών και ότι πλήττεται –υποτίθεται- η μη δυνατότητα για την προαγωγή τους, μόνο και μόνο γιατί είχαν συνδικαλιστική δράση και βεβαίως δεν ήταν προσκείμενοι στη σημερινή Κυβέρνηση;

Ασφαλώς αυτά τα λίγα άρθρα του νομοσχεδίου τα έχουμε και κατανοήσει και καταλάβει από την επιτροπή και εν πάση περιπτώσει, θα τα αναλύσουμε και αύριο. Όμως επί αυτών των ζητημάτων τα οποία αφορούν την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης την οποία εσείς ευαγγελιζόσασταν, δεν μπορείτε να μας δώσετε ούτε θέλετε να κάνετε κανένα σχόλιο τι θέση, επιτέλους, παίρνετε. Τα επικροτείτε ή δεν τα επικροτείτε ή θα μας πείτε πάλι απλά ότι η δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη και λειτουργεί ανεξάρτητα; Βεβαίως είναι ανεξάρτητη και λειτουργεί ανεξάρτητα, αλλά οι πάντες κρίνονται και οι πάντες, εν πάση περιπτώσει, πρέπει πραγματικά να δίνουν λόγο για τις πράξεις τους.

Ύστερα δεν πρέπει να παραβλέπουμε ότι εδώ και ένα πολύ μεγάλο ικανό χρονικό διάστημα οι δικαστές ζουν κάτω από ένα κλίμα φοβίας με το περιβόητο παραδικαστικό κύκλωμα, το οποίο μέχρι στιγμής δεν έχει αποδώσει και τίποτα σημαντικό. Φαίνεται τελικά ότι εκείνο στο οποίο στοχεύει αυτή η Κυβέρνηση –ίσως και γι' αυτό παρατείνεται και η θητεία του ανακριτή- είναι μόνο και μόνο να υπάρχει αυτό το κλίμα φοβίας κατά των δικαστών, σε συνδυασμό με τα καινά δαιμόνια που εισάγονται με την εξέλιξη τους και έτσι να διατηρείτε και να κρατείτε όμηρο τη δικαιοσύνη.

Και μη μας πείτε ότι όλα αυτά που σας ανέφερα και αυτά που ανέφεραν και άλλοι συνάδελφοι έχουν μόνο αφετηρία -όπως μας είπατε- τη δημιουργική μας φαντασία, την οποία μάλλον θα πρέπει να κάνουμε πιο δημιουργική, γιατί νομίζω ότι είναι γεγονότα στα οποία δεν μπορείτε να δώσετε μια πειστική απάντηση. Νομίζω ότι δεν θα σταματήσουμε να σας αντιπολιτευόμαστε -και αυτό είναι το χρέος μας- μόνο και μόνο γιατί μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αυτού του είδους τα αφεληί επιχειρήματά σας.

Περαιτέρω θα έλεγα ότι στην έννοια και στην πρακτική του ελέγχου της δικαιοσύνης -διαφοροποιούμενος λίγο από όλους όσους σας κατήγγειλαν αυτή τη διάταξη- είναι και το ζήτημα το οποίο εν προκειμένω έχετε αναφέρει και φέρνεται να ψηφιστεί σχετικά με τους ειρηνοδίκες.

Ποια, αλήθεια, λογική προς την κατεύθυνση της ποιότητας της δικαιοσύνης -που τόσο πολύ καυχάστε ότι σ' αυτή στοχεύετε- εξυπηρετείται σχετικά με τους ανθρώπους οι οποίοι επέτυχαν, όπως επέτυχαν, σ' ένα διαγωνισμό του 1997, εννέα χρόνια πριν; Μετά από εννέα χρόνια η δοκιμασία την οποία υπέστησαν και τα προσόντα τα οποία ανέδειξαν διατηρούνται μέχρι και σήμερα επίκαιρα και πράγματι παρέχουν αυτοί οι άνθρωποι τα εχέγγυα ότι μπορεί να ασκήσουν δικαιοσύνη; Και λέω ότι σχετίζεται με τον έλεγχο της δικαιοσύνης γιατί στην ουσία πρόκειται για μια χάρη, πρόκειται για ένα ρουσφέτι, πρόκειται ουσιαστικά για ένα διορισμό.

Δεν έχω, βέβαια, τίποτα μ' αυτούς τους ανθρώπους τους οποίους δεν γνωρίζω, αλλά είμαι υποχρεωμένος απ' αυτά τα Έδρανα, γιατί αγωνιώ για την ποιότητα της δικαιοσύνης, να πω το εξής: Το γεγονός ότι ένας απ' αυτούς τους ανθρώπους που θα αποδεχθεί μετά από εννέα χρόνια το διορισμό του, αλλά χρειάζεται αυτή την απασχόληση του δικαστικού λειτουργού στο βαθμό του ειρηνοδίκη, διότι όλα αυτά τα χρόνια δεν «βρήκε φως», δεν βρήκε διέξοδο ώστε πράγματι να πάρει μία πορεία στη ζωή του, αντιλαμβάνεστε ότι μένεται τουλάχιστον αυτό μου εγείρει σοβαρές αμφισβητήσεις κατά πόσο αυτός ο άνθρωπος είναι επαρκής για να μπορεί πράγματι να ασκήσει αυτό το βαθύ, το τεράστιο, το μεγάλο έργο του δικαστικού λειτουργού, έστω και στο βαθμό της δικαιοσύνης.

Και δεν με πείθει το επιχειρήματά σας ότι επειδή βρήκατε, λέει, τώρα τα χρήματα και αυξήσατε κατά τριάντα τις θέσεις, θα προχωρήσετε στην πρόσληψη αυτών των ανθρώπων, για να μη χάσουμε την ευκαιρία. Έτσι αντιλαμβανόμαστε την απονομή της δικαιοσύνης, όταν εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά αποφοιτούν από τις νομικές σχολές και όταν ξέρουμε πολύ καλά ποιος είναι ο πληθωρισμός σήμερα στους δικηγόρους, στους συμβολαιογράφους και σ' όλες τις διεξόδους που μπορεί να βρει ένας νέος απόφοιτος της Νομικής; Όταν αυτοί γνωρίζουν γλώσσες, εκπαιδεύονται, μπορούν εν πάση περιπτώσει να περιμένουν τον επόμενο διαγωνισμό σας, γιατί εσείς δεν έχετε χρήματα;

Υπάρχουν και νέοι άνθρωποι που αγαπούν, λατρεύουν αυτόν τον κλάδο, έχουν αυτό που λέμε «κλίση» για να ασχοληθούν μ' αυτόν τον κλάδο. Όλους αυτούς τους ανθρώπους τους βάζετε στο περιθώριο. Και έπειτα μπορείτε να μας λέτε ότι κόπτεστε για την ποιότητα της δικαιοσύνης!

Όσον αφορά τώρα στο άρθρο 15, είμαι κατηγορηματικά αντίθετος και τοποθετούμαι σήμερα, γιατί θεωρώ ότι αυτό το άρθρο έχει μία αρχή, ότι δηλαδή έτσι κάμπτονται οι δικαστικές εγγυήσεις, όταν για κάποιους -έστω και αν είναι δικαστές- μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να ιδρύεται ειδική δωσιδικία και να διαφοροποιούνται απ' όλους τους άλλους πολίτες.

Νομίζω ότι αυτό δεν το επιθυμεί κανένας, δεν είναι σωστό και στο κάτω-κάτω της γραφής και σ' αυτό, όπως και σε άλλα ζητήματα για τα οποία θα μιλήσουμε αύριο στην κατ' άρθρον συζήτηση, εμένα δεν με απασχολεί τι λένε οι δικαστικές ενώσεις ούτε μπορούμε να ερχόμαστε κάθε φορά εδώ και, εν πάση περιπτώσει, να λέμε ότι νομοθετούμε σωστά μόνο και μόνο εάν υιοθετούμε τα συνδικαλιστικά αιτήματα κάποιων φορέων.

Βρίσκω την ευκαιρία και την εκμεταλλεύομαι -σε συνδυασμό με εκείνο το άρθρο το οποίο μαζεύει και συγκεντρώνει όλους τους ειρηνοδίκες στην έδρα του νομού υπό την αιγίδα του προέδρου και κάθε μέρα θα παίρνουν το βαλιτσάκι τους να πηγαίνουν και εγώ δεν ξέρω πού- για να σας πω ότι επιτέλους και οι

δικαστές πρέπει να αντιληφθούν ότι κάνουν ένα λειτούργημα. Πρέπει να μοχθήσουν, πρέπει να υπηρετήσουν το λαό και πρέπει να είναι και πιο κοντά στον τόπο τον οποίο υπηρετούν και όχι όλα να κατευθύνονται προς αυτήν την κατεύθυνση της συγκέντρωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λίγο χρόνο θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω.

Τέλος, με το άρθρο 20 είμαι επίσης αντίθετος από φιλοσοφικής άποψης, διότι νομίζω ότι η αυστηρότητα της διάταξης, έτσι όπως τη θέσατε -συγγνώμη που θα το πω έτσι- καίει και τα χλωρά, καίει και τα ξερά. Πράγματι πρέπει να πούμε το εξής: Φαντάζομαι ότι προηγουμένως η κυρία συνάδελφός μου δεν μίλησε μόνο για τους ανήλικους. Είπε και για νέα παιδιά που βρίσκονται στη μετεφηβική ηλικία και τα οποία, για οποιονδήποτε λόγο, ενεπλάκησαν. Θα τους πάτε μ' εκείνους που καίνε, κ.λπ.; Όχι.

Νομίζω, λοιπόν, ότι έχετε μία διέξοδο και παρ' όλο βέβαια που δεν είναι και ο ρόλος μου ως Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, αυτό θα σας προτείνω να το αφήσετε στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου, το οποίο θα εκτιμά κάθε φορά τις παραστάσεις, δηλαδή, να βάλετε τη φράση «δύνатаι το δικαστήριο να μη δέχεται την ανασταλτική δύναμη της έφεσης και να μη διατάσσει τον υποχρεωτικό εγκλεισμό στις φυλακές». Ξέρете πολύ καλά τι είναι οι φυλακές όταν μπαίνουν νέα άτομα και πώς βγαίνουν από εκεί, γιατί μία φορά ίσως δημιούργησαν ένα μικροεπιστόδιο στο γήπεδο.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, τα προβλήματα της δικαιοσύνης παραμένουν. Μ' αυτό το άρθρο 6, αυξάνοντας κατά τις θέσεις εργασίας, δεν νομίζω ότι δίνετε λύσεις. Θυμηθείτε τη μηχανογράφηση των δικαστηρίων, θυμηθείτε τις αποδοχές των δικαστών, θυμηθείτε ότι είχατε τάξει διοικητικό πρωτοδικείο σε κάθε νομό. Ήδη, τα διοικητικά δικαστήρια έχουν φθάσει σε αδιέξοδο.

Θυμηθείτε τη δικαστική αστυνομία και μία σειρά άλλα μέτρα τα οποία είχατε στο προεκλογικό σας πρόγραμμα για να καταλάβετε ότι και στο ζήτημα της δικαιοσύνης εξαπατήσατε τον ελληνικό λαό, φέρνοντας μόνο και μόνο αποσπασματικές και ευκαιριακές διατάξεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Ζώης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, ο χώρος της δικαιοσύνης είναι ένας χώρος στον οποίον κατ' εξοχήν ο πολιτικός κόσμος πρέπει να απευθύνεται με πολύ μεγάλη προσοχή και με φειδώ, κάθε φορά που καλείται να τοποθετηθεί για ο,τιδήποτε άπτεται του χώρου αυτού.

Το λέω αυτό εντελώς εισαγωγικά για να περάσω σε ένα δεύτερο βήμα, σε μια διαπίστωση η οποία θα πρέπει να προβληματίσει κυρίως τους συναδέλφους της Αξωματικής Αντιπολίτευσης. Παρακολουθώντας με πολύ μεγάλη προσοχή τις αγορεύσεις όλων των καλών συναδέλφων της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, κατέληξα σε ένα συμπέρασμα και νομίζω ότι και ο οποιοσδήποτε άλλος καλόπιστος ακροατής τους στα ίδια συμπεράσματα θα κατέληγε.

Ο μεν εισηγητής της Αξωματικής Αντιπολίτευσης με προσοχή, με ψυχραιμία, κρατώντας χαμηλούς τους τόνους σε ό,τι αφορά την ένταση του λόγου του μη παραλείποντας να ασκήσει την κριτική που ήθελε να ασκήσει, που όφειλε να ασκήσει, μίλησε για απόπειρα άλωσης του χώρου της δικαιοσύνης, αναφερόμενος στο άρθρο 4. Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, άρτι ομιλήσας, πήγε ένα βήμα παραπέρα. Μίλησε για άλωση, όχι για απόπειρα άλωσης. Ο κ. Βενιζέλος μίλησε για κομματική δικαιοσύνη, για καθεστώς άκρατης κομματικοποίησης στη δικαιοσύνη, για ήδη κομματικοποιημένη δικαιοσύνη και ο κ. Ρόβλιας, επειδή διαπίστωσε ίσως ότι πολλά από τα επιχειρήματα που αναφέρονταν στην «απόπειρα» της Κυβέρνησης να χειραγωγήσει τη δικαιοσύνη δεν έστεκαν, είχαν ήδη απαντηθεί από τον εισηγητή της Πλειοψη-

φίας ικανοποιητικώς, προχώρησε σε κάτι το οποίο το θεωρώ τουλάχιστον ατυχές. Προχώρησε σε μια προσωπική επίθεση εναντίον ενός εν ενεργεία δικαστικού λειτουργού. Δεν τον φωτογράφησε απλώς, τον εγκάλεσε από το Βήμα της Βουλής, αναφερόμενος σε στοιχεία της υπόθεσης για τα οποία είχαν αναφερθεί και τα μέσα ενημέρωσης και είχαν δοθεί ικανοποιητικές και επαρκείς απαντήσεις με τη διαδικασία του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Αν' όλα αυτά, κύριε Πρόεδρε, μπορεί κανείς να συνάγει το εξής συμπέρασμα. Το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και στο χώρο της δικαιοσύνης προσπαθεί να βρει το βηματισμό του, προσπαθεί να βρει την περπατησιά του και επειδή δεν το καταφέρνει με σοβαρά επιχειρήματα, με σταθερή, με δυνατή τεκμηρίωση των όσων επικαλείται, καταφεύγει σε φωνές, σε κραυγές, σε μια ισοπεδωτικού χαρακτήρα αντιμετώπιση συνολικά, όχι μόνο των προσπαθειών που κάνει η Κυβέρνηση για να σταθεί στα πόδια της η δικαιοσύνη, για να αποδώσει η δικαιοσύνη στο ρόλο της, για να ανταποκριθεί η δικαιοσύνη στις προσδοκίες και στις απαιτήσεις των Ελλήνων πολιτών, για να απονείμει δικαιοσύνη η δικαιοσύνη, αλλά δυστυχώς απαξιώνει, συκοφαντεί, υπονομεύει κυρίως και πρωτίστως την ίδια τη δικαιοσύνη.

Εάν πιστεύουν ότι σήμερα μ' αυτού του είδους την κριτική, μ' αυτές τις τοποθετήσεις, καταφέρνουν ένα πλήγμα κατά της Κυβέρνησης, θα τους πω ότι το μόνο που καταφέρνουν είναι να βάλουν ένα λιθαράκι στην απαξίωση ενός θεσμού, έναντι του οποίου πρέπει όλοι να στεκόμαστε με ευλάβεια, με προσοχή, συναισθανόμενοι όχι απλώς τις ευθύνες μας ως κοινοβουλευτικοί εδώ, αλλά συναισθανόμενοι τις ευθύνες μας πρωτίστως ως πολίτες, με το παράδειγμά μας, με το λόγο μας, με τη στάση μας.

Τι λέμε αύριο στους Έλληνες πολίτες που θα δικαστούν από τους δικαστές που σήμερα μ' αυτόν τον απαράδεκτο τρόπο φωτογραφίζει η Αξιωματική Αντιπολίτευση; Τους λέμε ότι είσθε αναξιόπιστοι, ότι είσθε εντεταλμένα κυβερνητικά όργανα, ότι θα εξυπηρετήσετε τα ρουσφέτια της Κυβέρνησης που σας επέλεξε. Ακούστηκαν και αυτές οι λέξεις ότι θα κάνουμε ρουσφέτια.

Κύριε Πρόεδρε, κρίνουμε όλοι τόσο εδώ μέσα και όσο και εκεί έξω. Ας μην ξεχνούμε ότι οι σημερινοί κριτές, οι σημερινοί εγκαινάζοντες ήταν επί είκοσι πέντε περίπου χρόνια η υπεύθυνη –και εγώ δεν το βάζω σε εισαγωγικά– κυβέρνηση του τόπου. Δεν θέλω να κάνω αναδρομή στο παρελθόν. Είναι κάτι που βιώνω σαν στοιχείο, αν θέλετε, με τον εαυτό μου, στην καθημερινή μου δράση, το να μην προσπαθώ να κάνω αναδρομές όσο και αν προκαλούμαι. Και ξέρετε γιατί; Γιατί οι πολίτες που μας παρακολουθούν, αμέσως-αμέσως ανατρέχουν σε απόπειρες, σε προσπάθειες συμψηφισμού.

Σου λέει ο πολίτης που μας παρακολουθεί: «Α, για να γίνεται τώρα αυτή η τοποθέτηση με στόχο το παρελθόν, γύρευε τι ετοιμάζουν και αυτοί σήμερα». Δεν έχουμε ανάγκη, κύριε Πρόεδρε, δεν έχει ανάγκη η Πλειοψηφία, ετούτη η Κυβέρνηση του λοιπού και ιδιαίτερα στο χώρο της δικαιοσύνης να επιχειρεί τέτοιου είδους αναδρομές. Οι πολίτες που μας κρίνουν, τούς έκριναν και στο χώρο της δικαιοσύνης. Οι ίδιοι οι λειτουργοί της δικαιοσύνης τους έχουν κρίνει επανειλημμένως. Εμείς στεκόμαστε μπροστά στη Βουλή, μπροστά στους πολίτες, με τη δύναμη των επιχειρημάτων μας, με τη δύναμη του έργου μας. Αντλούμε δύναμη μόνο και μόνο από αυτά που φέρνουμε και προτείνουμε ως νομοθετικές πρωτοβουλίες και μπορούμε να επιχειρηματολογούμε επί αυτών.

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αλήθεια, εσείς δεν ήσασταν κατά την ακρόαση των εκπροσώπων των φορέων; Δεν ήσασταν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, όταν οι εκπρόσωποι των δικαστικών ενώσεων και των ενώσεων των εισαγγελέων πήραν το λόγο και, αναφερόμενοι στο άρθρο 4, σας αιφνιδίασαν; Περίμενα σήμερα να προσέλθετε πιο προσεκτικοί σ' αυτήν την Αίθουσα και να κάνετε την κριτική σας. Είναι δικαίωμα και υποχρέωσή σας, αλλά είναι και δικαίωμά μας να μη χάσουμε, να μην απολέσουμε την ελάχιστη λογική, παρακολουθώντας σας.

Ας πάει ο οποιοσδήποτε παρακολουθεί αυτήν τη συζήτηση, ας ανατρέξει στα πρακτικά της ακρόασης φορέων. Κύριε Πρό-

εδρε, ήταν αφοριστικοί οι εκπρόσωποι. Κανένα πρόβλημα. Ήταν σύμφωνοι με τη διάταξη αυτή. Και πώς δεν θα μπορούσαν να είναι σύμφωνοι από την ώρα που δεν κρύπτεται τίποτε άλλο πίσω από αυτήν τη νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργού και της Κυβέρνησης, παρά η ανάγκη να εξυπηρετηθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο η επιλογή των αρίστων μέσα από ένα -ας πούμε εντός εισαγωγικών- «σώμα». Γιατί για εμένα δεν είναι ικανό ακόμα και το «σώμα» αυτών των προς επιλογή, αν θέλετε, κύριε Υπουργέ, αλλά τι να κάνουμε; Αυτοί είναι, τόσο είναι. Δεν μπορούμε ξαφνικά να βρούμε περισσότερους. Αυτή η ανάγκη, λοιπόν, πρωτίστως υπηρετείται, να επιλεγούν από περισσότερους, από ένα μεγαλύτερο σώμα επιλεξιμών οι καλύτεροι και όχι οκτώ από τους επτά!

Ο κ. Μπάγιας της Ένωσης Εισαγγελέων δε, υπερθεμάτισε αναφερόμενος σ' αυτήν τη διάταξη; Δεν σας είπε ότι όχι δύο, αλλά ένα χρόνο πρέπει να είναι η προϋπηρεσία ως κριτήριο για την ανέλιξη περαιτέρω δικαστικών λειτουργών σ' αυτές τις θέσεις; Δηλαδή, κύριε Πρόεδρε, οι εκπρόσωποι των ενώσεων βγήκαν και ένα βήμα πιο μπροστά από την Κυβέρνηση. Κοινώς μας «εγκάλεσαν», «εγκάλεσαν» την Κυβέρνηση γι' αυτήν τη μετριοπαθή, αν θέλετε, πρωτοβουλία της.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν έχει να απολογηθεί σε κανένα για τον τρόπο με τον οποίο στρίβει το θεσμό της δικαιοσύνης, αντιμετωπίζει τα προβλήματα της δικαιοσύνης, παραστέκεται στη δικαιοσύνη και στους λειτουργούς της.

Υπάρχει σήμερα Έλληνας πολίτης που να μην αναγνωρίζει στην Κυβέρνηση όλες εκείνες τις προσπάθειες και τις πρωτοβουλίες που οδηγούν στην εξάρθρωση του παραδικαστικού κυκλώματος; Υπάρχει σήμερα Έλληνας πολίτης που να μη βαθμολογεί την Κυβέρνηση γι' αυτή της την επίδοση στον τομέα της δικαιοσύνης;

Ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, το περίεργο είναι ότι πολλές φορές οι εκπρόσωποι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με αφορμή άλλες συζητήσεις για άλλα θέματα της επικαιρότητας, που μας απασχολούν παραλλήλως αυτή την περίοδο, εγκυλούν την Κυβέρνηση γιατί καταφεύγει στην δικαιοσύνη. Εγκυλούν την Κυβέρνηση γιατί προστρέχει στη δικαιοσύνη, γιατί δηλώνει την εμπιστοσύνη της προς τη δικαιοσύνη, γιατί παραδίδει στη δικαιοσύνη όλα όσα μπορούν να οδηγήσουν είτε στην αποκάλυψη της αλήθειας είτε στο να χυθεί περισσότερο φως εκεί που κυριαρχεί το σκοτάδι. Και εγκυλείται πρωτίστως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. «Γιατί πήγατε στη δικαιοσύνη για το θέμα των υποκλοπών; Γιατί πήγατε στη δικαιοσύνη; Γιατί δεν πήγατε στην Α.Δ.Α.Ε.» Δεν θα κρίνουμε το γιατί μπορεί να πάει ή να μην πάει κανείς στην Α.Δ.Α.Ε.. Αυτό συζητείται σε άλλες αίθουσες και θα συζητηθεί αν θέλετε και εδώ κάποια στιγμή.

Αλλά σκεφτείτε ότι είναι η ίδια παράταξη που σήμερα μέμφεται την Κυβέρνηση και της καταλογίζει απόπειρες χειραγώγησης της δικαιοσύνης. Είναι η ίδια παράταξη που μέχρι πριν από λίγες ώρες στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, με αφορμή συζήτηση σχετική, ξανάκανε επίκληση σ' αυτό το χιλιοπαγμένο πλέον επιχείρημα τού γιατί προστρέξαμε στη δικαιοσύνη και γιατί δείξαμε εμπιστοσύνη στους λειτουργούς της δικαιοσύνης.

Αυτά είναι αντιφάσεις. Αυτά είναι αποτελέσματα μιας πολιτικής που μόνο στόχο και σκοπό έχει την κριτική, τη στείρα κριτική, την κριτική που δεν ερεϊδεται σε επιχειρήματα, σε βάθος επιχειρημάτων, μια κριτική η οποία τελικά δεν συγκεντρώνει ούτε την εμπιστοσύνη των πολιτών αλλά ούτε την εμπιστοσύνη των πολιτικών ανδρών και γυναικών.

Τώρα, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω και δυο κουβέντες –θα πούμε περισσότερα αύριο στην επί των άρθρων συζήτηση– σε σχέση με το άρθρο 20, την τροπολογία, δηλαδή, που έχει ενσωματωθεί ήδη στο συζητούμενο σχέδιο νόμου και αναφέρεται στην -δρακόντεια είναι η αλήθεια- αντιμετώπιση, μεταχείριση όλων εκείνων των ατόμων που με την παραβατική τους συμπεριφορά, στο πλαίσιο του αθλητισμού, προκαλούν την κοινωνία με ενέργειες, με δράσεις, με συμπεριφορές, με ζημιές.

Εγώ θα συμφωνήσω, κύριε Πρόεδρε, με τις επιφυλάξεις των καλών συναδέλφων και νομικών και Βουλευτών ότι πράγματι είναι μια διάταξη πάρα πολύ σκληρή. Μια διάταξη ιδιαίτερη, για

να μην υπερβάλλουμε. Όμως, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να πούμε ότι όλα είναι στην κρίση του δικαστή. Όλα είναι στην κρίση του δικαστή, στον οποίο έχουμε εμπιστοσύνη. Ο νομοθέτης κάνει το καθήκον του στο πλαίσιο των δικών του δυνατοτήτων, στο πλαίσιο των δικών του ευθυνών. Αναγνωρίζουμε όλοι με τη στάση μας, με το λόγο μας, ότι είναι μια σκληρή διάταξη. Βεβαίως το ίδιο έκανε και ο Υπουργός όταν αναφέρθηκε σε αυτήν. Και αν πρέπει να βγει ένα μήνυμα ακριβώς με την επισήμανση ότι όλοι όσοι πήραν το λόγο αναφέρθηκαν στη σκληρότητα αυτής της διάταξης είναι ότι το Κοινοβούλιο διαπιστώνοντας ότι διακυβεύεται ένα υπέρμετρο αγαθό, σε σχέση με αυτό που απειλείται, στέλνει ένα μήνυμα.

Ένα μήνυμα δυνατό, ηχηρό στην κοινωνία, σε όλους όσους με τη συμπεριφορά τους την παραβατική και τη δράση τους έχουν εγγράψει το όνομά τους στον κατάλογο των γνωστών-αγνώστων, που λειτουργούν πάντοτε στο πλαίσιο του αθλητισμού, αλλά καθόλου περίεργο να τους βρούμε και αλλού. Και μένει από εδώ και μπρος στους δικαστές που εφαρμόζουν το νόμο και το δίκαιο, να καταδείξουν –και έχουμε εμπιστοσύνη, επαναλαμβάνω και στην κρίση τους και στην απόφασή τους– ότι μπορούν με τον καλύτερο τρόπο και να ερμηνεύσουν τη δική μας νομοθετική πρωτοβουλία και να εφαρμόσουν αυτήν τη σκληρή –επαναλαμβάνω– διάταξη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρκογιαννάκης έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εάν κάποιος αντικειμενικός παρατηρητής παρακολουθούσε τις συνεδριάσεις που έχουν γίνει σχετικά με το νομοσχέδιο, το οποίο συζητάμε, ενώπιον της επιτροπής και της Ολομέλειας μέχρι σήμερα, τότε εύκολα θα καταλάβαινε εκείνο το οποίο, ως απορία εκφράζεται καμία φορά στις εφημερίδες και στα άλλα μέσα, για ποιο λόγο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πάει από το κακό στο χειρότερο.

Η έλλειψη συνέπειας, σοβαρότητας, αυτοκριτικής, οι παλινωδίες, οι διαφορετικές θέσεις πάνω σε σοβαρά θέματα είναι εκείνα τα οποία βλέπουμε όλες αυτές τις ημέρες. Και αναφέρω προφανώς στο άρθρο 4, για το οποίο γίνεται και περισσότερη συζήτηση.

Ο εισηγητής της Μειοψηφίας στην αρχική του τοποθέτηση εμφανίστηκε έντονα επικριτικός και επιθετικός, μιλώντας για φωτογραφική διάταξη, μιλώντας για προσπάθεια ποδηγέτησης της δικαιοσύνης. Στη συνέχεια, όταν ήρθε η ώρα να δευτερολογήσει, επειδή είχαν προηγηθεί οι τοποθετήσεις του Υπουργού και των ομιλητών της Πλειοψηφίας και επειδή προπάντων είχαμε ακούσει τους εκπροσώπους των φορέων –πρόεδρο της Ενώσεως Δικαστών, πρόεδρο εισαγγελών και τους υπόλοιπους– οι οποίοι, όπως είπε προηγουμένως ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, προχώρησαν ένα βήμα περισσότερο από τον Υπουργό, αναδιπλώθηκε και ούτε λίγο ούτε πολύ μας είπε ο εισηγητής, «δεν είπα εγώ ότι είναι φωτογραφική διάταξη, δεν είπα εγώ αυτά τα οποία ακούγονται, εγώ άλλα είπα». Μία πλήρης υποχώρηση. Και ερχόμαστε σήμερα εδώ και ακούμε αυτά τα πράγματα, τα οποία είναι εξωφρενικά. Είναι πέρα από κάθε λογική και προπάντων δεν έχουν καμία σχέση με την αλήθεια.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., μπορείτε να μου πείτε, αυτοί οι άνθρωποι οι οποίοι εκπροσωπούν το Δικαστικό Σώμα ολόκληρο, εισαγγελείς και δικαστές και δεν είπαν προσωπικές απόψεις εδώ –ούτε πιστεύω να τους κατατάσσετε και αυτούς, ως κομματικούς φίλους της Νέας Δημοκρατίας– γιατί ήρθαν και μας είπαν, ότι το νομοσχέδιο είναι καλό, το άρθρο 4 ήταν αναγκαίο, ότι πρέπει να γίνει αυτή η ρύθμιση να κάνουν τα τρία χρόνια προϋπηρεσίας του αρεοπαγίτη και του αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου, προκειμένου να προαχθούν σε εισαγγελέα του Αρείου Πάγου ή σε αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου και ότι είναι ανάγκη να γίνει, διότι υπάρχει πρόβλημα αυτήν τη στιγμή. Δεν μπορείτε να επιλέγετε οκτώ από επτά άτομα και ότι το πρόβλημα πλέον δεν είναι συγκυριακό, αλλά είναι διαχρονικό και θα είναι και στο μέλλον και σας αιτιολόγησα για ποιο λόγο είναι το

πρόβλημα αυτό.

Πώς έρχεστε, λοιπόν, σήμερα και μιλάτε τόσο απαξιωτικά, όχι τόσο για τη διάταξη, αν θέλετε, αλλά και για πρόσωπα ακόμη. Καταφέρεστε εναντίον συγκεκριμένου εισαγγελικού λειτουργού, ο οποίος έχει μία διαδρομή τεσσάρων δεκαετιών, ένα απόλυτα έντιμο άτομο, ένας δικαστής ο οποίος έχει αφήσει ιστορία και ούτε λίγο ούτε πολύ, εκ προοιμίου θέλετε να προκατάβατε την Κυβέρνηση και να θέσετε οιονεί, εκτός επιλεξιμότητας το συγκεκριμένο άτομο. Μα, πού ξανακούστηκαν αυτά τα πράγματα; Και προπάντων τώρα το λέτε εσείς, το λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αυτό και ομιλεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για κομματικοποίηση της δικαιοσύνης και μιλάτε για βουτιές στην επετηρίδα. Μα ξεχνάτε; Μέχρι χθες ήσασταν, αγαπητοί συνάδελφοι, κυβέρνηση. Μέχρι πριν από δύο χρόνια ήσασταν επί είκοσι συναπτά χρόνια κυβέρνηση. Δεν θυμάστε τι κάνατε; Τα ξεχάσατε; Ξεχάσατε ότι επιλέξατε για πρόεδρο του Σ.τ.Ε. άνθρωπο, ο οποίος παρέμεινε επί έντεκα ολόκληρα χρόνια; Επί έντεκα ολόκληρα χρόνια! Δεν θέλω να αναφερθώ σε άλλα άτομα.

Μιλάτε εσείς για προσπάθεια κομματικοποίησης; Μιλάτε για κομματικοποίηση του κράτους; Μιλάτε για «γαλάζια» παιδιά; Ποιοι, εσείς; Εσείς μιλάτε για «γαλάζια» παιδιά και για προσπάθεια κομματικοποίησης του κράτους; Αιδώς! Επιτέλους να σοβαρευτούμε λίγο σε αυτήν την Αίθουσα.

Θα πω και κάτι άλλο, κύριε Πρόεδρε. Μας λένε ότι ετοιμαζόμαστε να επιλέξουμε κομματικά προσκειμένους φίλους στη Νέα Δημοκρατία. Κύριοι συνάδελφοι, έχετε κάνει λίστες και τους ξέρετε; Εμείς δεν τους ξέρουμε. Την παλιά καλή συνήθεια που είχατε να κάνετε λίστες στην Αστυνομία –Σουλτάτος σάς θυμίζω– την έχετε και στη δικαιοσύνη; Αν έχετε κάνει κάτι τέτοιο και ετοιμάζεστε να μας πείτε εκ προοιμίου ότι επιλέγουμε κομματικά ημετέρους, εμείς δεν το ξέρουμε. Δεν ξέρουμε ποιοι ανήκουν στη Νέα Δημοκρατία, διότι ο δικαστής δεν κομματίζεται. Ο δικαστής δεν εκφράζεται κομματικά. Τις πεποιθήσεις του τις έχει για το σπίτι του.

Κάτι άλλο τώρα. Εκφραστήκατε –ο εισηγητής της Μειοψηφίας– απαξιωτικά για τον εισαγγελικό θεσμό και είπατε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι δεν πρέπει να επιλέγονται από τον εισαγγελικό κλάδο οι εισαγγελείς του Αρείου Πάγου. Από πού και ως πού είναι δυνατόν να λέγονται τέτοια πράγματα; Είπατε ότι μόνο δύο έχουν επιλεγεί τα τελευταία χρόνια. Κατ' αρχάς είναι περισσότεροι, αλλά ήταν λαμπροί εισαγγελικοί λειτουργοί όσοι επιλέγησαν και έχουν αφήσει ιστορία, έχουν αφήσει κείμενα πίσω τους, όπως ο Σταμάτης, ο Φαφούτης, ο Μπουρόπουλος και τόσοι άλλοι. Γιατί, λοιπόν, αυτή η απαξιωτική συμπεριφορά προς τον εισαγγελικό θεσμό και ιδιαίτερα για όλη την επετηρίδα; Εγώ θα έλεγα ότι πρέπει να αφήσουμε και σε αυτούς τους ανθρώπους να έχουν τη φιλοδοξία κάποια στιγμή να καθέξουν την κορυφή. Γιατί;

Προχωρώντας παρακάτω, αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω και δυο λόγια για το άρθρο 15. Μας είπε ο κ. Βενιζέλος ότι αφαιρούμε το φυσικό δικαστή από τον κατηγορούμενο, θέλουμε να τρομοκρατήσουμε τους δικαστές. Αυτά να τα αφήσετε. Αν θέλετε πρωτοσέλιδα στις εφημερίδες, να βρείτε άλλο Βήμα και άλλο θέμα και όχι τη δικαιοσύνη, διότι το πρόβλημα, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι πώς αντιμετωπίζεται αυτήν τη στιγμή αυτό που έχει δημιουργηθεί στη δικαιοσύνη. Είναι ένα πρόβλημα, αλλά δεν είναι το μείζον. Το μείζον είναι ποιες πολιτικές, ποιες συμπεριφορές δημιουργήσαν και μεγάλωσαν το πρόβλημα. Η δική σας πολιτική. Επί είκοσι χρόνια ήσασταν κυβέρνηση. Ποιος έλεγχος γινόταν; Ποιες νομοθετικές πρωτοβουλίες ανελήφθησαν προκειμένου να μη φτάσουμε σε αυτό το φαινόμενο των παραδικαστικών κυκλωμάτων;

Έρχεστε τώρα, σε μια ειλικρινή και έντιμη προσπάθεια του Υπουργείου Δικαιοσύνης να τελειώσει αυτή η ιστορία όσο γίνεται περισσότερο δίκαια, να σταματήσει η δικαιοσύνη να βάλλεται όπως βάλλεται και μας μιλάτε για το άρθρο 15, ότι αφαιρούμε το φυσικό δικαστή; Και τι θέλατε δηλαδή; Να δικάζεται ένας εφέτης από έναν άλλο εφέτη του γειτονικού εφετείου; Είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Ή πιστεύετε ότι θα έχουμε εσσει το πρόβλημα σ' αυτήν του την έκταση και πρέπει να στήνουμε δικαστήρια, που θα δικάζουν δικαστές σε κάθε εφετείο;

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ στο άρθρο 20, για το οποίο διέκρινα μια επικριτική διάθεση από πολλούς συναδέλφους.

Κύριε Πρόεδρε, ήμουν εξ εκείνων, που όταν συζητούσαμε για τη θεσμοθέτηση, το 2004, αυστηρών διατάξεων, πράγματι και εγώ είχα πει τότε να αφήσουμε το παραθυράκι της δυνατότητας της αναστολής εκ μέρους του δικαστηρίου. Να έχει το δικαστήριο τη δυνατότητα την πρώτη φορά να δώσει μια αναστολή στον κατηγορούμενο, ούτως ώστε έχοντάς την στην «πλάτη» -ας το πω έτσι απλά, όπως μιλάμε εμείς οι ποινικολόγοι- να είναι προσεκτικότερος στο μέλλον. Απεδείχθη, όμως, ότι η ρύθμιση αυτή δεν λειτούργησε αποτρεπτικά.

Το πρόβλημά μας είναι το εξής: Κάθε Κυριακή απόγευμα, που κάθεται κάποιος στην τηλεόρασή του και κάθεται και ο δικαστής και βλέπει -για να μη λέμε στη συνέχεια ότι οι δικαστές θα είναι επιφυλακτικοί και δεν θα εφαρμόζουν το νόμο- βλέπουμε τον κάθε νεαρό, ο οποίος πηγαίνει στο γήπεδο και αντί να παρακολουθήσει ένα ματς και να χειροκροτήσει, να χαρεί ή να στεναχωρηθεί ανάλογα, στη συνέχεια τα σπάει αδιακρίτως. Σπάει τα καθίσματα, θα σπάσει το αυτοκίνητο απ' έξω, θα επιτεθεί εναντίον των αστυνομικών. Έλεος πια!

Πρέπει να φανεί η πολιτεία ότι είναι αποφασισμένη να μη δώσει περιθώρια επιείκειας, σε καμία περίπτωση, σε τέτοιες συμπεριφορές. Και δεν μιλάμε για ανηλίκους ασφαλώς, το ετόνισε αυτό ο Υπουργός. Ο ποινικά ανήλικος έχει διαφορετική μεταχείριση. Θα πρέπει να το καταλάβουμε. Θα πρέπει να ξέρει ο καθένας που πηγαίνει στο γήπεδο ότι θα πρέπει να είναι προσεκτικός. Διότι αν δεν είναι προσεκτικός και εμπλακεί σε επεισόδια και συλληφθεί, η μεταχείρισή του από το δικαστήριο θα είναι πολύ αυστηρή. Αυτό λέγει ο νομοθέτης.

Δεν είμαστε και δεν είναι το Υπουργείο Δικαιοσύνης ούτε το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης ούτε η Κυβέρνηση, ανθρωποφάγοι. Ούτε μας αρέσει να οδηγούνται στη φυλακή οι άνθρωποι. Όμως καμιά φορά το κακό είναι αναγκαίο. Και στην προκειμένη περίπτωση είναι ένα αναγκαίο κακό.

Τα υπόλοιπα, κύριε Πρόεδρε, θα τα πούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Πέτρος Κατσιλιέρης ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Ο συνάδελφος, εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κ. Κοσμίδης έχει το λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εισηγητής της Πλειοψηφίας διέπραξε και στην Ολομέλεια το ατόπημα που διέπραξε στην επιτροπή με την αποσπασματοποίηση κομματιών των ομιλιών μου στην επιτροπή, για να δείξει δήθεν αντίφαση ή οπισθοχώρηση στις θέσεις μου.

Οφείλω να πω στον κύριο συνάδελφο ότι άριστα γνώριζα ότι ο εμφανιζόμενος ως προωθούμενος για την εισαγγελία του Αρείου Πάγου, τον Αύγουστο κλείνει τριετία. Έχω την επετηρίδα στα χέρια μου εδώ και πολλές ημέρες και δεν χρειάζονται να μου πει ο Υπουργός ότι συμβαίνει αυτό και επειδή το είπε αυτό ο Υπουργός, εγώ πήρα πίσω κάτι που είπα στην αρχή. Κάνετε αποσπασματοποίηση κομματιών των ομιλιών μου, την οποία δεν θα έπρεπε να την κάνετε, τουλάχιστον στην Ολομέλεια. Αλλά δεν ζήτησα το λόγο γι' αυτό.

Εμφανίζεται στην Ολομέλεια το πρόβλημα της επιλογής αντιπροέδρων και εισαγγελέα του Αρείου Πάγου με βάση την ισχύουσα μέχρι τώρα τριετία, ως διαχρονικό. Αυτό είναι κάτι καινούργιο. Διότι η αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου, με ιδιαίτερη σαφήνεια και αναλυτικότητα, παρουσιάζει το πρόβλημα για το 2006 και το 2007, πολύ συγκεκριμένα. Γι' αυτό αναρωτήθηκα -και απάντηση δεν έχω λάβει- αν είναι το πρόβλημα για δύο χρονιές, γιατί δεν εισάγετε μία μεταβατική διάταξη γι' αυτά τα δύο χρόνια, διότι αργότερα δεν θα έχετε τη δυνατότητα.

Αυτό και μόνο δείχνει ότι επί της αρχής θεωρείται ότι η ισχύουσα τριετία είναι σωστός χρόνος προϋπηρεσίας ως τυπικό προσόν προαγωγής και γι' αυτό το εισάγετε μόνο στον Άρειο Πάγο και δεν το εισάγετε ούτε στο Ελεγκτικό Συνέδριο ούτε στο Συμβούλιο της Επικρατείας.

Επίσης να πω ότι κανείς από την Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν καταφέρθηκε εναντίον κανενός δικαστικού λειτουργού για κανένα λόγο σ' αυτήν την Αίθουσα.

Επίσης αναρωτιέμαι, δεν δικαιούμαι να έχω άποψη για το εάν ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου πρέπει να προέρχεται από την καθημένη δικαιοσύνη και όχι από τον εισαγγελικό κλάδο, πλην φωτεινών εξαιρέσεων, που ήταν ο Φαφούτης, ο Σταμάτης, ο Πλαγιανάκος; Και δεν υπάρχει κανείς άλλος πέραν αυτών των τριών εδώ και πάρα πολλές δεκαετίες. Δεν το κατάλαβα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Και ο Μπουρόπουλος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Ο Μπουρόπουλος παλαιότερα.

Λοιπόν, δεν αντιλαμβάνομαι. Δεν δικαιούμαι να έχω αυτήν την άποψη; Και την έχω μόνο εγώ; Την έχει, θα έλεγα το σύνολο του δικαστικού Σώματος, την έχει η συντριπτική πλειοψηφία των δικηγόρων και μόνο οι ίδιοι οι εισαγγελικοί λειτουργοί είναι αυτοί που για ευνοήτους λόγους ισχυρίζονται ότι εξ αυτών πρέπει να προέρχεται και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

Θα κλείσω αυτήν τη μικρή μου παρέμβαση, διότι θα μιλήσω και αύριο επί των άρθρων, μόνο για το άρθρο 17.

Κύριε Υπουργέ, είπατε στην ομιλία σας ότι αυτή η διάταξη προέρχεται από διακομματική συναίνεση και μόνο αν υπάρξει διακομματική συναίνεση θα δεχθείτε την πρόταση, την οποία έκανα. Η πρότασή μου στηρίζεται σ' ένα λάθος της διάταξης.

Και δεν αντιλαμβάνομαι το εξής: Αν εσείς πιστεύετε ότι υπάρχει λάθος στη διάταξη και πρέπει να διορθωθεί, περιμένετε τη διακομματική συναίνεση, για να διορθώσετε ένα λάθος; Και το λάθος ποιο είναι; Η αιτιολογία της προώθησης αυτής της διάταξης είναι να μη σύρονται οι μικροοφειλέτες και με παραβάσεις της νομοθεσίας για το ξέπλυμα βρόμικου χρήματος.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Ξεκινήστε με το να πείσετε το κόμμα σας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Και συμφωνούμε σ' αυτό. Όμως, σας τόνισα ότι η μη καταβολή χρεών προς το δημόσιο και η φοροδιαφυγή είναι πλημμελήματα μέχρι κάποιο ποσό. Από εκεί και πέρα είναι κακουργήματα. Και εφόσον είναι κακουργήματα, θα συρρέουν και με την παραβίαση πιθανώς της νομοθεσίας για το ξέπλυμα του βρόμικου χρήματος.

Η υπεξαίρεση, όμως, είναι το τρίτο πλημμέλημα, το οποίο εξαιρείται μ' αυτήν τη διάταξη. Είναι πλημμέλημα ανεξαρτήτως ύψους οφειλής. Δηλαδή, εάν ένας μεγαλοεπιχειρηματίας είναι μεγαλοοφειλέτης του Ι.Κ.Α. που οφείλει 1.000.000.000 δραχμές, θα έχει και αυτός την ίδια μεταχείριση, που έχει ο μικροοφειλέτης του δημοσίου για κάτω από 25.000.000 δραχμές; Και ο οφειλέτης του δημοσίου, που θα έχει 26.000.000 οφειλές θα πηγαίνει για ξέπλυμα βρόμικου χρήματος και ο μεγαλοοφειλέτης του Ι.Κ.Α. για 1.000.000.000 δεν θα πηγαίνει; Έτσι θα βγούμε στην κοινωνία και θα πούμε ότι αυτή η διάταξη ευνοεί τους μικροοφειλέτες, όταν υπάρχει ολοφάνερος κίνδυνος να ωφελούνται μεγαλοοφειλέτες και μεγαλοεπιχειρηματίες; Και χρειάζεται διακομματική συναίνεση; Δεν το αντιλαμβάνομαι.

Εγώ σας λέω, για λογαριασμό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την άποψή μου. Αν εσείς, όμως, βλέπετε ότι πρέπει να διορθωθεί αυτό και είστε η Πλειοψηφία -η Πλειοψηφία νομοθετεί στη Βουλή, ως γνωστόν, εδώ και χρόνια- δεν παίρνετε την πρωτοβουλία να διορθώσετε και περιμένετε να σας φέρω υπογραφές των κομμάτων, για να διορθώσετε κάτι πασιφανές;

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Του δικού σας αρκεί ως αρχή.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Σας αρκεί του δικού μου; Ωραία. Τότε αύριο το πρωί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Θα ήθελε κάποιος συνάδελφος να δευτερολογήσει;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομού Ευβοίας): Θα ήθελα να δευτερολογώ για τρία λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Για τρία λεπτά; Εντάξει, μπορείτε για πέντε λεπτά.

Έχετε το λόγο, κύριε Παπαγεωργίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομού Ευβοίας): Δεν ήταν στις προθέσεις μου να δευτερολογίσω, ωστόσο ακούγοντας τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας θα ήθελα να του πω να μη βιάζεται να κάνει προβλέψεις για το πώς πορεύεται και πώς κινείται το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για την ώρα, κύριε συνάδελφε, σεβόμενο την εντολή και την ετυμηγορία του ελληνικού λαού να βρίσκεται στα έδρανα της Αντιπολίτευσης, γιατί είναι ένα βαθιά δημοκρατικό κόμμα, θα ασκήσει την Αντιπολίτευση, όπως εκείνο νομίζει. Βεβαίως εσείς θα την κρίνετε. Πιστέψτε με ότι την ασκεί πάρα πολύ σωστά. Και μη βιάζεστε να επιχαιρέτε σ' αυτήν την Αίθουσα, γιατί θα κριθούμε όλοι, όταν θα έρθει η στιγμή και τότε ίσως να μη διατηρείτε αυτό το αίσθημα της υπεροχής και της αισιοδοξίας.

Μας είπατε επίσης ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι το πρώτο δίδαγμα και ότι έκανε Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας, ο οποίος έμεινε στη θέση του επί έντεκα χρόνια. Μήπως, σας παρακαλώ πολύ, θυμάστε στα χρόνια εκείνα της κακής –θα το πω έτσι, για να μην πω τη λέξη θλιβερής- παρένθεσης της διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία για πόσα χρόνια παρέμεινε στη θέση του ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου και προκειμένου να τελήσει το έργο του Ειδικού Δικαστηρίου, για το οποίο ουσιαστικά επετάχθη, για να εκτιμήσουμε και να εκτιμήσετε και να θυμηθείτε και εσείς το μέγεθος της βουτιάς που τότε έγινε; Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι δεν είναι μονοσήμαντα τα πράγματα. Εν πάση περιπτώσει εσείς ήρθατε με σεβασμό στην επετηρίδα, με σεβασμό στα προσόντα, με σεβασμό στην ανεξαρτησία. Γιατί επιτέλους αντιγράφετε κακά παραδείγματα;

Τέλος, δεν ενοχλούμαστε καθόλου από την επίδοση της Νέας Δημοκρατίας στη κάθαρση στη δικαιοσύνη, γιατί είμαστε αλληλέγγυοι. Ας μην ξεχνά, όμως, η Νέα Δημοκρατία, που υπερσφίγγεται την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης ότι δεν είχε την πρωτοβουλία αυτού του ζητήματος. Δημοσιογραφικοί κύκλοι, τηλεπαράθυρα έφεραν το φως αυτό στο προσκήνιο και η Νέα Δημοκρατία και διά του κυρίου Υπουργού πολλές φορές λέγοντας ότι θα φτάσει το μαχαίρι στο κόκαλο, όπως κατ' επανάληψη έχουν τονίσει σ' αυτήν την Αίθουσα, προσπαθεί να οικειοποιηθεί και να εκμεταλλευτεί αυτό το ζήτημα.

Δεν επιφέρετε εσείς την κάθαρση στη δικαιοσύνη. Η δικαιοσύνη αυτοκαθάρεται, αγαπητοί συνάδελφοι.

Τέλος, μας επιπλήττετε, γιατί υποτίθεται ότι σας ασκούμε κριτική, πως όλα τα ζητήματα τα παραπέμπετε στη δικαιοσύνη, μας λέτε ότι καλά κάνετε και πως εμείς δεν πρέπει να κάνουμε παρατηρήσεις σε αυτό το θέμα.

Δεν έχουμε καμία αντίρρηση να παραπέμπονται όλα τα θέματα, τα οποία έχουν αποχρώσεις ενδείξεις ποινικών αδικημάτων, στη δικαιοσύνη. Το παράδειγμα, όμως, που επικαλεστήκατε με τις υποκλοπές, είναι τουλάχιστον αφελές και άστοχο, γιατί επί δέκα μήνες προσαράξατε μία σοβαρή υπόθεση –εσείς είπατε ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας παρακολουθείτο- στην προκαταρκτική εξέταση του εισαγγελικού λειτουργού, ο οποίος ρωτούσε περί ανέμων και υδάτων και δεν την ολοκλήρωσε. Και γιατί τις έχουμε τις ανεξάρτητες αρχές, που έχουν την τεχνογνωσία και την ειδικευση; Και γιατί όταν μετά από τόσους μήνες –επιτέλους- επελήφθη η Α.Δ.Α.Ε., είχαμε αμέσως αποτελέσματα;

Συγκalύψατε και αυτήν την υπόθεση. Διότι αν το είχατε κάνει τότε –υπήρχαν πρόσφατα τα πειστήρια- ο ελληνικός λαός θα είχε διαφωτιστεί καλύτερα.

Μην καυχάστε, λοιπόν, για την προσάραξη στη δικαιοσύνη πολλών θεμάτων. Οφείλετε παράλληλα να πράττετε αυτά, που πρέπει και προς την κατεύθυνση της πολιτικής ευθύνης και προς την κατεύθυνση των ειδικών ανεξάρτητων αρχών. Άλλωστε –πείτε μας- για ποιο λόγο τις ψήφισε ο ελληνικός λαός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Ζώης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να δώσω δύο

απαντήσεις.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, όταν χρησιμοποιώ κάποια παραδείγματα, πιστέψτε με ότι το κάνω μετά από πολύ βάσανο. Ούτε βιαστικός είμαι ούτε απρόσεκτος και ελπίζω μετά από αυτά τα λίγα, τα έξι, χρόνια που διακονώ το Κοινοβούλιο, να μη μου καταλογίζει κάποιος αφέλεια.

Θέλω να υπενθυμίσω, κύριε Πρόεδρε, ότι με τη συμπεριφορά του το κόμμα της Αντιπολίτευσης και όλα τα στελέχη του, που κατά καιρούς κουβαλάνε στην πλάτη τους μια κριτική σε σχέση με το χώρο της δικαιοσύνης, δεν κρύβουν την απέχθειά τους για τη δικαιοσύνη κάθε φορά που αυτή βρίσκεται «απέναντί τους». Απέναντι σε πράξεις, απέναντι σε δράσεις, απέναντι σε παραλείψεις.

Δυστυχώς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προτιμά μια δικαιοσύνη «α λα καρτ», μια δικαιοσύνη η οποία δεν θα έχει ποτέ, μα, ποτέ λόγο να σταθεί απέναντί του, μια δικαιοσύνη, την οποία επικαλείται κάθε φορά, που μπορεί να διαβλέπει πίσω από τις αποφάσεις της ή πίσω από τη γνώμη της υπαινιγμό μομφής, έγκλησης για την Κυβέρνηση. Μιλώ για υπαινιγμό. Ποτέ, μα, ποτέ, όμως, δεν συμπάθησε τη δικαιοσύνη, που οι πράξεις της, οι ενέργειές της, οι αποφάσεις της, η γνωμοδότησή της –δεν ξέρω τι άλλο μπορεί να πει κάποιος- ήταν κατά τη γνώμη του εχθρικά για το ίδιο και την πολιτική του.

Κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης και αυτό κρίνεται. Το αν είναι συγκάλυψη το να προστρέχει μια κυβέρνηση στον τρίτο πόλο, στον τρίτο πυλώνα του κοινοβουλευτικού μας πολιτεύματος, της δημοκρατίας μας, στη δικαιοσύνη, το αν αυτό θεωρείται προσάραγμα και αυτό θα κριθεί.

Είναι καινοφανές αυτό που ακούστηκε σήμερα. Προσάραξε, λέει, η υπόθεση των υποκλοπών στη δικαιοσύνη με επιλογή της Κυβέρνησης. Το ότι προσαράζουν οι υποθέσεις στη δικαιοσύνη, το ότι δεν προστρέχουν στη δικαιοσύνη οι πολίτες, η Κυβέρνηση, όποιος αναζητεί καταφύγιο στη δικαιοσύνη, πρώτη φορά το ακούω.

Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση δεν ισχυρίστηκε ποτέ ότι έφερε κάθαρση στη δικαιοσύνη. Και δεν το είπα κι εγώ αυτό. Επαναλαμβάνω, για να μη μείνει καμία αμφιβολία γι' αυτό που ακριβώς θέλουμε να ακουστεί εδώ μέσα, το εξής:

Η Κυβέρνηση εγγυάται όλες εκείνες τις προϋποθέσεις και το περιβάλλον λειτουργίας της ανεπηρέαστης δικαιοσύνης, που θα της επιτρέψουν να αντιμετωπίσει κάθε πρόκληση και πολύ περισσότερο αυτήν του παραδικαστικού κυκλώματος. Αυτό και τίποτε άλλο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Ζώη.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υπουργέ, έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Σκυλλάκος για δύο λεπτά. Θα θέλατε να τον ακούσετε πρώτα;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Δεν αφορά το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε. Κάτι άλλο θέλω να πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία, κύριε Σκυλλάκο, έχετε το λόγο για δύο λεπτά και στη συνέχεια θα κλείσει τη συζήτηση ο κύριος Υπουργός.

Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Επειδή ήλθαμε αργά στην Αίθουσα –απλώς ένα διαδικαστικό ζήτημα βάζω- και είχε εκφωνηθεί η ψήφιση επί του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Προστασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών και τροποποίηση του ν. 2472/97», δεν είπαμε κατά πλειοψηφία και γράφτηκε στα Πρακτικά ότι έγινε δεκτό προφανώς, ομοφώνως. Παραμένει η διαφωνία μας. Το λέω απλώς για να καταγραφεί στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Δuo φράσεις και μόνο θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε, σε σχέση με την κάθαρση στη δικαιοσύνη.

Μας θύμισε ο συνάδελφος ότι δημοσιογραφικές ήταν οι πρώτες αποκαλύψεις για το συγκεκριμένο θέμα. Ναι, αλλά αυτό έχει

να κάνει απλώς και μόνο με την αφορμή της αποκάλυψης. Θα περίμενα, σε μία κρίση έστω αυτοκριτικής, ότι ο συνάδελφος θα αναφερόταν και στις ευθύνες της εκκρόαψης τέτοιων κρουσμάτων διαφθοράς, γιατί αυτό είναι το κρίσιμο, όταν μιλάμε για την ανάγκη της σημερινής κάθαρσης στη δικαιοσύνη. Δεν είναι τόσο ενδιαφέρον με ποια αφορμή αποκαλύφθηκε η ανάγκη της παρέμβασης αυτής, όσο ποιου είναι η σχετική ευθύνη: Των προηγούμενων κυβερνήσεων, που είχαν καθιδρύσει ένα καθεστώς ηθικής χαλαρότητας και ατιμωρησίας. Αυτό είναι το κρίσιμο.

Και βέβαια είναι ζήτημα της ανεξάρτητης δικαιοσύνης η αυτοκάθαρσή της, αλλά εμείς, ως Κυβέρνηση, είμαστε υπερέφανοι, γιατί της δώσαμε με τις νομοθετικές μας πρωτοβουλίες τα αναγκαία όπλα για να προχωρήσει στην κάθαρση αυτή. Επί των δικών σας ημερών ακόμα και η δωροδοκία δικαστή ήταν πλημμέλημα. Εμείς το καταστήσαμε κακούργημα. Επίσης και με σωρεία άλλων νομοθετικών πρωτοβουλιών δώσαμε τη δυνατότητα στη δικαιοσύνη πράγματι να αποκαθάρει εαυτήν.

Και ακόμα, πέρα από τις νομοθετικές μας πρωτοβουλίες, που εξόπλισαν τη δικαιοσύνη στο δρόμο της αυτοκάθαρσής της, να σας θυμίσω ότι δώσαμε και ένα πολύ ισχυρό μήνυμα, το οποίο πιστεύω ότι έχει ιδιαίτερη σημασία και συμβολισμό. Τέρμα πια αυτό το καθεστώς της ηθικής χαλαρότητας. Τέρμα πια το καθεστώς της ατιμωρησίας που υπήρχε επί των δικών σας ημερών. Αυτήν την ώρα πράγματι, με πρωτοβουλία της η ίδια η δικαιοσύνη, βαδίζει αυτόν το δρόμο της αυτοκάθαρσης και κερδίζει ξανά το κύρος, το οποίο λόγω του γενικότερου κλίματος, που ίσχυε επί των δικών σας ημερών, κινδύνευε να απολέσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 6 Ιουνίου 2006, της Τετάρτης 7 Ιουνίου 2006 και της Πέμπτης 8 Ιουνίου 2006 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 6 Ιουνίου 2006, της Τετάρτης 7 Ιουνίου 2006 και της Πέμπτης 8 Ιουνίου 2006 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.17' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 21 Ιουνίου 2006 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Ρύθμιση θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

